

Φ Ε Σ Τ Ι Β Α Λ
Δ Η Μ Ο Υ
Β Υ Ρ Ω Ν Α
Σ τ η Σ κ ι ά τ ω ν
Β ρ ά χ ω ν ' 9 7

ΘΕΑΤΡΑ ΒΡΑΧΩΝ
ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ
ΑΝΝΑ ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ

18 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Διοργάνωση:
ΔΗΜΟΣ ΒΥΡΩΝΑ
Πνευματικό Κέντρο

Καλλιτεχνικός
Διευθυντής:
ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΛΟΒΟΣ

Με την ευγενική
σ τ ή ρ ι ξ η

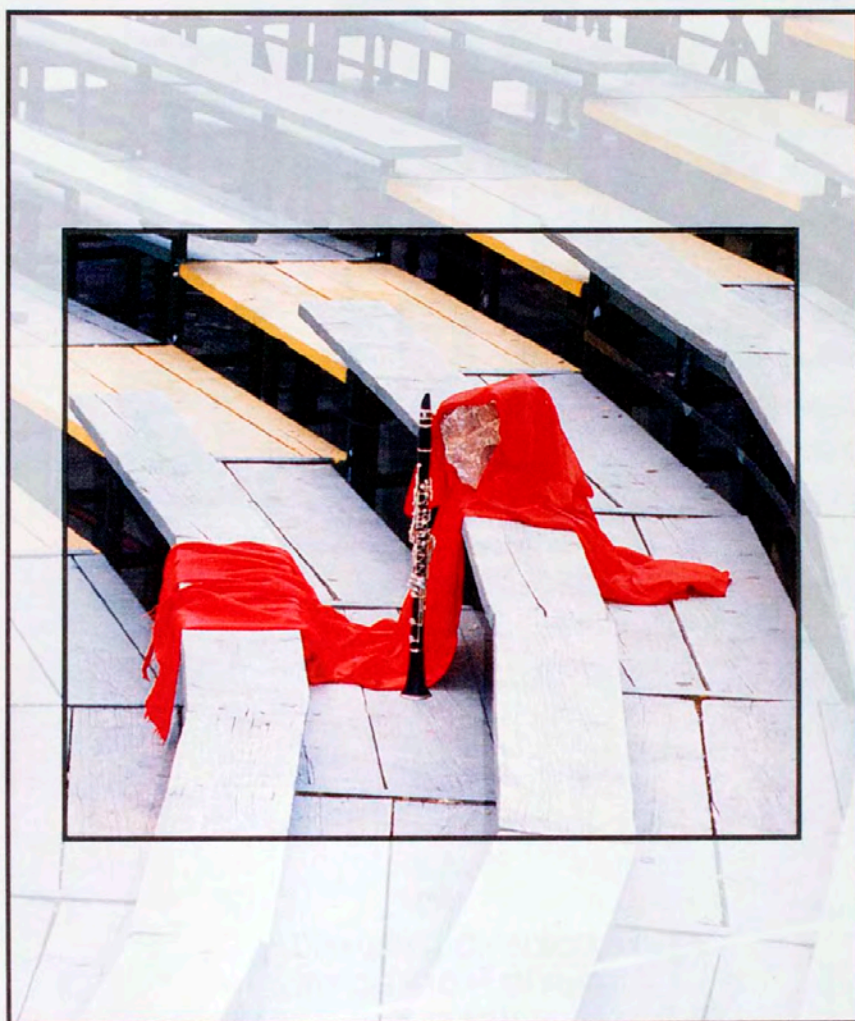

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

χρονια

**ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ
ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑ**

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:	ΝΙΚΟΣ ΡΟΓΚΑΚΟΣ (Δήμαρχος Βύρωνα)
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ:	ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Αντιδήμαρχος Βύρωνα)
ΜΕΛΗ:	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (πρώην Δήμαρχος Βύρωνα) ΜΑΡΩ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ (Δημοτικός Σύμβουλος) ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΛΑΣΤΑΡΗ ΑΛΕΚΟΣ ΘΕΟΔΟΣΗΣ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΚΟΥΚΟΥΡΑ ΑΡΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Αγαπτοί φίλοι,
Στα δέκα χρόνια λειτουργίας του Φεστι-

βάλ, ο χώρος των Βράχων έχει μετατραπεί σε πολιτιστική ανάσα για το Βύρωνα, για τις γύρω περιοχές, αλλά και για όλη την Αττική.

Αποτελεί σημαντική κατάκτηση του λαού του Βύρωνα και της Δημοτικής Αρχής που, επί σειρά ετών, με αγωνιστικές κινητοποιήσεις διώξαμε τους καταπατητές, στήσαμε το Θέατρο Βράχων και του δώσαμε το όνομα της μεγάλης μας αξέχαστης Μελίνας Μερκούρη.

Πέρσι το καλοκαίρι χτίσαμε ένα άλλο στολίδι που προστέθηκε στους Βράχους. Το θέατρο «Άννα Συνοδινού» το οποίο παραδόθηκε στους νέους δημιουργούς. Διαμορφώσαμε το χώρο υποδοχής και πριν λίγες μέρες εγκαταστήσαμε το υπαίθριο αναψυκτήριο «ΤΑ ΑΣΤΡΑ» που βρίσκεται στον περιβάλλοντα χώρο των θεάτρων. Φέτος άρχισαν επίσης οι εργασίες για την κατασκευή κολυμβητηρίου, γηπέδου ποδοσφαίρου, γηπέδου τένις. Γενικά όλος αυτός ο χώρος των Βράχων παίρνει την τελική του μορφή σαν χώρος πολιτισμού και αθλητισμού.

Δίνουμε έμφαση και είναι επιλογή ζωής για μας στο δίπτυχο Αθλητισμός-Πολιτισμός, γιατί είναι δύο βασικές αξίες που επάνω τους θέλουμε να θεμελιώσουμε το μέλλον μας και κυρίως το μέλλον της νεολαίας μας.

Σε ό,τι αφορά τον πολιτισμό, επι-

μένουμε σαν Δημοτική Αρχή σε μια σταθερή πορεία, επιδιώκουμε να κάνουμε πολιτισμό όλο το χρόνο.

Φέτος θεωρήσαμε ιερή μας υποχρέωση, εκτός από τους κύκλους «Αρχαίου Δράματος», «Δημιουργοί του Ελληνικού Τραγουδιού», «Χορός», και «Νεολαία» να σταθούμε με σεβασμό και ευλάβεια μπροστά σε όλους εκείνους που με το απόσταγμα της ψυχής τους σημάδεψαν με την δημιουργική τους προσφορά την τέχνη που υπηρέτησαν. Είναι ο κύκλος «Βραδιές Τιμής».

Αγαπτοί φίλοι

Η κοινωνία του Βύρωνα στο βασικό της κορμό αποτελείται από πρόσφυγες της Μ. Ασίας. Είναι λοιπόν φυσικό, φέτος, που όλη η Ελλάδα γιορτάζει τα 75 χρόνια από την μικρασιατική καταστροφή, εμείς, μέσα από το κορυφαίο μας πολιτιστικό γεγονός, το Φεστιβάλ των Βράχων, να θέλουμε να αποδώσουμε τιμή στη δύναμη και στη μεγαλουργία του Μικρασιατικού Ελληνισμού, που ήρθε από τις χαμένες πατρίδες και έδειξε πως ξέρει να φτιάχνει καινούργιες. Και θέλω εδώ να δανειστώ μια φράση του ιστορικού Δημήτρη Φωτιάδη.

«...χωρίς την εξαθλιωμένη προσφυγιά του '22, η Ελλάδα δε θα είχε τη σημερινή κοινωνική σύνθεση, ούτε το πολιτιστικό επίπεδο που έχει, ούτε την ηθική θωράκιση που διαθέτει».

Ειρήνη, Υγεία, Δημιουργικότητα
Ο Δήμαρχος Βύρωνα

Νίκος Ρογκάκος

10 ΧΡΟΝΙΑ

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΥΡΩΝΑ

Στη σκιά των Βράχων '97

ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ
ΣΤΟΝ ΒΥΡΩΝΑ

Καλλιτεχνικός Διευθυντής: ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΛΟΒΟΣ

Οργάνωση Εκδηλώσεων
Θεάτρων Βράχων
ΤΑΣΙΑ ΣΑΡΡΙΔΟΥ

Δημόσιες Σχέσεις
Γραφείου Τύπου
Υπεύθυνη ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΣΑΜΟΥΡΗ
ΒΟΥΛΑ ΜΑΡΟΥΛΙΑΝΑΚΗ
ANNA ΛΑΜΠΑΔΙΤΗ

Εικαστικό Τμήμα
Μακέτες - Καλλιτεχνική Επιμέλεια
Προγράμματος
ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΘΗΣ
Βοηθοί MARIA ΒΙΤΖΗΛΑΙΟΥ
ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΠΑΚΑΛΗ

Επιμέλεια Κειμένων
ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΛΟΒΟΣ
ΣΟΦΙΑ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ

Ήχος και Φως
ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΟΥΡΒΙΝΟΣ

Γραμματειακή Στήριξη
MARIA ΔΑΒΕΡΤΖΙΚΟΥ
ΣΟΦΙΑ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΡΙΑΔΝΗ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ

Οικονομική Διαχείριση
ΦΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

Παιδί και Νεολαία
ΡΟΥΛΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Συντονισμός Εργαστηρίων
ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΤΙΑ ΚΑΣΤΡΟ

Εικαστικό Εργαστήρι
ΡΕΝΑ ΗΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΥΒΕΛΗ ΜΟΥΣΟΥΡΗ

Θεατρικό Εργαστήρι
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΕΡΕΦΙΔΗΣ

Κινηματογραφικό Εργαστήρι
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

Εργαστήρι Καραγκιόζη
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΠΕΤΑΝΙΔΗΣ

Θεατρικό Παιχνίδι στα Σχολεία
ΑΝΤΡΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΜΙΧΕΛΗ
ΓΙΩΤΑ ΚΟΥΣΤΟΥΜΠΑΡΔΗ

Εργαστήρι Παιδικής Βιβλιοθήκης
ΡΕΑ ΜΑΚΡΗ

Παιδικές Ξεναγήσεις
ΝΑΝΑ ΚΩΣΤΙΔΑΚΗ
ΡΕΑ ΜΑΚΡΗ

Μπαντίνα Βύρωνα
Υπεύθυνος ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΤΣΙΝΗΣ
Γραμμ. ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΤΣΙΝΗΣ

Χορωδίες Βύρωνα
Μαέστρος ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
Γραμμ. ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΙΩΑΝΝΟΥ

Δημοτική Ορχήστρα
"Μουσική Συντροφιά Βύρωνα"
Υπεύθυνος ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ

Η Τέχνη στην 3η Ηλικία
Θέατρο - Χορός
ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟΣ ΓΚΟΤΣΗΣ

Θέατρο στα Σχολεία
ΒΕΝΕΤΙΑ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΜΑΓΙΑ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑ

Δημοτική Βιβλιοθήκη
ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ ΜΠΕΛΕΚΟΥ
ΣΟΥΛΑ ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΙΔΟΥ

Πρόγραμμα Ανακύκλωσης
ΓΙΩΤΑ ΚΟΥΣΤΟΥΜΠΑΡΔΗ

Γενικών Καθηκόντων
ΕΡΜΙΝΑ ΦΙΛΕΡΗ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΝΙΚΟΣ ΞΕΝΑΚΗΣ

Διαχωρισμοί - Φιλμογράφηση
"Graph Line Ε.Π.Ε."
Μοντάζ - Εκτύπωση
"Βιβλιοσυνεργατική ΣΥΝ.Π.Ε."
Βιβλιοδεσία
"Θ. Ηλιόπουλος - Π. Ροδόπουλος"
Ιούλιος 1997

10 ΧΡΟΝΙΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΥΡΩΝΑ

«στη σκιά των Βράχων»

Αγαπητοί φίλοι,

δέκα χρόνια λειτουργηθήκαμε στη σκιά των Βράχων και κοινωνήσαμε τον λόγο, την μουσική, το χορό, τα ιερά και όσια δημιουργήματα του ανθρώπινου νού.

Το βελούδινο κλαρίνο συντρόφευε την μοναξιά και την προσδοκία μας στην ερημιά των πόλεων.

Ο λόγος από τα χείλη των ηθοποιών, μας φρονημάτισε και μας διαπαιδαγώγησε.

Η κιθάρα, το μπουζούκι, οι φωνές των δημιουργών παλαιότερων και νεότερων έδωσαν το στίγμα και εμείς επιλέξαμε πού θα πάμε, στην αγκιάδα των καιρών μας.

Η μούσα του χορού στα φεγγαρόφωτα βράδια, μας ενέπνευσε με τους ταμένους της, δίνοντας όλη την ομορφιά της αρμονίας και της έκφρασης του κορμιού.

Αιώνια η ευγνωμοσύνη μας στην Δημοτική Αρχή και στην κοινωνία του Βύρωνα, που με σκληρούς αγώνες, διώξεις και δίκες, κατάφεραν τελικά τούτο το χώρο των Βράχων, που εξορύξαμε την πέτρα του για να φτιάξουμε τα φτωχικά μας, το λατομείο τούτο των αισθήσεων και των παραισθήσεων να το κάνουν χώρο πολιτισμού.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ σ' όλους εκείνους τους αφανείς, που ζώντας διαρκώς πίσω απ' τους προβολείς, συντρόφευαν το όνειρο και το βλέπουν φέτος να γίνεται δέκα χρόνων.

Τιμή για μένα να κρατώ την πορεία προς το μέλλον, με βάση τις συντεταγμένες και τα στίγματα που καταστρώσαμε όλοι μαζί, Δήμαρχος, Δ.Σ. του Πνευματικού Κέντρου, εργαζόμε-

νοι στον πολιτισμό.

Για μας, ο Πολιτισμός στο Βύρωνα αρχίζει την 1η του Γενάρη και στις 31 του Δεκέμβρη οριοθετείται η έναρξη μιας νέας, ακόμη πιο δημιουργικής χρονιάς. Ειδικά στις εκδηλώσεις των θεάτρων Βράχων, η μουσική στη διαδρομή, η υποδοχή στις εισόδους, το ηλιοβασίλημα στους αίθριους χώρους των αναψυκτηρίων μας, η περιπλάνηση στο βιβλιοπωλείο μας, η ταξίθεσία, η άνεση να παρακολουθεί ο θεατής την εκδήλωση, είναι οι απαραίτητες εκείνες προϋποθέσεις για να κάνουμε Πολιτισμό τέτοιο, που θα επιτρέπει την σωστή και απόλυτη επικοινωνία ανάμεσα στους δημιουργούς που είναι στη σκηνή και στους θεατές που είναι στην πλατεία.

Γι' αυτό το Φεστιβάλ Βύρωνα δεν έχει μόνο καταξιωθεί στην συνείδηση της κοινωνίας μας και των γύρω περιοχών, αλλά έχει πάρει παναττικό, για να μην πώ πανελλαδικό χαρακτήρα.

Ωστόσο, αν θέλουμε να επιζήσει ο θεσμός, να συνεχίσει ν' αντιστέκεται στην λαίλαπα των καιρών και να μην μετατραπούν σιγά-σιγά τα Φεστιβάλ σε αφερέγγυους πολιτιστικά μεταπράτες, υποκύπτοντας μόνο στη λογική και στους νόμους των πολυεθνικών και του μάρκετινγκ, πρέπει να τα στηρίξουμε ώστε να τολμούν, να ρισκάρουν, να προτείνουν, να απορρίπτουν.

Σας εύχομαι να περάσετε μία κερδισμένη βραδιά, εδώ ψηλά, στα Βράχια του Βύρωνα που άνθισε το κυκλάμινο, κάτω από τους βελούδινους ήχους του Κλαρίνου.

Βασίλης Κολοβός
Καλλιτεχνικός Διευθυντής

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

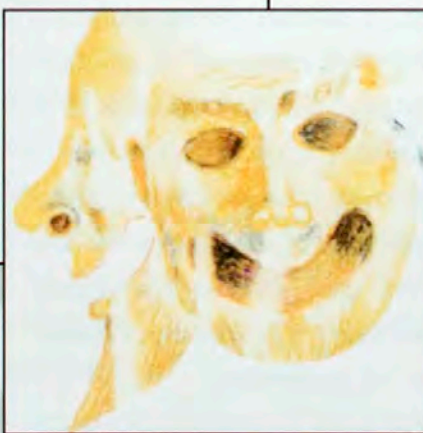
Σε μια εποχή που η αποξένωση και η ισοπέδωση κυριαρχούν στην καθημερινή μας ζωή, η έννοια του πολιτισμού διαστρεβλώνεται, παραποιείται κατάφωρα και οδηγεί σε δρόμους ευτέλειας, απομόνωσης και αλλοτρίωσης, εμείς εδώ στον Βύρωνα, επενδύουμε όνειρα και χρήματα στον πολιτισμό. Φροντίζουμε για το αύριο μέσα από την εκπαίδευση των νέων, γιατί πιστεύουμε βαθιά ότι ο πολιτισμός είναι το καλύτερο εφόδιο για το μέλλον, είναι το πλέον αποτελεσματικό επιθετικό εθνικό όπλο.

Πιστεύουμε ότι το παιδί μπορεί και πρέπει ν' ασχοληθεί με τις τέχνες, για ν' ανακαλύψει έτσι τους κρυφούς δρόμους της ψυχής του. Να γνωρίσει πράγματα που οι ρυθμοί της καθημερινότητας δεν του επιτρέπουν, να γνωρίσει την παράδοση και τις καταβολές του, να κατανοήσει όλα εκείνα που μας ενώνουν και ν' αντισταθεί σ' όλα όσα επιβάλλουν την απομόνωση, την αποξένωση και τον ατομικισμό.

Νίκος Ρογκάκος

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΒΥΡΩΝΑ

Στις αρχές του 1996 δημιουργήσαμε το Θεατρικό Εργαστήρι Βύρωνα. Στον ένα χρόνο λειτουργίας του το έχουν στελεχώσει περισσότερα από 50 αγόρια και κορίτσια. Στα πλαίσια του κύκλου "Μικρή Σκηνή" έκαναν την πρεμιέρα τους με το έργο "Το Χρυσό Κλειδί" του Αλεξέι Τολστόι, σε διασκευή Κώστα Τσιάνου και σκηνοθεσία Παναγιώτη Σερεφίδη, ενώ στη λήξη του Φεστιβάλ Βύρωνα θα παρουσιάσουν το έργο "Η Αυλή των Θαυμάτων" του Ιάκωβου Καμπανέλλη. Υπεύθυνος στο Θεατρικό Εργαστήρι Βύρωνα είναι ο ηθοποιός και σκηνοθέτης Παναγιώτης Σερεφίδης.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΒΥΡΩΝΑ

Μια ομάδα από διακεκριμένους συμπολίτες μας αλλά και κάποιοι φίλοι μουσικοί σχημάτισαν τη Δημοτική Ορχήστρα "Μουσική Συντροφιά Βύρωνα". Μέχρι στιγμής έχουν κάνει αρκετές εμφανίσεις με μεγάλη επιτυχία. Υπεύθυνος συντονιστής: Γιώργος Παράσχος.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

Πειραματικά λειτούργησε το κινηματογραφικό εργαστήρι με τη συμμετοχή 30 παιδιών και 6 δασκάλων. Τα παιδιά έμαθαν θεωρητικά και πρακτικά πώς ολοκληρώνεται ένα κινηματογραφικό ή τηλεοπτικό έργο. Δούλεψαν στην κατεύθυνση του 12ου Παιδικού Φεστιβάλ και στο τέλος της εργασίας τους παρουσίασαν κινηματογραφική ταινία 10' λεπτών. Υπεύθυνος για το κινηματογραφικό εργαστήρι είναι ο σκηνοθέτης Δημήτρης Σπύρου.

ΠΑΙΔΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Για 11η συνεχή χρονιά λειτουργεί το Παιδικό Εργαστήρι Ζωγραφικής σε μια προσπάθεια προσδιορισμού της εργασίας των παιδιών μας στο σχέδιο, στο χρώμα, στο κολάζ, στη μικρογλυπτική, στις κατασκευές. Το εμπλουτίσαμε με προβολές

διαφανειών γύρω από την Ιστορία της Τέχνης και επισκέψεις στην Εθνική Βιβλιοθήκη.

Θέλουμε να καλλιεργήσουμε την ευαισθησία, τη φαντασία, την επιδεξιότητα, τη νοητική έκφραση κάθε παιδιού μέσα από το έργο.

Υπεύθυνες στο Παιδικό Εργαστήρι Ζωγραφικής είναι η Ρένα Ηλιακοπούλου και η Κυβέλη Μουσσούρη.

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Τη χρονιά που πέρασε σε οκτώ από τα 16 δημοτικά σχολεία κάναμε θεατρικό παιχνίδι. Όλοι μας, Πνευματικό Κέντρο, δάσκαλοι, γονείς και κυρίως τα παιδιά, είμαστε ικανοποιημένοι.

Εμπυχώτριες είναι οι κυρίες: Μαργαρίτα Μιχελή, Άντρη Κωνσταντίνου και Γιώτα Κουστουμπάρη.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ “ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟ”

Θέλοντας να βοηθήσουμε τα παιδιά μας να προσεγγίσουν με σωστό τρόπο το βιβλίο, όχι μόνο να μάθουν να το αγαπούν, αλλά κυρίως να μάθουν πώς να το διαβάζουν, εφαρμόσαμε ένα σύστημα αποδεκτό από τους παιδαγγούς.

Έτσι τα ίδια τα παιδιά συντάσσουν προτάσεις και στη συνέχεια γράφουν κεφάλαια ή και ολόκληρο βιβλίο. Υπεύθυνη για το πρόγραμμα "Παιδί και Βιβλίο" είναι η φιλόλογος και παιδαγωγός Ρέα Μακρή.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ

Εκτός από τη θεωρητική ενημέρωση των παιδιών για την ιστορία του Καραγκιόζη, τα ίδια τα παιδιά σε μικρές ομάδες έκαναν εξάσκηση στη δημιουργία φιγούρας, στα κείμενα και στο τέλος έδωσαν παράσταση Καραγκιόζη.

Υπεύθυνος στο Εργαστήρι Καραγκιόζη είναι ο καραγκιοζοπαίκτης Παναγιώτης Καπετανίδης.

ΜΠΑΝΤΙΝΑ

Η φιλοδοξία να δημιουργήσουμε Μπαντίνα από νέους του Βύρωνα μας οδήγησαν να απευθυνθούμε σ' όλα τα σχολεία του Δήμου με προσκλήσεις και διαφημιστικό υλικό καλώντας τους μαθητές να στελεχώσουμε τα πρώτα γκρουπ. Σήμερα πάνω από 35 παιδιά παρακολουθούν μαθήματα από διακεκριμένους δασκάλους ξύλινων και χάλκινων πνευστών και κρουστών. Υπεύθυνος συντονιστής όλης αυτής της προσπάθειας είναι ο αρχιμουσικός Γιώργος Κοτσίνης.

ΧΟΡΩΔΙΕΣ Δήμου Βύρωνα

Στο δήμο μας λειτουργούν:

- η Μικτή Χορωδία Νέων "ΜΕΛΩΔΙΚΟΙ ΤΑΞΙΔΙΩΤΕΣ" που αποτελείται από 45 μέλη ηλικίας 18 έως 25 χρόνων μαθητές, φοιτητές και εργαζόμενοι,
 - το Μικτό Χορωδιακό Σύνολο Νεανίδων που αποτελούν 75 νέα παιδιά,
 - και το Μικτό Χορωδιακό Σύνολο Ενηλίκων που το αποτελούν 60 μέλη.
- Διευθυντής των χορωδιών: ο Μάεστρος Γιώργος Αρβανίτης.

Η Τέχνη στην ΤΡΙΤΗ ΗΛΙΚΙΑ

Οι νέοι της 3ης ηλικίας δεν είναι ούτε παραιτημένοι, ούτε απόστρατοι της ζωής. Είναι ζωντανό δημιουργικό κομμάτι της κοινωνίας μας. Στα τρία ΚΑΠΗ του Δήμου μας υπάρχουν δεκάδες νέοι και νέες ασπρομάλληδες γεμάτοι πίστη για δημιουργία και ζωή. Μαθαίνουν και παίζουν θέατρο, μαθαίνουν και χορεύουν ελληνικούς χορούς, έχουν σχηματίσει χορωδίες.

Εμείς τους προσφέρουμε τον δάσκαλο. Είναι ο ηθοποιός και χορευτής ελληνικών χορών Ελπιδοφόρος Γκότσης.

ΞΕΝΑΓΗΣΕΙΣ

- Για την Β' τάξη και των δεκαέξι δημοτικών σχολείων του Βύρωνα, εφαρμόζουμε το πρόγραμμα "Τα φυτά και τα ζώα του Εθνικού Κήπου". Η ξενάγηση των παιδιών με άξονα την αξία του περιβάλλοντος και τη σημασία της φυλάκισης των ζώων, ύστερα από κατάλληλη προετοιμασία μέσα στην τάξη από τους παιδαγωγούς-ξεναγούς αλλά και τους δασκάλους έχει καταπληκτικά αποτελέσματα.

- Για τις Γ' και Δ' τάξη όλων των δημοτικών σχολείων του Βύρωνα εφαρμόζουμε τα εκπαιδευτικά προγράμματα "Μουσεία και Χώροι Τέχνης". Μετά από κατάλληλη προετοιμασία και ενημέρωση, η προσέγγιση των παιδιών μας με τα καλλιτεχνικά αριστουργήματα στα μουσεία και στους χώρους της Τέχνης, είναι

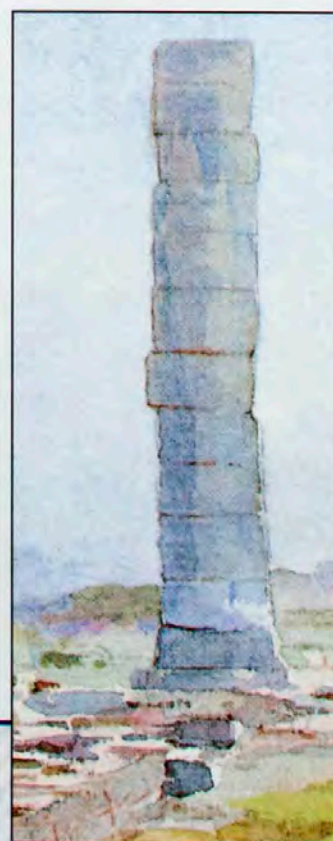
σταθερή βάση για την πρώτη γνωριμία μαζί τους.

- Για την Ε' τάξη όλων των δημοτικών σχολείων εφαρμόζουμε το πρόγραμμα "Γνωρίζω την πόλη μου" με επισκέψεις, ενημέρωση των μαθητών, στους ιστορικούς, πολιτιστικούς και δημόσιους χώρους του Βύρωνα.

- Για την ΣΤ' τάξη όλων των δημοτικών σχολείων εφαρμόζουμε ένα πρόγραμμα ξενάγησης στην ΕΡΤ και στη Βουλή.

Την ευθύνη όλων των ξεναγήσεων έχουν οι: Ρέα Μακρή και Νάνα Κωστιδάκη.

Τέλος, για τους μαθητές όλων των λυκείων του Βύρωνα εφαρμόζουμε ένα πρόγραμμα επισκέψεων στην ταινιοθήκη της Ελλάδας, την ξενάγηση πραγματοποιεί ο κ. Θόδωρος Αδαμόπουλος διευθυντής της ταινιοθήκης.

ΔΗΜΟΣ ΒΥΡΩΝΑ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

12^ο ΠΑΙΔΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ 28 ΜΑΪΟΥ ΕΩΣ 6 ΙΟΥΝΙΟΥ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ

ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

Με την ευγενική στήριξη

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Στα πλαίσια του κύκλου ΜΙΚΡΗ ΣΚΗΝΗ και στο πολιτιστικό κέντρο του Δήμου μας "ΛΟΥΙΖΑ", από τον Νοέμβριο έως και το τέλος Απριλίου, παρουσιάζουμε κάθε Σάββατο και Κυριακή ΔΩΡΕΑΝ για όλα τα παιδιά του Βύρωνα επιλεγμένες κινηματογραφικές ταινίες, θεατρικές παραστάσεις, καραγκιόζη, κουκλοθέατρο, χοροθέαμα, κ.λπ.

Φιλοξενία

Και φέτος οι καρδιές και τα σπίτια των βυριωνιωτών άνοιξαν στις γιορτές για να φιλοξενήσουν για ένα μήνα και πάλι τα παιδιά μας από τη μαρτυρική Ντερβέντα της Βοσνίας. Το ίδιο γίνεται κι αυτή την περίοδο Ιουλίου - Αυγούστου.

ΔΗΜΟΣ ΒΥΡΩΝΑ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΙΖΟΝΤΑΣ

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΡΕΥΝΑΣ
"Στη Σκιά των Βουνών"

ΘΕΑΤΡΑ ΒΥΡΩΝΑΣ
"ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ"
"ΑΝΝΑ ΣΥΝΟΛΟΥ"

12 ΙΟΥΝΙΟΥ - 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

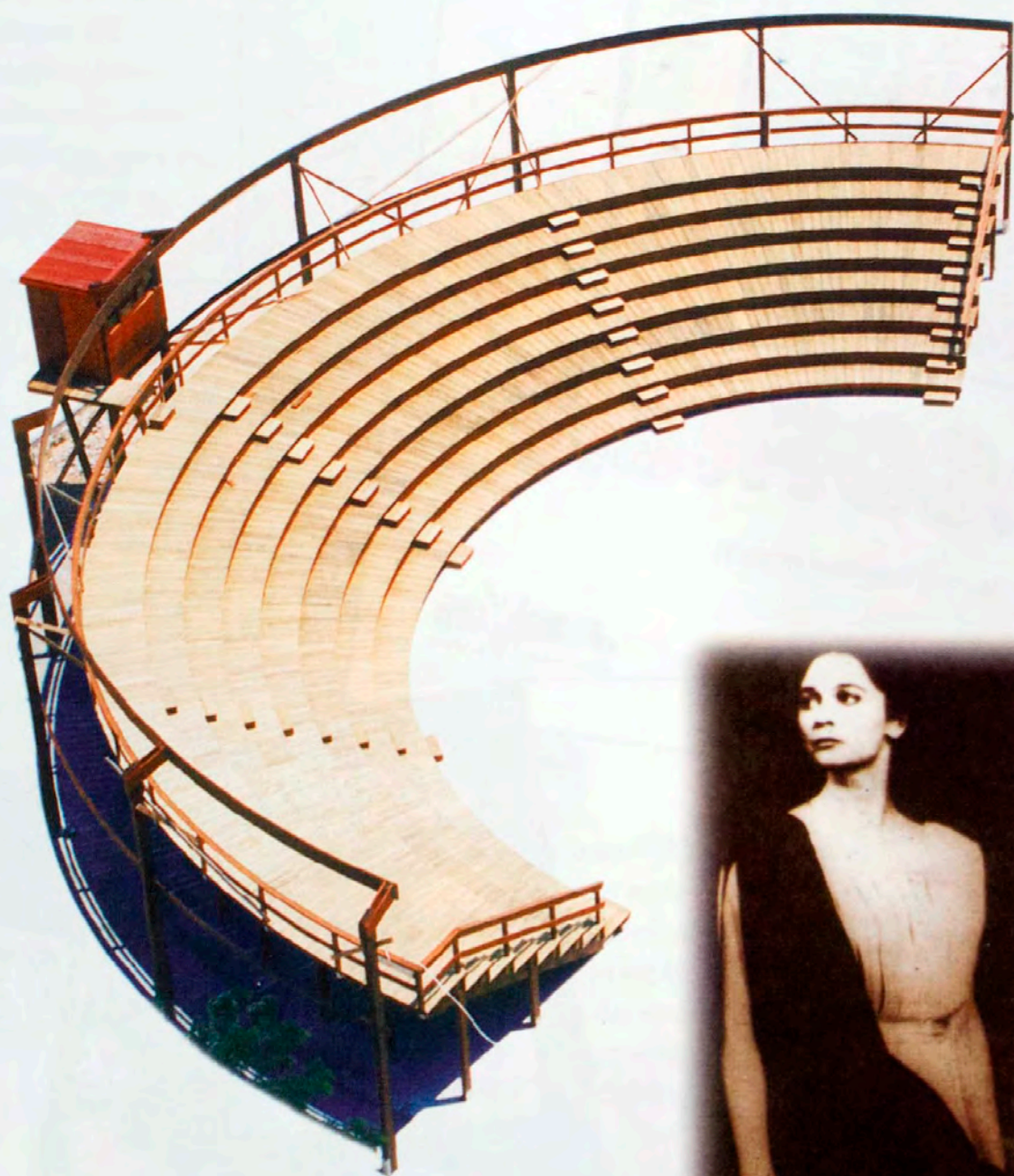
Διοργανωτής:
ΔΗΜΟΣ ΒΥΡΩΝΑ
Πνευματικό Κέντρο

ΔΗΜΟΣ ΒΥΡΩΝΑ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΗΣ ΤΕΡΑΣ
ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ
"ΓΙΝΤΕΤΟ ΧΑΛΚΙΝΟ
ΟΡΦΕΑΣ"
Για νεαρούς όλων των ηλικιών
10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 7μ.μ.
ΠΡΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
Ο ΑΓΩΝΑΣ

ΝΟΕΜΒΡΗΣ '96 - ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ '97
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

θέατρο
Άννα Συνοδινού
νέων δημιουργών

Μελίνα θέατρο Μερκούρη

ΔΕΥΤΕΡΑ 18 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
ώρα 9.00 μ.μ.

ΕΝΑΡΞΗ

"ΚΥΚΛΟΣ" "Οι άκρες του πολιτισμού μας" 75 ΧΡΟΝΙΑ Μικρά Ασία

"Ιστορική Μνήμη - Πολιτισμική Συνέχεια"

Επιλογή κειμένων: Νίκος Βικέτος,
Βασίλης Κολοβός,
Αναστασία Μπασσά

Κατασκευή ανάγλυφων μορφών: Αναστασία Μπασσά,
Πάυλος Ιγνατίδης

Συντονισμός - Σκηνοθεσία: Βασίλης Κολοβός

ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΗΜΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΚΑΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΕΝ ΧΟΡΔΑΙΣ

Συμμετέχουν:

Κώστας Μούμκας - βιολί

Κυριάκος Καλαϊτζίδης - ούτι

Σοφία Νεοχωρίτου - τραγούδι

Βασίλης Βέτσος - κανονάκι, τσέλλο

Λευτέρης Παύλου - τουμπελέκι, νταϊρέ

Η Πόλη, η Σμύρνη, η Καισάρεια,
η Τραπεζούντα, η Ανδριανούπολη,
η Προύσα, το Ικόνιο ... **ο τόπος.**

Οι καφενέδες, οι ταβέρνες, οι μεϊχανέδες,
τα κιόσκια, τα σεράγια, τ' αρχοντικά,
οι οντάδες ... **ο χώρος.**

Οι Ρωμιοί, οι Άραβες, οι Πέρσες,
οι Τούρκοι, οι Αρμένιοι ... **οι άνθρωποι.**

Ο κέδρος, το έλατο, ο έβενος,
το σφεντάμι, το πεύκο ... **τα όργανα.**

Η νοσταλγία της Ανατολής των πατέρων
και των παππούδων, ο πόνος, τα μεράκια,
οι καημοί, οι σεβντάδες, τα όνειρα ... **η έμπνευση.**

Το κελάηδα του απδονιού, η πνοή
του αγέρα, ο ψίθυρος της αγάπης,
η ηρεμία της ψυχής ... **η μουσική.**

Κυριάκος Καλαϊτζίδης

Φέτος, συμπληρώνονται 75 χρόνια από την καταστροφή της Μ. Ασίας. Έχουμε ζητήσει συνεργασία με τους Δήμους για να μπορέσουμε μέσα από κάποιες εκδηλώσεις να δώσουμε όλες τις διαστάσεις που έχει αυτή η επέτειος.

Χαιρόμαστε που ο Δήμος Βύρωνα ανταποκρίθηκε και πήρε την απόφαση να διοργανώσει τιμητική εκδήλωση, συνδέοντας την επέτειο με την έναρξη του 10ου Φεστιβάλ Βύρωνα «στη σκιά των Βράχων '97», ενός Φεστιβάλ καταξιωμένου στη συνείδηση όχι μόνο της βυρωνιώτικης κοινωνίας, αλλά γενικότερα της κοινωνίας του αττικού λεκανοπέδιου.

Η προσπάθεια μάλιστα να συνδεθεί η ιστορική μνήμη με την πολιτισμική συνέχεια χαρακτηρίζει την ανώτερη ποιότητα της πολιτιστικής δραστηριότητας που συντελείται στον Βύωνα.

**Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗΣ**

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΥΖΩΝΑ

Το μουσικό σχήμα **ΕΝ ΧΟΡΔΑΙΣ** είναι ένα εργαστήριο ήχων της καθ' ημάς Ανατολής, το οποίο δραστηριοποιείται στους τομείς της λόγιας πολυεθνικής μουσικής και της ελληνικής λαϊκής μουσικής παράδοσης. Η πορεία του σχήματος σηματοδοτείται από τις πρώτες απόπειρες του Κυριάκου Καλαϊτζίδη και στη σημερινή του στελέχωση και δυναμική οριοθετείται από την άνοιξη του 1993. Τα μέλη του έχουν κατά περίπτωση ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες μουσικές διαδρομές που αβίαστα συνθέτουν το πολυσυλλεκτικό και δημιουργικό του πρόσωπο. Κοινός παρονομαστής που εγγυάται τη γνησιότητα στην αναζήτηση ύφους είναι τόσο η βιωματική αγάπη τους για τη λαϊκή μουσική παράδοση, όσο και οι σπουδές τους στη βυζαντινή μουσική.

Στο ενεργητικό του σχήματος προσμετρώνται πολυπληθείς συμμετοχές σε εκδηλώσεις πανηγυρικού χαρακτήρα, λαϊκά δρώμενα, καθώς και οι ποικίλες δραστηριότητες που ανέπτυξε στην Θεσσαλονίκη, στο χώρο της ομώνυμης σχολής παραδοσιακής μουσικής. Ενδεικτικά αναφέρουμε τις εμφανίσεις στις παρακάτω πόλεις: Καστοριά, Ξάνθη, Καβάλα, Πύργος, Κοζάνη, Βέροια, Αθήνα, Σέρρες, Φλώρινα και Μυτιλήνη της οποίας την πλούσια μουσική παράδοση το συγκρότημα μελετά ενσωματώνοντάς την στην μουσική παράδοση της Πόλης και της Σμύρνης.

Σημαντικές εμφανίσεις

– Τον Σεπτέμβριο του 1995 στην αίθουσα τελετών του Α.Π.Θ., οργάνωσε και παρουσίασε την παράσταση μουσικής, λόγου και χορού **ΕΝ ΤΩ ΜΝΗΣΘΗΝΑΙ**, σε συνεργασία με τους "Γιατρούς του κόσμου".

– Τον Απρίλιο του 1996, εκτέλεσε σκηνικής μουσικής για την Αποκάλυψη του Ιωάννου. Σύνθεση, Κυριάκος Καλαϊτζίδης και παραγωγή, Κ.Θ.Β.Ε.

– Το Σεπτέμβριο του 1996 συμμετείχε στην συναυλία με έργα Ρωμίων συνθετών της Κωνσταντινούπολης που πραγματοποιήθηκε στο Ηρώδειο με τη συμμετοχή ελλήνων και τούρκων μουσικών.

– Τον Δεκέμβριο του 1996 εμφανίστηκε στην Κοπεγχάγη, εκπροσωπώντας την Θεσσαλονίκη στην τελετή παράδοσης της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας: **ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ '96 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ '97**.

Δισκογραφία

– Τον Ιανουάριο του 1996 υποστηρίζει μουσικά το λόγο στο ερωτικό έπος "Λεϊλά και Μετζούν" του ιρακινού ποιητή Φουζουλή, σε μετάφραση και απαγγελία του Θωμά Κοροβίνη και δισκογραφική έκδοση της ΛΥΡΑ.

– Τον Απρίλιο του 1997 κυκλοφορεί ο ψηφιακός του δίσκος (C.D.) με τίτλο "ΠΡΟΣΜΟΝΗ" στον οποίο παρουσιάζονται συνθέσεις των μελών του συγκροτήματος, αλλά και σημαντικές συνθέσεις παλαιότερων εποχών υποστηρίζοντας τη ζεύξη του χθες με το σήμερα.

Τιμή στην μικρασιατική μας ρίζα

Είναι απολύτως φυσικό ο τόπος που δέχτηκε μετά το 1922 τους ξεριζωμένους Έλληνες από την Μ. Ασία και γνώρισε τον αγώνα τους για τη δημιουργία και την ανάπτυξη αυτής της πόλης να αποδίδει ιδιαίτερη βαρύτητα στη δύναμη και τη μεγαλουργία του Μικρασιατικού Ελληνισμού.

Εβδομήντα πέντε χρόνια μετά την τραγική Έξοδο των Ελλήνων από τις πανάρχαιες εστίες τους στεκόμαστε με σεβασμό και περίσκεψη απέναντι στη μικρασιατική μας ρίζα με τη σκέψη προσανατολισμένη στη μικρασιατική γη, στην Ιωνία, στην Αιολία, στη Βιθυνία, στον Πόντο, στην Καππαδοκία και στις άλλες πατρίδες των Ελλήνων της Ανατολής. Εκεί βλάστησε η ποίηση, η φιλοσοφία, η επιστήμη. Εκεί διαπλάσθηκε η πολιτική δημοκρατία. Εκεί συντελέσθηκε η απελευθέρωση του ανθρώπινου πνεύματος από τα δεσμά των προλήψεων και των δυσαιδαιμονιών. Εκεί συγκλήθηκαν οι Άγιες και Μεγάλες Οικουμενικές Σύνοδοι. Εκεί έδρασαν οι μεγάλες μορφές της Ορθοδοξίας. Εκεί διαμορφώθηκε ο ορθόδοξος μοναχισμός. Εκεί γράφτηκαν τα βυζαντινά έπη και οι θρύλοι του Διγενή Ακρίτα. Εκεί αναπτύχθηκαν λαμπροί θεσμοί, οικονομικοί - πολιτιστικοί - εκπαιδευτικοί - κοινωνικοί, που προκάλεσαν την εκτίμηση και τον θαυμασμό των Ευρωπαίων.

Τιμάμε σήμερα την ιστορία και τον πολιτισμό των Ελλήνων της Μ. Ασίας και παράλληλα τιμάμε όλους εκείνους που βρέθηκαν ξεριζωμένοι από τις πατρίδες στην απέναντι πλευρά του Αιγαίου. Πάλεψαν με όλες τις αντιξοότητες της εποχής, που δημιουργούσαν οι αντικειμενικές συνθήκες και ο αντιπροσφυγικός ρατσισμός ή τα πολιτικά πάθη και πέτυχαν με τη δυναμικότητα, την εφευρετικότητα και τη γονική εργασία τους να συμβάλουν στη δημιουργία του σύγχρονου κράτους. "Χωρίς την εξαθλιωμένη προσφυγιά του 1922", γράφει ο ιστορικός Δημήτρης Φωτιάδης, "η Ελλάδα δε θα 'χε τη σημερινή κοινωνική σύνθεση, ούτε το πολιτιστικό επίπεδο που έχει, ούτε την εθνική θωράκιση που διαθέτει. Κι ούτε ακόμα την πληθυσμιακή θωράκιση των ακριτικών περιοχών".

Νίκος Χ. Βικέτος
Γεν. Γραμματέας
Ενώσεως Σμυρναίων

ΤΡΙΤΗ 19 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΥΚΛΟΣ ΝΕΩΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝ

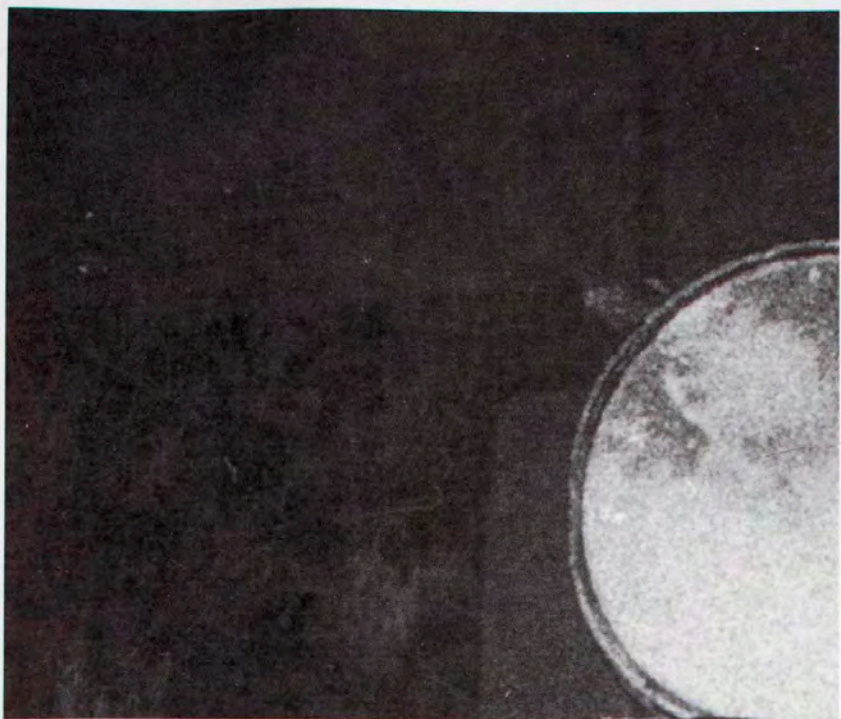
ΣΧΟΛΕΙΟΝ της ΝΥΚΤΟΣ "ΟΡΕΣΤΗΣ" ΕΥΡΙΠΙΔΗ

Απόδοση, δραματ. επεξεργασία, σκηνοθεσία: Ηλίας Φραγκάκης
Μουσική: Σπύρος Ηλιάδης
Σκηνικό-κοστούμια-μάσκες: Λέα Κούση
Ζωγραφικές μάσκες: Αλέξανδρος Μαυρόγιαννης

ΔΙΑΝΟΜΗ

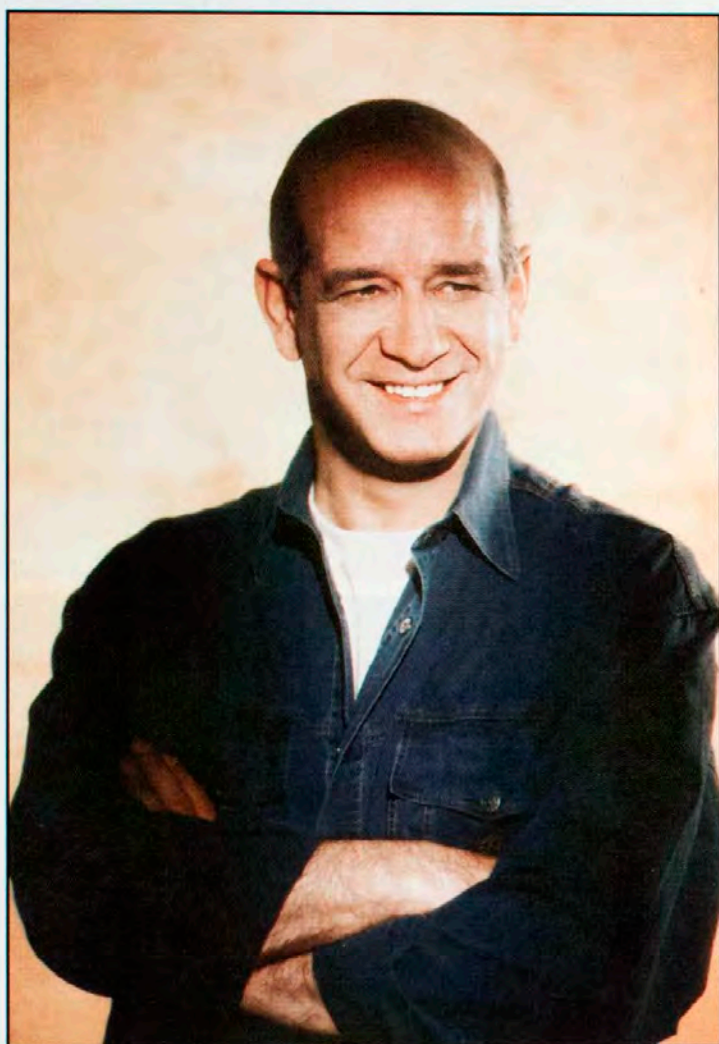
Ορέστης	Άρης Μπαξεβάνος
Ποιπτής, Ηλέκτρα, Κορυφαίος, Μενέλαος, Τυνδάρεως, Πυλάδης	Ηλίας Φραγκάκης
Άγγελος, Φρύγας	Σπύρος Ηλιάδης
Μουσικός Αφηγητής	Κοσμάς Χειράκης
1η Σκιά στο Σκοτάδι, Χορός	Στάθης Στρατηγάκης
2η Σκιά στο Σκοτάδι, Χορός	

ΤΕΤΑΡΤΗ 20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
ώρα 9.00 μ.μ.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΗΤΡΟΠΑΝΟΥ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ
"ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ
ΜΟΝΑΔΙΑ"

"ΣΤΟΥ ΑΙΩΝΑ ΤΗΝ
ΠΑΡΑΓΚΑ"

Ο Δημήτρης Μητροπάνος γεννήθηκε στα Τρίκαλα Θεσσαλίας τον Απρίλιο του 1948. Στην πόλη αυτή έζησε και μεγάλωσε μέχρι τα 16 του χρόνια.

Πολύ νωρίς το 1964 ξεκινάει την τραγουδιστική του πορεία δίπλα στον Γιώργο Ζαμπέτα. Ο Γιώργος Ζαμπέτας στάθηκε πιο πολύ από δάσκαλος στον έφηβο ακόμα μαθητή και τραγουδιστή, στηρίζοντάς τον όχι μόνο στα πρώτα καλλιτεχνικά του βήματα, αλλά και στο ξεκίνημα της ζωής του.

Σημαντική χρονιά για τον Μητροπάνο είναι το 1966 μια και συναντιέται για πρώτη φορά με τον Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος τον καλεί να ερμηνεύσει μέρη από την **"ΡΩΜΙΟ-ΣΥΝΗ"** και το **"ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ"**, σε μια σειρά συναυλιών στην Ελλάδα και στην Κύπρο.

Το 1967 ηχογραφεί τον πρώτο του δίσκο 45 στροφών με δύο τραγούδια του Γιώργου Ζαμπέτα και ακολουθεί μια σειρά από μικρούς δίσκους που γίνονται πολύ σύντομα επιτυχίες.

Ο δεύτερος σημαντικός σταθμός στην πορεία του Δημήτρη Μητροπάνου είναι το 1972 η χρονιά δηλαδή που κυκλοφορεί ο **"ΑΓΙΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ"** σε μουσική του Δήμου Μούτση και στίχους του Μάνου Ελευθερίου, ένα έργο που θεωρείται πια από τα κλασσικά της ελληνικής δισκογραφίας. Αμέσως μετά έρχονται **"Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ"** του Γιώργου Κατσαρού, **"ΤΑ ΣΥΝΑΞΑΡΙΑ"** του Γιώργου Χατζηνάσιου και στη συνέχεια οι συνεργασίες του με τον Σπύρο Παπαβασιλείου και τον Τάκη Μουσαφίρη που δίνουν μεγάλες λαϊκές επιτυχίες.

Στη διάρκεια της πολύχρονης πορείας του στο ελληνικό τραγούδι, ο Δημήτρης Μητροπάνος αναδεικνύεται ιδανικός εκφραστής του, ερμηνεύοντας με τρόπο μοναδικό τα τραγούδια που γεννήθηκαν από τη συνεργασία με πολλούς από τους σημαντικούς Έλληνες συνθέτες, όπως ο Μίκης Θεοδωράκης, ο Απόστολος Καλδάρας, ο Δήμος Μούτσης, ο Γιώργος Ζαμπέτας, ο Σταύρος Κουγιουμτζής, ο Χρήστος Νικολόπουλος, ο Γιάννης Σπανός. Η συνεργασία του με τον Μάριο Τόκα και τον Φίλιππο Γράφα έδωσε δύο δίσκους με τεράστια επιτυχία και πολλά αγαπημένα τραγούδια, ενώ η εκπληκτικής αποδοχής πρόσφατη συνεργασία του με τον Θάνο Μικρούτσικο **"ΣΤΟΥ ΑΙΩΝΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΚΑ"** σε στίχους Άλκη Αλκαίου, Κώστα Λαχά, Λίνας Νικολακοπούλου και Γιώργου Κακουλίδη, δίνει το σημερινό στίγμα του νέου ελληνικού τραγουδιού αλλά και καταγράφει την ποιότητα της ερμηνείας ενός μεγάλου τραγουδιστή.

Η ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΗΤΡΟΠΑΝΟΥ

1. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΗΤΡΟΠΑΝΟΣ	(Διάφοροι)
2. ΑΓΙΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ	Δ. Μούτση - Μ. Ελευθερίου
3. Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ	(Γ. Κατσαρού - Η. Λυμπερόπουλου)
4. ΚΥΡΑ ΖΩΗ	(Διάφοροι)
5. ΣΚΟΡΠΙΑ ΦΥΛΛΑ	(Α. Καλδάρα)
6. ΤΣΙΜΕΝΤΕΝΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ	(Ι. Κατσαρού)
7. ΛΑΪΚΑ '76	(Σ. Παπαβασιλείου - Τ. Μουσαφίρη)
8. ΕΡΩΤΙΚΑ ΛΑΪΚΑ	(Σ. Παπαβασιλείου - Τ. Μουσαφίρη)
9. ΠΑΡΑΠΟΝΟ	(Διάφοροι)
10. ΣΥΝΑΞΑΡΙΑ	(Χατζηνάσιου - Διάφοροι)
11. ΛΑΪΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ	(Σ. Παπαβασιλείου - Τεάζη - Βρεττού)
12. ΠΙΚΡΟΣΑΒΒΑΤΑ	(Μ. Θεοδωράκη - Λ. Παπαδόπουλου)
13. ΤΑ ΝΥΧΤΕΡΙΑ ΜΑΣ	(Σ. Κουγιουμτζή - Λ. Τεάζη)
14. ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ ΑΓΕΝΝΗΤΗ	(Τάκη Μουσαφίρη)
15. ΟΤΑΝ ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΤΕΛΙΑ	(Α. Καλδάρα)
16. ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ	(Διάφοροι)
17. ΕΝΑΣ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ	(Α. Χρυσοβέργη - Σ. Γιατρά)
18. ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΔΥΟ	(Τάκη Μουσαφίρη)
19. ΕΣΥ ΛΕΓΕ ΜΕ ΕΡΩΤΑ	(Σ. Παπαβασιλείου - Διάφοροι)
20. ΠΑΡΕ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	(Χ. Νικολόπουλου - Λ. Παπαδόπουλου)
21. Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΜΟΝΑΞΙΑ	(Μάριου Τόκα - Διάφοροι)
22. Ο ΜΗΤΡΟΠΑΝΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΑ	(Γ. Σπανού - Φ. Γράψα)
23. ΠΑΡΕΑ Μ' ΕΝΑΝ ΗΛΙΟ	(Μάριου Τόκα - Φ. Γράψα)
24. ΖΩΝΤΑΝΗ ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ZOOM '96	
25. ΣΤΟΥ ΑΙΩΝΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΚΑ	

ΜΑΝΩΛΗΣ ΧΑΤΖΗΜΑΝΩΛΗΣ

Κατάγεται από το Βελβεντό Κοζάνης. Σπούδασε στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης παίρνοντας τα πτυχία των ανώτερων θεωρητικών και της τρομπέτας.

Είναι επίσης, πτυχιούχος της Σχολής Καλών Τεχνών του τμήματος Μουσικών Σπουδών του ΑΠΘ και παρακολούθησε σεμινάριο μουσικής για κινηματογράφο από τον γάλλο συνθέτη Laurent Petitgirard. Στα πλαίσια της διπλωματικής του εργασίας, ασχολήθηκε κι ερεύνησε την παράδοση των χάλκινων πνευστών στις λαϊκές κομπανίες της Δυτικής Μακεδονίας. Μέρος της εργασίας αυτής δημοσιεύτηκε στο περιοδικό Δίφωνο (τεύχος 9, Ιούνιος 1996). Με το ελληνικό τραγούδι ασχολείται 6 χρόνια και συνεργάζεται με το συνθέτη Σταύρο Καψίουμπτζί. Διετή επίσης, συνεργασία σαν τραγουδιστής και τρομπετίστας είχε με τους "Άγαμους Ούτες". Διακρίθηκε στους αγώνες τραγουδιού της Καλαμάτας τον Σεπτέμβριο του 1991 ως ερμηνευτής από το Μάνο Χατζηδάκι, ο οποίος μάλιστα θα αναλάμβανε αργότερα και την παραγωγή ενός δίσκου "Τα τραγούδια του χαμένου ποιητή" (τίτλο που έδωσε ο ίδιος) σε μουσική Δημήτρη Μαρκατόπουλου, στίχους Χρήστου Παπαδόπουλου και Γιάννη Τσατσόπουλου, που δυστυχώς δεν πρόλαβε να εκδόσει.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΒΕΛΗΒΑΣΑΚΗ

Γεννήθηκε στο Ηράκλειο Κρήτης, γνώρισε το τραγούδι μέσα από τις γιορτές και τα γλέντια με τα οποία μεγάλωσε. Το 1992 ήρθε στην Αθήνα και ξεκίνησε να τραγουδάει σε διάφορους μικρούς καλλιτεχνικούς χώρους και ρεμπετάδικα. Συνεργάστηκε με το Θοδωρή Πολυκανδριώτη, τον Παντελή Θαλασσινό και κατόπιν, της δόθηκε η ευκαιρία να τραγουδήσει δίπλα στον Μανώλη Μητσιά, τον Πάνο Τζανετή και την Σωτηρία Λεονάρδου στο ΧΑΡΑΜΑ. Τον Ιούνιο του 1996 κυκλοφόρησε ο πρώτος της προσωπικός δίσκος με τίτλο "ΣΤΟΥ ΝΟΤΟΥ ΤΙΣ ΦΩΤΙΕΣ" από την ALFA MI RECORDS.

ΣΤΕΛΛΑ ΧΡΟΝΑΙΟΥ

Γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε Βυζαντινή Μουσική στο ΑΠΟΛΛΩΝΕΙΟ ΩΔΕΙΟ, κλασικό τραγούδι στο ΩΔΕΙΟ ΑΘΗΝΕΥΜ και στο ΕΘΝΙΚΟ ΩΔΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ σύγχρονο τραγούδι και θεωρητικά. Ξεκίνησε σε μπουάτ και σε μουσικές σκηνές. Συνεργάστηκε με τον Νίκο Μαργακάκη στο Πανόραμα του ελληνικού τραγουδιού και συμμετείχε σε συναυλίες με τον Χρήστο Γκάρτσο, με τον Γρηγόρη Μπιδικιώτη και περιόδευσε στην Ελλάδα και στην Ευρώπη με την Χάρις Αλεξίου.

Η ορχήστρα αποτελείται από τους:

Παπαζαχαριάκη Ιωάννη

Καπνλίδη Νικόλαο

Δραμουνιάνη Ζαχαρία

Χουντή Δημήτρη

Ενορχήστρωση-κιθάρα
διεύθυνση ορχήστρας

ντραμς

κιθάρα

πνευστά

Klarich Ilatan

Σινάνη Ιωάννη

Κωνσταντινόπουλο Οδυσσέα

Καραγιάννη Κωνσταντίνο

Άνθιμο Αποστόλη

πιάνο

μπουζούκι

μπάσο

ακορντεόν - keyboards

κρουστά

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΕΙΔΟΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ: ΕΘΝΙΚ/ΠΕΡΟΥ

Τα συναισθήματα ενός χωριού πάντα είναι εμποτισμένα με την λαϊκή τέχνη του κόσμου. Από πολύ παλιά η AMERICA-INDIA ήξερε να συνδυάζει τους διαφορετικούς τύπους της τέχνης, και όπως είναι γνωστό η μουσική είναι μια από τις πιο σημαντικές τέχνες της Λατινικής Αμερικής, και ονομάζεται: Ο πολιτισμός των Ίνκας.

Το τραγούδι των Ίνκας, που είναι ένας ύμνος στους δύο μεγάλους θεούς τους, TATAIN-TI, ο πατέρας ήλιος, PACHAMAMA, η μητέρα γη, και στη φύση, είναι ένα μουσικό κομμάτι με ρυθμό και μελωδικότητα. Με τον ερχομό των Ισπανών αυτοί οι ρυθμοί δεν εξαφανίστηκαν, αλλά διατηρούνται μέχρι σήμερα και αποτελούν μέρος της ζωής μας. Το SIPAN σύμφωνα με την παράδοση ήταν ένας πολιτισμός πριν από τους Ίνκας και ο ναός που είχαν αφιερωμένο στη Σελήνη κατοικούσε ο κύριος του SIPAN (EL SENOR DE SIPAN) SIPAN είναι και σημαίνει Ναός της Σελήνης.

Το συγκρότημα SIPAN ξεκίνησε το καλοκαίρι του 1995, χρησιμοποιεί αυθεντικά όργανα από το Περού, όπως SIKU, παρόμοιο με την αυλό του πανός, QUENA, ινδιάνικη φλογέρα, CHARANGO, έγχορδο, παρόμοιο με την κιθάρα. Η μουσική προέρχεται από την αγάπη προς τη γη, προς τη φύση, μουσική που έχει να κάνει με τον ανθρώπινο πόνο, και για την προσφορά της γυναίκας.

Το συγκρότημα παρουσιάστηκε στην Αθήνα, στο Μουσείο της Λαϊκής Τέχνης στην Πλάκα, στο δήμο Ηλιούπολης και Κιάτου, σε διάφορες εκθέσεις, επίσης στο ASANTE, το PALENQUE, το EMPRIME, το ΕΝΑΛΛΑΞ, το UERSUS, την ΕΜΜΕΛΕΙΑ. Επιπλέον εκτός Αθήνας παρουσιάστηκε σε εκδηλώσεις στη Θεσσαλονίκη, στην Κοζάνη, Αικατερίνη, Κέρκυρα, τις Κυκλάδες και την Κρήτη.

Τα μέλη του συγκροτήματος είναι:

CARLOS VILLASIS: QUENA, SIKU, κιθάρα, CONTRA ALTO

PEDRO FABIAN: GHARANGO πρώτη φωνή, κρουστά

SANDRO AQUINO: κιθάρα

EDUARDO VILLASIS: κρουστά, SIKU

E. GONZALEZ: μπάσο

ΕΤΑΡΕΙΑ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΑΜΦΙ-ΘΕΑΤΡΟΥ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

Μετάφραση: Κ.Χ. ΜΥΡΗΣ
Σκηνοθεσία: ΣΠΥΡΟΣ Α. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ
Σκηνικά - Κοστούμια: ΛΑΛΟΥΛΑ ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ
Μουσική: ΘΑΝΟΣ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ
Μουσική διδασκαλία: ΦΡΙΕΟΣ ΜΟΡΤΖΟΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

(με τη σειρά που εμφανίζονται)

Ιφιγένεια	ΛΗΔΑ ΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
Ορέστης	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΙΓΝΑΔΗΣ
Πυλάδης	ΝΙΚΟΣ ΓΙΑΧΑΛΗΣ
Βουκόλος	ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΒΙΛΗΣ
Θόας	ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΡΟΝΤΗΡΗΣ
Άγγελος	ΣΩΤΗΡΗΣ ΒΑΓΙΑΣ
Αθηνά	ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

Κορυφαίες-Χορός:

ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΑ ΖΕΡΒΑ
ΕΛΕΝΑ ΝΤΕ ΒΑΛΛΙΣ
ΑΝΝΑ ΒΥΘΟΥΛΚΑ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΝΔΡΙΤΣΟΥ
ΒΙΒΙΑΝ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗ
ΑΘΗΝΑ ΧΙΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

Η Ιφιγένεια, για την οποία οι Έλληνες νομίζουν πως θυσιάστηκε στην Αυλίδα, βρίσκεται στη βαρβαρική Ταυρίδα. Η θεά Άρτεμις που χωρίς να την αντιληφθούν έβαλε στη θέση της Ιφιγένειας ένα ελάφι, την πήρε και την έχρισε ιέρεια του ναού της στη χώρα των Ταύρων. Εκεί, όπου βασιλεύει ο Θόας, η Ιφιγένεια επιφορτίζεται με το σκληρό καθήκον του καθαγιασμού των ξένων, που σύμφωνα με το άγριο έθιμο της χώρας, θυσιάζονται στη Θεά.

Το έργο ξεκινά με την Ιφιγένεια να αναλογίζεται τα παθήματά της, να αφηγείται μπροστά στο ναό της θεάς το άσχημο όνειρο που είδε τη νύχτα που πέρασε και να δίνει την εξήγησή του: Πιστεύει πως πέθανε ο αδερφός της Ορέστης. Στη συνέχεια, εμφανίζονται ο Ορέστης και ο Πυλάδης, οι οποίοι έφτασαν στη χώρα για να κλέψουν το ιερό άγαλμα της θεάς και να το μεταφέρουν στην Αττική. Σύμφωνα με το χρησμό του Απόλλωνα έτσι μόνο ο Ορέστης θα απαλλαγεί από τις Ερινύες που τον κυνηγούν για το φόνο της μητέρας του Κλυταιμνήστρας. Συμφωνούν να κρυφτούν και να κλέψουν νύχτα το ιερό άγαλμα. Η Ιφιγένεια ανακοινώνει στο χορό -ελληνίδες σκλάβες- το όνειρό της για το θάνατο του Ορέστη, και μαζί του του προσφέρουν νεκρικές χοές. Ένας βουκόλος διακόπτει την τελετή φέρνοντας το μήνυμα της σύλληψης δύο ελλήνων ξένων. Οι αιχμάλωτοι οδηγούνται στο ναό για τον καθαγιασμό και τη θυσία. Μετά από διάλογο γίνεται γνωστό ότι οι δύο νέοι κατάγονται από το Άργος. Η Ιφιγένεια τους προτείνει να σώσει έναν από τους δύο για να μεταφέρει μήνυμά της στο Άργος. Ύστερα από σκηνή αριστοτεχνικής πλοκής, γίνεται η αναγνώριση των δυο αδερφών και στη συνέχεια καταστρώνεται σχέδιο διαφυγής. Η Ιφιγένεια ξεγελά το βασιλιά Θόα, λέγοντάς του πως οι ξένοι είναι μολυσμένοι και χρειάζονται καθαρισμό στην κοντινή ακτή, καθώς επίσης και το άγαλμα που μολύνθηκε από το άγγιγμα των μιανών ξένων. Ο Θόας πείθεται. Ένας αγγελιοφόρος από την ακρογιαλιά θα του αποκαλύψει την απάτη.

Η Ιφιγένεια με το άγαλμα και οι δυο νέοι έχουν επιβιβαστεί στο ελληνικό πλοίο που τους περίμενε στην ακτή. Ο Θόας προστάζει να τους καταδιώξουν. Εμφανίζεται όμως η Αθηνά και προτρέπει το βασιλιά ν' αφήσει τους ήρωες να φύγουν και να ελευθερώσει τις ελληνίδες αιχμάλωτες. Κατευθύνει τους ήρωες, ζητώντας τους να καθιερώσουν τη λατρεία της Αρτέμιδος στη Βραυρώνα Αττικής.

Τα χορικά, από τα ωραιότερα λυρικά μέρη που έγραψε ο Ευριπίδης, είναι χαλαρά συνδεδεμένα με τη δράση.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Η δυσχέρεια για μια "σύγχρονη" διδασκαλία της Ιφιγένειας Εν Ταύροις είναι –όσο κι αν αυτό, καταρχήν, πχει παράδοξα– οι αρετές του έργου: η συναρπαστική πλοκή του, η άψογη δομή του, τα έξοχα, λυρικά Χορικά –που ελάχιστα σχετίζονται με τη δράση (κάποτε καθόλου) και η εκπληκτικού πλούτου σύνθεση των χαρακτήρων – κυρίοτατα βεβαίως της Ιφιγένειας. Είναι τόσο ισχυρή η ευριπιδική σύλληψη και η καλπάζουσα ανάπτυξή της, ώστε μπορεί να σε παρασύρει είτε σε συντηρητική αντιμετώπιση του έργου είτε σε σπασμωδικές λύσεις μοντερνισμού (από φόβο μήπως φανείς συντηρητικός), λύσεις που θα τις αποβάλει ως ξένες η εσώτερη ποιότητα του κειμένου. (Από τη δεύτερη παγίδα δεν ξέφυγα – τουλάχιστον όσον αφορά τον Πρόλογο και στα Χορικά – όταν για πρώτη φορά σκηνοθέτησα το έργο το 1976, με το Εθνικό Θέατρο, στην Επίδαυρο).

Πιστεύω ότι η Ιφιγένεια εν Ταύροις είναι πράγματι ένα πολύ "μοντέρνο" έργο, αλλά τα υφάδια της εσώτερης "ανάσας" του είναι δυσδιάκριτα λ.χ. από εκείνα του Ίωνος, στον οποίο δοκιμάσαμε τις δυνάμεις μας το περασμένο καλοκαίρι. Το έργο αρχίζει με μια δήθεν δραματική ατμόσφαιρα (δραματική για τους ήρωες, αλλά όχι για τους θεατές, που είδαν τον Ορέστη ζωντανό στο β' μέρος του Προλόγου) και τελειώνει με ευφρόσυνη διάθεση, που αγγίζει τα όρια της φάρσας. Βέβαια ούτε τα "δραματικά" σημεία παραμένουν ασχολίαστα απ' τον ποιητή ούτε από τις ιλαρές σκηνές του τέλους λείπουν οι λυρικές στιγμές.

Η γοητεία –αλλά και η δυσχέρεια αντιμετώπισης– του έργου είναι η μετάβαση από το δραματικό στο ιλαρό. Η μετάβαση δεν είναι ακαριαία επιτυχάνεται με προετοιμασμένη "διολίσθηση".

Η σημερινή παράσταση, στηρίχθηκε σε κάποια δεδομένα του έργου, που επιδιώχθηκε να προβληθούν διακριτικά. Μια κάποια "τρέλλα" της Ιφιγένειας, που νέο κορίτσι θα θυσιαζόταν στην Αυλίδα και τώρα άγαμη κι όχι κορίτσι, ζει σε χώρα βάρβαρη και συντελεί σε ανθρωποθυσίες. Η "μανία" του Ορέστη είναι από το κείμενο ρητή. Μα και ο Χορός, νέες κοπέλες, "κουρσεμένες" από την Ελλάδα, στερημένες, κάποτε υστερικές.

Το πρόβλημα ήταν να επιτύχουμε τη "μετάβαση" που το κείμενο υποβάλλει. Τίποτα δεν είναι τόσο τραγικό, τίποτα τόσο κωμικό. Η ζωή περιέχει εν συνθέσει τα πάντα. Και τι απομένει, ύστερα από αυτό το "παιχνίδι" του Ευριπίδη– Νομίζω μια μειλίχια ενατένιση του σύμπαντος. Μια συγκατάβαση –με γέλιο της ανθρώπινης μοίρας.

ΣΠΥΡΟΣ Α. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

ΘΙΑΣΟΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ

ΑΝΤΟΝ ΤΣΕΧΩΦ

ΑΛΛΟΙΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΑ ...ΑΧ ... ΑΧ

Διασκευή: Παναγιώτης Μέντης
Σκηνοθεσία: Θανάσης Θεολόγης
Σκηνικά - κοστούμια: Κική Πίττα
Μουσική: Γιάννης Σπυρόπουλος (Μπακ)
Χορογραφίες: Έφη Καρακώστα
Πιάνο: Λίλα Σούση

Α' μέρος

ΕΡΓΟ ΤΕΧΝΗΣ Α: Μίμης Χρυσομάλης
Μελίνα Παπανέστωρ
ΕΡΓΟ ΤΕΧΝΗΣ Β: Μίμης Χρυσομάλης
Ανδρέας Βαρούχας
ΜΠΟΤΕΣ Α: Σπύρος Κωνσταντινίδης
Νίκος Γριζάνης
Ελένη Κρίτα
ΕΡΓΟ ΤΕΧΝΗΣ Γ: Θάνος Κανούσης
Ανδρέας Βαρούχας
Μάριος Παπαγεωργίου
ΜΠΟΤΕΣ Β: Θάνος Κανούσης
Μάριος Παπαγεωργίου
Ανδρέας Βαρούχας
Σπύρος Κωνσταντινίδης
ΝΙΝΕΤΑ Α: Ανδρέας Βαρούχας
Μίμης Χρυσομάλης
ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ Α: Σπύρος Κωνσταντινίδης
Μελίνα Παπανέστωρ
ΝΙΝΕΤΑ Β: Μίμης Χρυσομάλης
Νένα Μεντή
ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ Β: Σπύρος Κωνσταντινίδης
Νίκος Γριζάνης
ΝΙΝΕΤΑ Γ: Ανδρέας Βαρούχας
Νένα Μεντή
ΕΡΓΟ ΤΕΧΝΗΣ Δ: Μίμης Χρυσομάλης
Μίμης Χρυσομάλης
Μελίνα Παπανέστωρ

Β' μέρος

ΑΛΟΓΙΣΙΟ ΟΝΟΜΑ Α: Μίμης Χρυσομάλης
Ελένη Κρίτα
Νίκος Γριζάνης
Νένα Μεντή
ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΔΙΚΗΣ Α: Ανδρέας Βαρούχας
Θάνος Κανούσης
Ελένη Κρίτα
Μάριος Παπαγεωργίου
Σπύρος Κωνσταντινίδης
Μελίνα Παπανέστωρ
ΚΑΚΑ ΞΕΜΠΕΡΔΕΜΑΤΑ: Νίκος Γριζάνης
Ανδρέας Βαρούχας
Μάριος Παπαγεωργίου
Θάνος Κανούσης
Μίμης Χρυσομάλης
Νένα Μεντή
ΔΙΚΗ Β: Σπύρος Κωνσταντινίδης
Ανδρέας Βαρούχας
Μάριος Παπαγεωργίου
Θάνος Κανούσης
ΤΥΧΕΡΟ ΛΑΧΕΙΟ: Μίμης Χρυσομάλης
Νένα Μεντή
ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ: Σπύρος Κωνσταντινίδης
Ανδρέας Βαρούχας
Μίμης Χρυσομάλης
Θάνος Κανούσης
Ελένη Κρίτα
Νίκος Γριζάνης
ΑΛΟΓΙΣΙΟ ΟΝΟΜΑ Β: Μίμης Χρυσομάλης
Μίμης Χρυσομάλης
Θάνος Κανούσης
Ελένη Κρίτα
Νίκος Γριζάνης

Μετά από οκτώ χρόνια απουσίας από τα θεατρικά δρώμενα, μερικά παλιά στελέχη του ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, με την συμπαράσταση του ΔΗΜΟΥ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, του ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ, του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, φίλων και συνεργατών, επιστρέψαμε και πάλι για να συνεχίσουμε το έργο μας.

Είμαστε ευτυχείς που η καινούρια μας προσπάθεια αγκαλιάστηκε με τόση αγάπη και ενθουσιασμό από τους παλιούς και νέους φίλους του Θεάτρου Καισαριανής. Η μεγάλη επιτυχία του χειμώνα και οι διθυραμβικές κριτικές του Τύπου και των θεατών, μας οδήγησαν στην απόφαση να περιοδεύσουμε αυτό το καλοκαίρι σε όλη την Ελλάδα.

Ανεβάσαμε ως γνωστόν την παράσταση:

"ΑΛΛΟΙΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΑ ΑΧ!!!"

και βασίζεται σε διηγήματα του **Άντον Τσέχωφ** που θεατροποίησε ο Παναγιώτης Μέντης.

Είναι μια ξεκαρδιστική κωμωδία που πολύ εύστοχα και μοναδικά ο Τσέχωφ σατιρίζει τις κοινωνικές συμβάσεις, την καθημερινότητα, τις υπερβολές και υπερβάσεις του ανθρώπου.

Η ερωτική υποκρισία, ο θάνατος, ο πονόδοντος, ο πριαπισμός, η τύχη, δημιουργούν καταστάσεις κωμικές, οριακές, εκρηκτικές, απίστευτης ομορφιάς και γέλιου!

ΔΕΥΤΕΡΑ 25 Κ' ΤΡΙΤΗ 26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΥΚΛΟΣ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ

ΒΡΑΔΙΑ ΤΙΜΗΣ ΣΤΟΝ ΚΑΡΟΛΟ ΚΟΥΝ

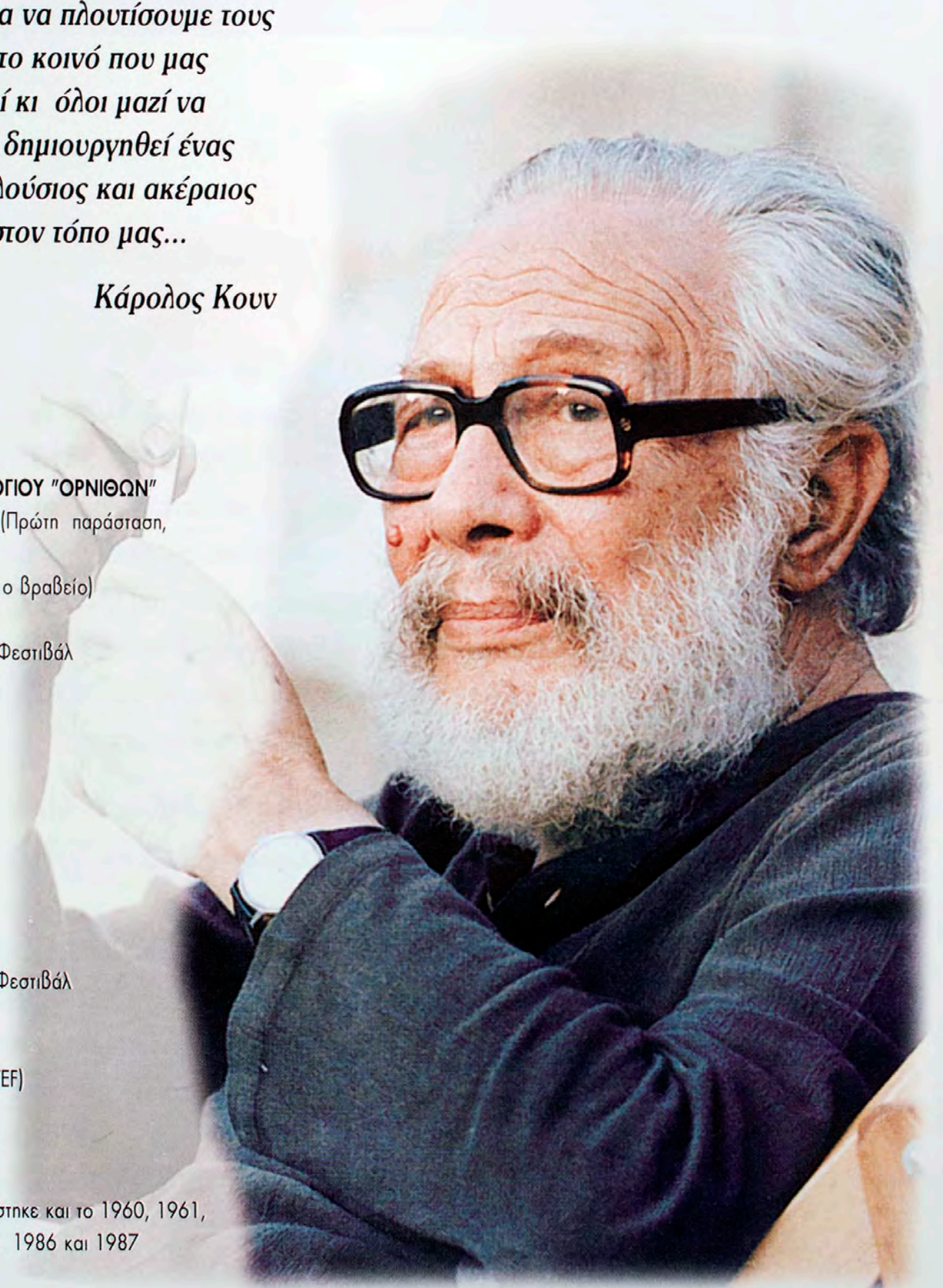
*...Δεν κάνουμε θέατρο για το θέατρο.
Δε κάνουμε θέατρο για να ζήσουμε.
Κάνουμε θέατρο για να πλουτίσουμε τους
εαυτούς μας, το κοινό που μας
παρακολουθεί κι όλοι μαζί να
βοηθήσουμε να δημιουργηθεί ένας
πλατύς, ψυχικά πλούσιος και ακέραιος
πολιτισμός στον τόπο μας...*

Κάρολος Κουν

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΟΛΟΓΙΟΥ "ΟΡΝΙΘΩΝ"

- 1959 Φεστιβάλ Αθηνών - Ηρώδειο (Πρώτη παράσταση, Αύγουστος)
- 1962 Παρίσι - Θέατρο των Εθνών (1ο βραβείο)
- 1964 Λονδίνο - Φεστιβάλ Σαίξπηρ
- 1965 Λονδίνο - Διεθνές Θεατρικό Φεστιβάλ
Παρίσι - Θέατρο των Εθνών
Βαρσοβία
Μόσχα
Λένινγκραντ
- 1966 Μόναχο
Φεστιβάλ Ζυρίχης
Κύπρος
Φεστιβάλ Ισραήλ
Φετιβάλ Βενετίας
- 1967 Λονδίνο - Διεθνές Θεατρικό Φεστιβάλ
- 1975 Φεστιβάλ Επιδαύρου
Φεστιβάλ Βιέννης
Φεστιβάλ Βελιγραδίου (9ο BITEF)
- 1986 Φεστιβάλ Επιδαύρου
- 1987 Φεστιβάλ Αθηνών - Ηρώδειο

Η παράσταση των "Ορνίθων" παρουσιάστηκε και το 1960, 1961, 1962, 1964, 1965, 1966, 1967, 1975, 1986 και 1987 σε περιοδείες σε όλη την Ελλάδα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ ΟΡΝΙΘΕΣ

Μετάφραση - Διασκευή: ΒΑΣΙΛΗΣ ΡΩΤΑΣ
Σκηνοθεσία: ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ
Σκηνικά - Κοστούμια: ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ
Μουσική: ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ
Χορογραφία: ΖΟΥΖΟΥ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ

Σκηνοθετική επιμέλεια: ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΖΑΝΗΣ,
ΜΙΜΗΣ ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΗΣ
Επιμέλεια σκηνικού - κοστούμιών: ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
Επιμέλεια Μουσικής: ΝΙΚΟΣ ΚΥΠΟΥΡΓΟΣ
Μουσική διδασκαλία: ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΑΧΟΥΡΗΣ
Φωτισμοί: ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΟΡΟΣ ΠΟΥΛΙΩΝ

Κορυφαίοι: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΕΓΑΙΤΗΣ, ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΑΚΤΥΠΗΣ, ΦΩΤΗΣ ΣΠΥΡΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ, ΣΤΑΘΗΣ ΚΟΚΚΟΡΗΣ, ΘΑΝΑΣΗΣ ΦΩΚΑΣ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΟΥΡΔΟΥΜΗΣ

ΧΟΡΟΣ

ΕΛΕΝΗ ΤΖΑΡΟΥ, ΣΑΝΤΡΑ ΒΟΥΛΓΑΡΗ, ΜΑΡΙΖΑ ΤΣΙΓΚΑ, ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ, ΒΑΝΕΣΣΑ ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ, ΛΙΛΑ ΒΛΑΣΕΡΟΥ, ΒΑΣΙΑ ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ, ΜΙΧΑΛΗΣ ΤΟΠΚΑΡΑΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΚΛΑΒΟΥΝΑΚΟΣ, ΠΕΤΡΟΣ ΓΑΛΛΙΑΣ, ΦΑΝΗΣ ΤΑΚΟΣ, ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΑΡΑΓΚΟΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Πεισθέταιρος	ΘΥΜΙΟΣ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ
Ευελπίδης	ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Τροχίλος	ΘΑΝΑΣΗΣ ΦΩΚΑΣ
Έποπας	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΥΛΩΝΑΣ
Ιερέας	ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΕΓΑΙΤΗΣ
Ποιτής	ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ
Χρησμολόγος	ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΑΡΑΚΩΝΣΤΑΝΤΟΓΛΟΥ
Μέτων	ΝΙΚΟΣ ΜΟΣΧΟΒΟΣ
Επιτετραμένος	ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΕΓΑΙΤΗΣ
Ψηφισματοπώλης	ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΑΚΤΥΠΗΣ
Α' Αγγελιαφόρος	ΛΙΝΑ ΣΑΚΚΑ
Φύλακας	ΣΤΑΘΗΣ ΚΟΚΚΟΡΗΣ
Ίρις	ΑΝΝΑ ΚΟΥΤΣΑΦΤΙΚΗ
Κήρυκας	ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ
Κινησίας	ΦΩΤΗΣ ΣΠΥΡΟΣ
Συκοφάντης	ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΑΡΑΚΩΝΣΤΑΝΤΟΓΛΟΥ
Προμηθέας	ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ποσειδώνας	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΥΛΩΝΑΣ
Ηρακλής	ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΑΡΑΚΩΝΣΤΑΝΤΟΓΛΟΥ
Τριβαλός	ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΑΚΤΥΠΗΣ
Β' αγγελιαφόρος	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ
Βασίλεια	ΑΝΝΑ ΚΟΥΤΣΑΦΤΙΚΗ
Υπηρέτης	ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΠΛΥΤΑΣ
Τραγουδιστής	ΜΑΡΙΟΣ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ
Ανδόνα	ΔΩΡΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
	ΒΑΝΕΣΣΑ ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ
	ΣΑΝΤΡΑ ΒΟΥΛΓΑΡΗ
Κουκουβάγιες	ΦΑΝΗ ΓΕΜΤΟΥ
	ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΜΟΥΤΑΦΤΣΗ
	ΜΕΛΑΝΗ ΣΤΕΛΙΟΥ

Δέκα χρόνια χωρίς τον Κάρολο Κουν

Όρνιθες

Τριάντα επτά χρόνια από το πρώτο ανέβασμα

Γενική η διαπίστωση ότι η παράσταση

των Ορνίθων ξεπέρασε το χρόνο

Κουν,

Ρώτας,

Χατζιδάκις,

Τσαρούχης,

Νικολούδη,

και ο αείμνηστος Δημήτρης Χατζημάρκος.

Η αληθινή ιστορία ξεπερνάει τον χρόνο και γίνεται πυρήνας

ζωής και μνήμης. Ευχαριστώ τη φίλη Ζουζού Νικολούδη,

Μεγάλη Κυρία του χορού, για τον άπειρο χρόνο που διέθεσε

ώστε να ξαναγραφεί η "παρτιτούρα της κίνησης" με λεπτομέρεια

και τελειότητα. Ευχαριστώ το φίλο Θύμιο Καρακατσάνη, γέννημα-

θρέμμα του Θεάτρου Τέχνης, που συμμετείχε νεότερος στην

πρώτη παράσταση, και τώρα, μεγάλος πια ηθοποιός ήρθε κοντά

μας για να τιμήσουμε τη μνήμη του Δασκάλου μας. Ευχαριστώ

τα βασικά στελέχη του Θεάτρου Τέχνης, Γιάννη Δεγαϊτή, Περικλή

Καρακωνσταντόγλου, Παντελή Παπαδόπουλο και όλους όσους

παίρνουν μέρος στην περιπέτεια της αναβίωσης αυτής της

παράστασης.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΖΑΝΗΣ

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ...

Αναβιώνουμε...

την παράσταση των Ορνίθων για να τιμήσουμε τη μνήμη του

δασκάλου μας Κάρολου Κουν και μαζί με αυτόν να

θυμηθούμε ακόμη τους ανεκτίμητους φίλους και

συνεργάτες, Μάνο Χατζιδάκι, τον Γιάννη Τσαρούχη και τον

Βασίλη Ρώτα που πριν από τριάντα επτά χρόνια μας

πρόσφεραν αυτό το μαγευτικό ταξίδι στη χώρα των πουλιών,

τη νεφελοκοκκυγία.

Ξαναπαίζουμε...

τους Όρνιθες γιατί αυτή η παράσταση σημάδεψε τη νιότη

μας.

Ξαναζωντανεύουμε..

τους Όρνιθες για όλους όσους επιθυμούν να γευτούν ή να

ξαναιώσουν την ποίηση και την μαγεία των χρωμάτων, της

μουσικής, της κίνησης και του χορού που αναδύουν τα

πουλιά.

ΜΙΜΗΣ ΚΟΥΓΓΙΟΥΜΤΖΗΣ

Για την πρώτη προσπάθεια ν' ανέβουν οι Όρνιθες με το Θέατρο Τέχνης, σε σκηνοθεσία του Κάρολου Κουν, ζήτησα από έναν Έλληνα καθηγητή στο Λονδίνο να μου μεταφράσει από ένα αγγλικό βιβλίο ορνιθολογίας τα ονόματα των πτηνών στα νέα ελληνικά. Όλα τα κοστούμια των πουλιών ήταν βασισμένα στα φυσικά ντοκουμέντα και θύμιζαν τα νατουραλιστικά κοστούμια του Σαν Ντεκλέρ. Όταν άρχισα να προχωράω, είδα πως είχα άδικο και ότι ο νατουραλισμός δεν είναι πάντα η λύση για το θέατρο και δη το αρχαίο ελληνικό... Θυμόμαστε όλοι την άσχημη τύχη αυτής της πρώτης παράστασης. Επακολούθησε μια δεύτερη βερσιόν όπου τα νατουραλιστικά γίναν κάπως φανταστικά, αλλά η τελευταία φάση είναι η τρίτη, όταν το σκηνικό πήρε τη σωστή του μορφή και τα κοστούμια βρήκαν, κατ' εμένα, το σωστό τους ύφος αφού μελέτησα τα αφρικανικά κοστούμια ιεροτελεστιών. Η έννοια του πουλιού απεδόθη με μια φούντα φτερά που κολλήθηκε στην ουρά του ανθρώπου και έδωσε στη χορογραφία ελαφρότητα και κάτι από πέταγμα. Τα φτερά που όλος ο κόσμος νόμιζε αληθινά, ήταν από σύρμα και ύφασμα. Στο Παρίσι ένας κριτικός που ίσως δεν ήξερε ότι έργο δεν είναι βραζιλιάνικο αλλά ελληνικό, έκρινε ότι τα χρώματα ήταν αρκετά ζωηρά. Τα γαιώδη χρώματα των φτερών συμπληρώνονταν με λίγο άσπρο και γαλάζιο ανοιχτό. Φαίνεται ότι τα κοστούμια των πουλιών, ελεύθερα και φανταστικά, προϋπήρχαν της κωμωδίας του Αριστοφάνη όπως και η *comedia del arte* προϋπήρχε του Γκολντόνι. Πάντως ο μεγάλος μου δάσκαλος ήταν ο φτωχός μασκαράς που ντύνεται όπως-όπως, και οι εύθυμοι αυτοσχεδιασμοί των φοιτητών. Η ιδέα για τις φτερούγες στα χέρια προέρχονταν από τα άγνωστα κοστούμια των ερυθρόδερμων. Είχε δίκιο ο Χατζηκυριάκος - Γκίκας λέγοντας πως για να βρεις τι ήταν η αρχαία Ελλάδα πρέπει να το ζητήσεις στους νέγρους, στους Ινδούς και σε πολλές άλλες φυλές...

Γιάννης Τσαρούχης

Ο Κάρολος Κουν υπήρξε, υπάρχει και θα υπάρχει ανάμεσά μας, ένας Δάσκαλος, μοναδικός και μ' όλο το μεγαλείο ενός αληθινού Δασκάλου.

Μαζί με την πιο ακριβή κι ευαίσθητη νεότητα, ζει, πλάθει και αναπτύσσει το βαθύτατο θρησκευτικό του πιστεύω, το Θέατρο.

Και χαρά σ' όποιον του λάχει η τιμή, ν' αφήσει την ασχημάτιστη ακόμη νεανική του ευαισθησία κάτω από τα μαγικά χέρια του Καρόλου Κουν...

Μάνος Χατζιδάκις

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

Ο Αριστοφάνης είναι ο τελευταίος του χορού με τις τέσσερες μεγάλες μορφές του θεάτρου και της δημοκρατίας, τον σεμνόν Αισχύλο, τον μακάριο Σοφοκλή, τον τραγικόν Ευριπίδη και τούτον τον χαριτωμένο, τον πατέρα της κωμωδίας. Αν άφηνε η τύχη και την κληρονομιά τούτη, όπως τόσους άλλους ανεκτίμητους θησαυρούς, να χανόταν, αν δεν έφτανε ως τ' αφτιά μας ο ζωντανός λόγος που λάλησαν αυτές οι εξαίσιες μορφές, πολύ μικρή και σκοτεινή ιδέα θα μπορούσαμε να σχηματίζαμε, όχι μόνο για κείνη τη χρυσή εποχή, παρά και για τη ζωή μας την ίδια, τόσο λαμπρό ναί το φως που ρίχνουν οι τέσσερις αυτοί στο πνεύμα του κόσμου.

Ο Αριστοφάνης, Αθηναίος, γεννημένος στην Αίγινα από πλούσιο σπίτι, έζησε και πέθανε στην Αθήνα (452-325 π.Χ.) Ήταν πνεύμα ανώτερο και γενναίο και αφοσιώθηκε στο θέατρο. Πίστευε, όπως και η πολιτεία τότε, στη μεγάλη αποστολή της τέχνης για την προαγωγή της κοινωνίας κι αυτή την αποστολή υπηρέτησε με τα έργα του (44 κωμωδίες, που σώζονται οι 11). Σατίρισε τις κακίες του καιρού του, τη δημαγωγία, την αργομισθία, τη συκοφαντία, τη σοφιστεία, ακόμα και τις νέες ιδέες, βλέποντας σ' αυτές την αιτία κι όχι το σύμπτωμα της διαφθοράς της κοινωνίας.

Η γλώσσα του είναι καθάρια Αττική, το ύφος του σεμνό, παρ' όλες τις αισχρολογίες του, ο λόγος του μουσικός, ο στίχος του χορευτικός, τα χορικά του απ' τα ωραιότερα δείγματα της λυρικής ποίησης. Γι' αυτές του τις χάρες και την παρηγοσία του ο Αριστοφάνης αγαπήθηκε απ' τους Αθηναίους, που τον ετίμησαν με το στεφάνι της ιερής ελιάς, που στεφάνωναν τους εθνικούς ήρωες. Επίσης αγαπήθηκε απ' όλους τους λαούς και είναι μέτρο πολιτισμού η εκτίμηση του έργου του. Ο καλύτερος έπαινος του είναι ένα πρωελεγειακό δίστιχο που αποδίνεται στον φίλο και θαυμαστή του, τον μεγάλο φιλόσοφο Πλάτωνα:

*Αι Χάριτες τέμενός τι λαβείν όπερ ουχί πεσειίται
ζητούσαι ψυχήν εύρον Αριστοφάνους.*

Η κωμωδία του "Όρνιθες" πρωτοπαραστάθηκε στα Μεγάλα Διονύσια το 414 π.Χ. και πήρε το δεύτερο βραβείο. (Πρώτος Αμειψίας με το "Κωμισταί", τρίτος Φρύνιχος με το "Μονότροπος").

Η Αθήνα τότε βρισκόταν στο μεσουράνημά της: η ειρήνη από το 421 είχε επουλώσει τις πληγές του πολέμου και ξαναβίωνε τη δύναμη και την ορμή και την κατακτητική της όρεξη. Είχε κιόλας ριχτεί στη μεγαλύτερη υπερπόντια επιχείρηση που ξεκίνησε από ελληνικό λιμάνι και που έγινε η καταστροφή της. Αλλά το κακό δεν είχε γίνει ακόμα όταν παίχτηκαν οι "Όρνιθες". Ο ουρανός χαμογελούσε και η Αθήνα χαιρόταν τον πλούτο και την προκοπή της, όλη αισιοδοξία κι έξαρση. Η έξαρση αυτή καθρεφτίζεται στην κωμωδία τούτη, όπου συνάμα σατιρίζεται και η υπερβολή της έξαρσης, η έπαρση.

*Ε μωρέ μωρέ, να μην τσιγκλάτε των θεών
τη φοβερήν οργή, μην όλο σας το γένος
το καταχώσει με του Δία το φτυάρι η Δίκη,
σας κατακεραυνώσει και σας κάνει στάχτη
κορμιά και πολυκατοικίες σας συ θέμελα...*

Η προειδοποίηση τούτη, σε μας σήμερα, που γνωρίζουμε ότι ο ποιητής τότε αγνοούσε, φαίνεται προφητική τραγική ειρωνεία.

Ένας Αθηναίος, που λιγώθηκε από την καλοπέραση στην Αθήνα, φεύγει, ανεβαίνει στα πουλιά και τα πείθει να χτίσουν στον αέρα πολιτεία, ν' αποκλείσουν τους θεούς και να εξουσιάσουν τον κόσμο. Μ' αυτή του την υπόθεση ο ποιητής βρίσκει ευκαιρία να βάλει σε κίνηση όλον τον μηχανισμό της σκηνής και με τα φανταχτερά ποικιλόχρωμα πουλιά και τα πετάγ-

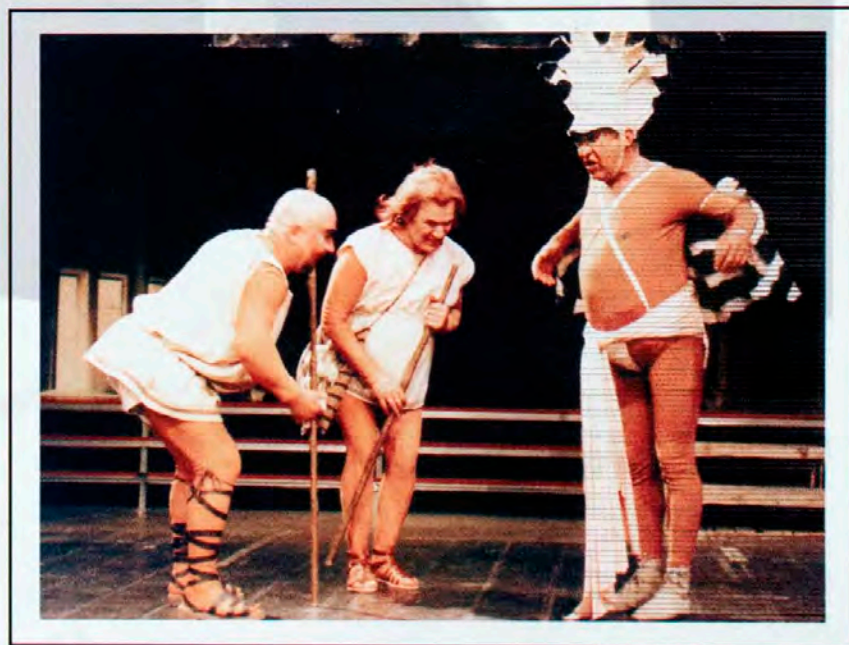
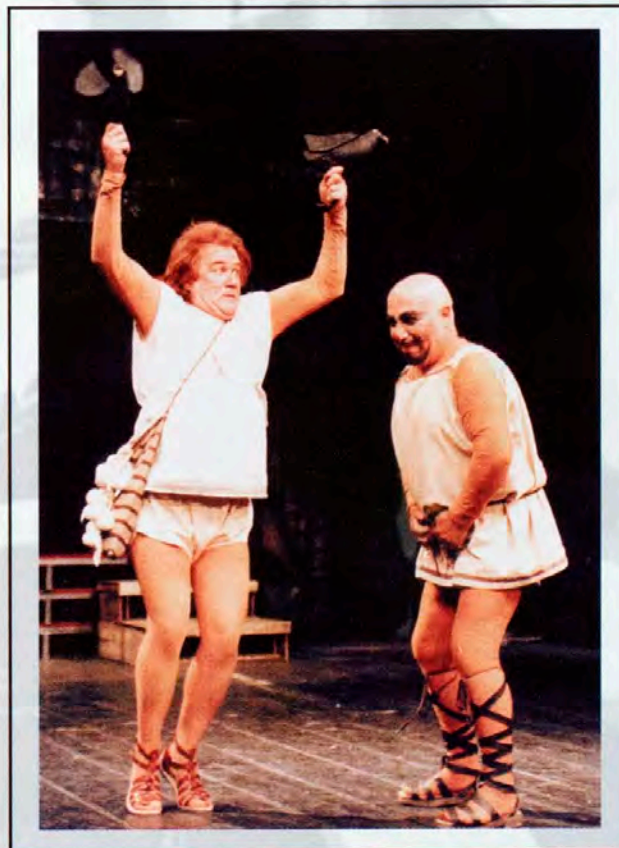
ματά τους και τα λαλήματά τους να κάνει μια παράσταση φαντασμαγορική, πλούσια σε θέαμα, λυρισμό, γέλιο και πνεύμα. Ο μεταφραστής προσπάθησε να μείνει πιστός στο κείμενο.

Οι μεγάλες δυσκολίες, έξω από την άφταστη μουσικότητα των χορικών, είναι οι ελευθεροστομίες, που η χαριτωμένη τους ωμότητα δεν είναι ανεκτή από τα ήθη της εποχής μας, καθώς και τα τσουχτερά κι έζυπνα σχόλια για πρόσωπα και πράγματα, γνωστά στους τότε Αθηναίους, που δε λένε τίποτα στον σημερινό ακροατή.

Η πίστη στο κείμενο εδώ κάνει την εικόνα να φαίνεται σαν υφαντό λερωμένο και με πολλές τρύπες.

Ο μεταφραστής νόμισε χρέος του, πιστεύοντας πως η παράσταση ενός έργου χάνει πολύ αν περιοριστεί μόνο στην αρχαιολογική του αξία, να προσπαθήσει να ξεπεράσει αυτές τις δυσκολίες με αναλογίες από σημερινά πρόσωπα και πράγματα και με την πεποίθηση πως το θαύμα της τέχνης σκεπάζει τους αναχρονισμούς κι όχι μόνο δεν προδίνει, παρά βοηθάει το πνεύμα του ποιητή να μιλήσει στον σημερινό ακροατή, που για χάρη του ο μεταφραστής πήρε πάνω του την ευθύνη και στην επιείκειά του αφήνεται.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΡΩΤΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
ώρα 9.00 μ.μ.

ΒΡΑΔΙΑ ΤΙΜΗΣ
ΣΤΟ
ΜΙΝΩ ΒΟΛΑΝΑΚΗ

Σ. ΜΠΕΚΕΤ

"ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΓΚΟΝΤΟ"

Μετάφραση-Σκηνοθεσία: Μίνως Βολανάκης
Σκηνικά-Κοστούμια: Κώστας Βελινόπουλος

1986

Η πρώτη παράσταση που δόθηκε
στους βράχους

Συντελεστές

Μετάφραση-Σκηνοθεσία: Μίνως Βολανάκης
Σκηνικά-Κοστούμια: Νίκος Στεφάνου

Ηθοποιοί

Χρήστος Τσάγκας
Αλέκος Πέτσος
Νίκος Καββαδός
Ηλίας Λογοθέτης
Ανδρέας Βαΐος

Παράσταση 1997

Συντελεστές

Μετάφραση-Σκηνοθεσία: Μίνως Βολανάκης
Σκηνικά-Κοστούμια: Κώστας Βελινόπουλος

Ηθοποιοί

Χρήστος Τσάγκας
Κώστας Σάντας
Νίκος Καββαδός
Θοδωρής Πολυζώνης

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

"ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ"

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Μετάφραση: Γιάννης Βαρβέρης
Σκηνοθεσία: Διαγόρας Χρονόπουλος
Σκηνικά - κοστούμια: Γιώργος Ζιάκας
Μουσική: Δημήτρης Παπαδημητρίου
Χορογραφία: Ισίδωρος Σιδέρης
Μουσική Διδασκαλία: Μελίνα Παιονίδου
Βοηθός Σκηνοθέτη: Φωτεινή Μπαζεβάνη
Βοηθοί Χορογράφου: Κωνσταντίνα Ψωμά,
Μάνος Γαβριδάκης.

ΔΙΑΝΟΜΗ

(με σειρά εμφάνισης)
Λυσιστράτη: Κάτια Δανδουλάκη
Καλονίκη: Ελένη Γερασιμίδου
Μυρρίνη: Χρύσα Ρώπα
Λαμπιώ: Μιράντα Ζαφειροπούλου
Βοιωτή: Μαριάννα Κάλμπαρη
Κορινθία: Αλίνα Κωτσοβούλου
Δούλα: Εμμανουέλα Αλεξίου
Πρόβουλος: Γιάννης Μόρτζος
Σκύθες: Νίκος Μπουσδούκος, Γιώργος Τσιδί-
μης, Γιάννης Καρατζογιάννης
Γυναίκα για μαλλί: Μαριάννα Κάλμπαρη

Γυναίκα για λινάρι: Ερρίκα Μακρή
Γυναίκα έγκυος: Κωνσταντίνα Ψωμά
Γριά: Εβελίνα Αραπίδου
Κινησίας: Νίκος Μπουσδούκος
Μωρό: Δημήτρης Μάριζας
Μάνης: Κώστας Κρομμύδας
Αρχαίος Έλλην: Θάνος Δαδινόπουλος
Κήρυξ Λακεδαιμονίων: Χρήστος Σαπουντζής
Αθηναίος Διαπραγματευτής: Γιάννης Καρατζο-
γιάννης
Συνοδοί της Συμφιλίωσης: Φαίδρα Δρούκα,
Αλίνα Κωτσοβούλου

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ

Θόδωρος Κατσαφάδος - Φώτης Θωμαΐδης -
Σπύρος Κουβαρδάς

ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ

Τάσος Αλατζάς, Χάρης Ασημακόπουλος, Κυριά-
κος Βελισσάρης, Θανάσης Βλαβιανός, Μάνος
Γαβριδάκης, Γρηγόρης Γαλάτης, Γιώργος Καύ-
κας, Κώστας Κρομμύδας, Δημήτρης Μάριζας,
Γιώργος Οικονόμου, Χρήστος Παππάς, Χρόνης
Παυλίδης, Βασίλης Ρίσβας, Χρήστος Σαπου-

ντζής, Μιχάλης Τσουρουνάκης,
Ταξιάρχης Χάνος.

ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ

Αγγελική Καλαφάτη - Φωτεινή Μπαζεβάνη -
Φαίδρα Δρούκα

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Εμμανουέλα Αλεξίου, Εβελίνα Αραπίδου, Τάνια
Γεωργουσοπούλου, Μαριάννα Κάλμπαρη, Τζέ-
νια Κονταράτου, Παναγιώτα Κότσιρα, Νιόβη
Κωστοπούλου, Αλίνα Κωτσοβούλου, Ευτυχία Λι-
βανίου, Ερρίκα Μακρή, Θεοδώρα Σιάρκου,
Μάρθα Φριτζίλα, Ίρις Χατζπαντωνίου, Κωνστα-
ντίνα Ψωμά.

Παίζουν οι μουσικοί:
Παπαβρανούσης Νίκος (Κρουστά)
Γουάστωρ Γιώργος (Βιολί)
Μαράτος Αντώνης (Λαούτο)
Τσάκας Δημήτρης (Φλάουτο)
Κιτσόπουλος Χρήστος (Κλαρίνο)
Κολίρης Ευάγγελος (Κόντρα Μπάσο)
Γιάννης Μαρίνος (Τρομπόνι)

Μετά από 20 χρόνια πολεμικής αναμέτρησης μεταξύ των Ελλήνων με πρωταγωνιστές την Αθήνα και τη Σπάρτη, η Αθηναία Λυσιστράτη συλλαμβάνει το σχέδιο να εκβιάσει τη σύναψη ειρήνης μεταξύ των εμπολέμων μερίδων με όπλο την ερωτική αποχή των γυναικών από τα συζυγικά τους καθήκοντα.

Προς αυτή την κατεύθυνση η Λυσιστράτη πείθει τις εκπροσώπους των άλλων ελληνικών πόλεων, τις δε Αθηναίες τις οδηγεί στην κατάληψη της Ακρόπολης, όπου και τα χρήματα με τα οποία επιδοτούνται οι πολεμικές επιχειρήσεις.

Ο αξιωματούχος Πρόβουλος με άλλους Αθηναίους πολίτες και με τοξότες μάταια προσπαθεί να διώξει τις Αθηναίες και τη Λυσιστράτη από τον Ιερό Βράχο.

Ακολουθούν τα κωμικά επεισόδια κατά τα οποία αρκετές ορκισμένες στην αποχή γυναίκες προσπαθούν με διάφορες δικαιολογίες και τεχνάσματα να δραπετεύσουν προς τους άντρες τους. Ξαφνικά, μια απ' όλες, η Μυρίνη, αναγνωρίζει τον σύζυγο της Κινησία που πλησιάζει με ερωτικές διαθέσεις: τον ερεθίζει όσο γίνεται περισσότερο και στο τέλος τον εγκαταλείπει ανικανοποίητο.

Μπροστά στην γενικευμένη αυτή κατάσταση της ερωτικής στέρησης, πρώτοι οι Σπαρτιάτες στέλνουν πρέσβεις στην Αθήνα και ζητούν διαπραγματεύσεις. Οι Αθηναίοι συμφωνούν και αυτοί πρόθυμα και με την παρέμβαση της Λυσιστράτης και την εκ μέρους της πρόσκληση όλων σε συμπόσιο, οι πρώην αντίπαλοι συνεορτάζουν την ειρήνη.

Σημείωμα του σκηνοθέτη

Η ουτοπία στο θέατρο

Ένας θίασος-μπουλούκι φτάνει σε κάποιο χωριό των Βαλκανίων, στα χρόνια του '50, να παρουσιάσει τη "Λυσιστράτη" του Αριστοφάνη, το αντιπολεμικό αυτό έργο με το εκπληκτικό εύρημα της ερωτικής αποχής των γυναικών. Η αποχή αυτή θα εκβιάσει τους εμπόλεμους άντρες να συνάψουν ειρήνη.

Η ουτοπία! Ο πόλεμος δεν σταμάτησε. Οι Αθηναίοι και οι Σπαρτιάτες συνέχισαν την εξοντωτική τους αντιπαράθεση, μια αντιπαράθεση που συνεχίστηκε διεθνώς μέσα στους αιώνες. Τα Βαλκάνια, τουλάχιστον, βρίσκονται σε εμπόλεμη κατάσταση επί 3.000 χρόνια.

Ποιοι λόγοι θα με ωθούσαν σήμερα να ανεβάσω τη "Λυσιστράτη", μετά από τόσες και τόσες παραστάσεις που προηγήθηκαν;

Ίσως ο ενδόμυχος πόθος η ειρήνη από ουτοπία να γίνει πραγματικότητα. Ίσως μια νοσταλγική αναπόληση της εξίσου ουτοπικής γενναιοδωρίας με την οποία τα προγονικά μας "μπουλούκια" όργωναν την ελληνική επαρχία. Ίσως γιατί με αυτό το ουτοπικό επιχείρημα μπορεί και να (μην) πιστεύω ότι θα σταματήσουν οι πόλεμοι.

Στην ουτοπική αυτή θεατρική διαδρομή παρέσυρα πολλούς - όλους πρόθυμους. Ακέραιες λοιπόν οι ευχαριστίες μου στο σύνολο των συνεργατών μου, καλλιτεχνικών, τεχνικών και διοικητικών του Εθνικού Θεάτρου.

Διαγόρας Χρονόπουλος

ΚΥΚΛΟΣ ΝΕΩΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝ

ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΕΡΕΓΚΩΦ

Ρεσιτάλ Κιθάρας

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ο Κώστας Τσερεγκώφ γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε κιθάρα στο ΕΘΝΙΚΟ ΩΔΕΙΟ, πήρε πτυχίο και Δίπλωμα Σολίστ με καθηγητή τον Δημήτρη Φάμπα.

Στη συνέχεια μελέτησε με τον Διεθνή Σολίστα Κώστα Κοτσιώλη τελειώνοντας ταυτόχρονα ανώτερα θεωρητικά στο ΩΡΦΕΙΟ ΩΔΕΙΟ με τον Συνθέτη Φλαουτίστα Βαγγέλη Κόκορη.

Συμμετείχε σε ομαδικές και ατομικές συναυλίες (Λυρική Σκηνή, Διεθνές Φεστιβάλ Βόλου, Θέτρο Αθηναίων, Παρνασσός, Προεδρία της Κυβέρνησης, Φεστιβάλ Βράχων Βύρωνα).

Αυτή τη στιγμή τελειώνει το μεταπτυχιακό Δίπλωμα στο Trinity College of Music (London) στην κιθάρα και έχει γίνει δεκτός για την κατάκτηση του Master Degree in Performance.

Πρόγραμμα

1. J.S. Bach	Gigue
Double Από την Σουίτα
BWV 997
2. M.M. Ponce	Sonata clasica
a. Allegro
b. Andante
c. Menuet
d. Allegro
3. Arthur Wills	a. Preludio
b. Toccata
Διάλειμμα	
1. J. Morel	Sonatina
a. Allegretto
b. Andante espressivo
c. Allegro
2. Mauro Giuliani	Sonatina
a. Andantino
b. Marcia Trio
c. Scherco Trio
d. Finale
3. Astor Piazzolla	Adios Nonino
4. R. Sainz de la Mara	Zapateado

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

"ΜΗΔΕΙΑ"

ΕΥΡΙΠΙΔΗ

Μετάφραση:	Γιώργος Χειμωνάς
Σκηνοθεσία:	Νικαίτη Κοντούρη
Σκηνικά-Κοστούμια:	Γιώργος Πάτσας
Μουσική:	Σαββίνα Γιαννάτου
Χορογραφία:	Βάσω Μπαρμπούση
Μουσική Προετοιμασία:	Ολυμπία Κυριακάκη
Δραματολογική Ανάλυση:	Μαριλένα Παναγιωτοπούλου
Φωτισμοί:	Λευτέρης Παυλόπουλος
Βοηθός Σκηνοθέτη:	Ιωάννα Μιχαλακοπούλου
Βοηθός Σκηνογράφος:	Τότα Πρίτσα
Βοηθός Χορογράφος:	Κατερίνα Χατζή

ΔΙΑΝΟΜΗ

Μήδεια:	Καρυοφυλλιά Καραμπέτη
Τροφός:	Μάγια Λυμπεροπούλου
Ιάσων:	Λάζαρος Γεωργακόπουλος
Άγγελος:	Άννα Μακράκη
Βασιλιάς Αιγέας:	Άρης Λεμπεσόπουλος
Κρέων:	Γιάννης Νταλιάνης
Παιδαγωγός:	Νίκος Χατζόπουλος

ΧΟΡΟΣ

Ευγενία Αποστόλου
 Χαρά Δημοπούλου
 Χρύσα Δρακοπούλου
 Βίκη Καμπούρη
 Ελένη Κούστα
 Σοφία Λιάκου
 Φρέζη Μαχαίρα
 Μάρα Μπαρόλα
 Σουλτάνα Νικολαΐδου
 Γιάννα Νικολοπούλου
 Ζαχαρούλα Οικονόμου
 Νίκη Παλληκαράκη
 Τάνια Παπαδοπούλου
 Κωνσταντίνα Παπαναστασίου
 Κατερίνα Παυλάκη
 Μάρθα Τομπουλίδου
 Φωτεινή Τσαντίλη
 Άννυ Τσολακίδου

Σημειώσεις της σκηνοθέτη

«Η προδοσία γεννά το μίσος και το μίσος γεννά την εκδίκηση. Όμως, ο ΘΥΜΟΣ της Μήδειας για την προδοσία-εγκατάλειψη του κρεβατιού της από τον Ιάσωνα για μια άλλη γυναίκα, την κόρη του βασιλιά Κρέοντα είναι βάρβαρος, δαιμονικός και απελευθερώνει μια τρομακτική μανία για εκδίκηση, η οποία προσχεδιάζεται, εκτελείται με απόλυτη ακρίβεια και ολοκληρώνεται με το σφάξιμο των αθώων παιδιών της από τα ίδια της τα χέρια.

...Στην τραγωδία του Ευριπίδη, συγκρούονται δύο διαφορετικοί κόσμοι αυτός της βάρβαρης - και μάγισσας Μήδειας, και ο άλλος, ο κόσμος των πολιτισμένων Ελλήνων. Η Μήδεια μέσα από το ΘΥΜΟ της χρησιμοποιεί -παρ' ότι γυναίκα- τα ίδια όπλα με τα οποία οι Έλληνες την πολεμούν: τον Λόγο και τα λογικά επιχειρήματα - αποκλειστικά ανδρικά προνόμια για την εποχή που γράφτηκε το έργο. Μέσα από την θαυμαστή ικανότητα της χρήσης του λόγου η Μήδεια, καταφέρνει να κερδίσει αυτά που θέλει για να εφαρμόσει το σχέδιο της εκδίκησης...»

Νικαίτη Κοντούρη

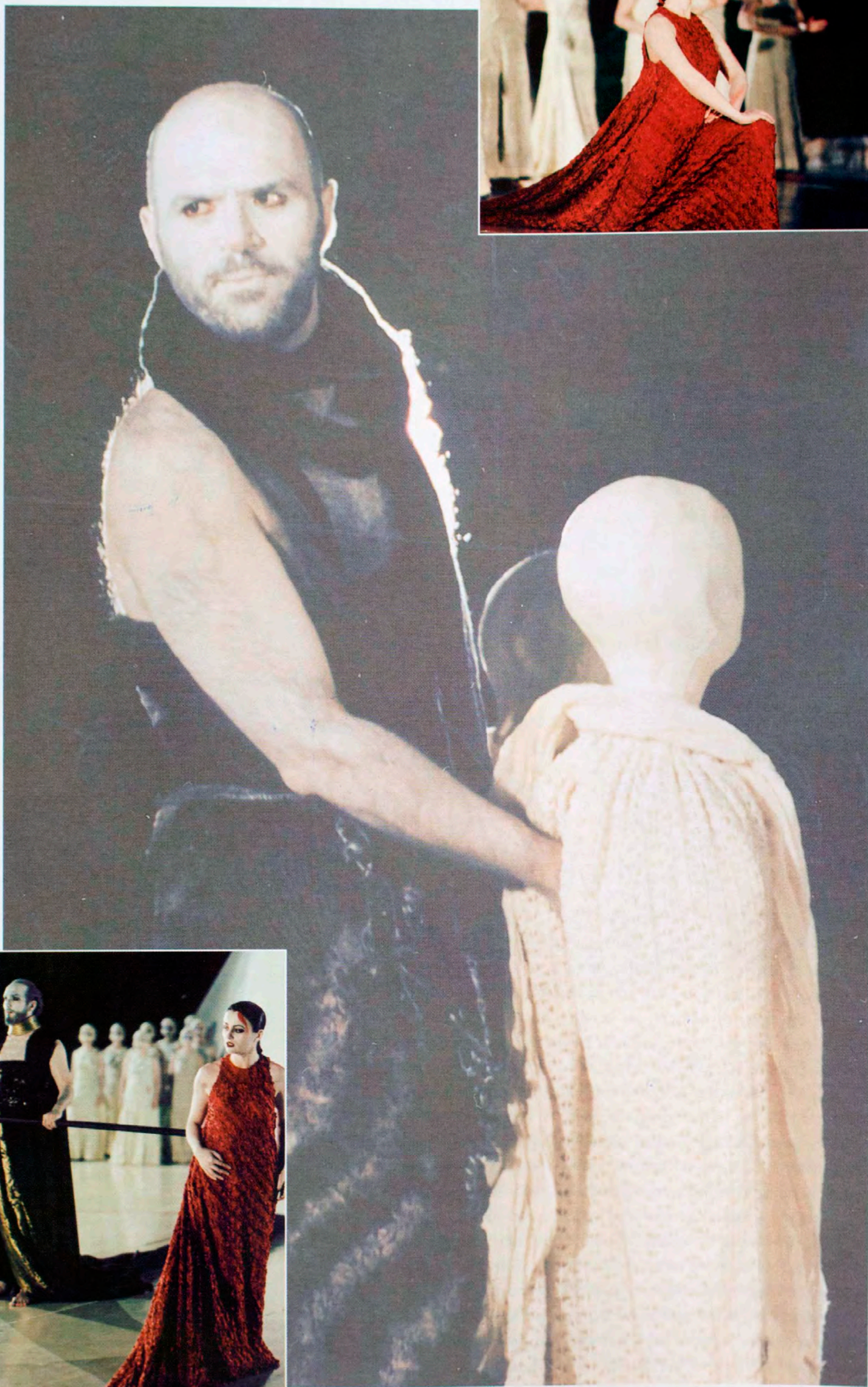
Η Τροφός της Μήδειας θρηνεί για τις δυστυχίες της κυρίας της. Η ξένη πριγκίπισσα εγκατέλειψε το πατρικό της σπίτι για να ακολουθήσει τον Ιάσωνα, τον οποίο είχε βοηθήσει να κατακτήσει το Χρυσόμαλλο Δέρα. Το νέο ζευγάρι εξαναγκάστηκε να εγκαταλείψει την Ιωλκό, την πατρίδα του Ιάσωνα, και να αναζητήσει άσυλο στην Κόρινθο. Παρά την υποταγή της Μήδειας στον άνδρα της, ο Ιάσων την εγκατέλειψε, καθώς και τα δυο παιδιά τους, και έχει τώρα παντρευτεί την κόρη του Κρέοντα, Βασιλέα της Κορίνθου. Η Μήδεια επικαλείται το Δία, κατηγορώντας τον Ιάσωνα για παραβίαση των όρκων του και ο Χορός των Κορινθίων γυναικών μπαίνει στην ορχήστρα για να παρηγορήσει την εγκαταλελειμένη γυναίκα.

Ο Κρέων έρχεται απροσδόκτα. Τρομοκρατημένος από αυτήν την έξιπνη ξένη γυναίκα, φοβούμενος για την κόρη του και το σπίτι του, ζητά από την Μήδεια να φύγει αμέσως από την πόλη του. Αλλά, υποκύπτοντας στην παράκλησή της και λυπούμενος τα παιδιά της, της παραχωρεί άδεια παραμονής για μια μέρα. Ο βασιλέας φεύγει και η Μήδεια μελετά διάφορα σχέδια προκειμένου να εκδικηθεί τον άνδρα που εγκατέλειψε αυτήν και τα παιδιά της.

Ο προδότης σύζυγος έρχεται να συναντήσει την προδομένη γυναίκα. Ο Ιάσων ισχυρίζεται πως λυπάται την ατυχία της Μήδειας και της προσφέρει χρήματα για να την βοηθήσει στην εξορία της. Περήφανα, η Μήδεια αρνείται την αρωγή του και τον κατηγορεί πως την πρόδωσε, πως σε αυτήν χρωστά την επιτυχία της Αργοναυτικής εκστρατείας και πως παραβίασε τους όρκους πίστης που της είχε δώσει. Ο Ιάσων αρνείται πως έχει οποιαδήποτε υποχρέωση απέναντί της και εξηγεί τα πλεονεκτήματα τα οποία προσέφερε στη Μήδεια φέρνοντάς την σε μια πολιτισμένη χώρα, ενώ δηλώνει πως ο νέος γάμος του του δίνει την ευκαιρία να συγγενέψει με τον βασιλικό οίκο της Κορίνθου.

Ο Αιγεύς, βασιλέας της Αθήνας, έρχεται στην Κόρινθο από τους Δελφούς καθ' οδόν προς την πόλη του. Η Μήδεια τον ρωτά για τα προβλήματα που τον οδήγησαν να αναζητήσει συμβουλή από τον Απόλλωνα και του υπόσχεται να θεραπεύσει την στειρότητά του και να τον βοηθήσει να κάνει παιδί, εάν αυτός δεχθεί να της προσφέρει προστασία στην Αθήνα απέναντι στους εχθρούς της, από την στιγμή που εκείνη θα ολοκληρώσει την εκδίκησή της και θα φύγει από την Κόρινθο. Ο Αθηναίος βασιλέας ορκίζεται επισήμως και αναχωρεί. Η Μήδεια αποκαλύπτει τώρα στο Χορό το σχέδιό της να δολοφονήσει την κόρη του Κρέοντα και να σκοτώσει τα παιδιά της προκειμένου να βλάψει τον πατέρα τους. Μετά, στέλνει την Τροφό να καλέσει τον Ιάσωνα.

Η Μήδεια υποκρίνεται πως αποδέχεται τα πάντα. Ευχαριστημένος με την αλλαγή της, ο Ιάσων είναι γεμάτος στενόκαρδη μεγαλοψυχία. Η Μήδεια του ζητά να κρατήσει μαζί του τα παιδιά τους και αυτός υπόσχεται πως θα κάνει ότι μπορεί για να της παραχωρηθεί αυτή η χάρη από τον Κρέοντα και την κόρη του. Η Μήδεια στέλνει τα παιδιά της στην νεόνυμφη με δύο μοιραία δώρα, ένα φαρμακωμένο πέπλο και ένα φαρμακωμένο στεφάνι. Μόνη της τώρα, ξανασκέφτεται το σχέδιό της να σκοτώσει τα παιδιά της και πείθει τελικά τον εαυτό της να θυσιάσει αυτά τα εγκαταλελειμένα τέκνα. Ο αγγελιαφόρος έρχεται και αναγγέλει τον φρικτό θάνατο της κόρης του Κρέοντα και του πατέρα της, ο οποίος προσπάθησε να σώσει το παιδί του και κάπκε μαζί της. Η Μήδεια μπαίνει στο σπίτι της και σκοτώνει τα παιδιά της. Ο Ιάσων καταφθάνει για να σώσει τα παιδιά του από τους Κορινθίους, που ετοιμάζονται να τα σκοτώσουν για να εκδικηθούν το θάνατο του βασιλέα τους. Αλλά η Μήδεια εμφανίζεται πάνω σε ένα μαγικό άρμα σταλμένο από τον προπάππο της, τον Ήλιο, πάνω στον οποίο δραπετεύει πέρνοντας μαζί της και τα πτώματα των παιδιών της. Δεν επιτρέπει στον Ιάσωνα να αγγίξει καν τα σκοτωμένα παιδιά της, κατηγορώντας τον ως ανάξιο πατέρα, προμαντεύει τον άθλιο θάνατο του Ιάσωνα, και φεύγει για την Αθήνα.

ΞΥΛΙΝΑ ΣΠΑΘΙΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

19 Μαΐου 1997. «Μια ματιά σα βροχή». Δύο χρόνια μετά τις Πόλεις της Ασφάλτου, το επόμενο βήμα είναι άλματα μπροστά, όχι μόνο για τα Ξύλινα Σπαθιά, αλλά για την ελληνική (ροκ) μουσική πρωτίστως.

Ο νέος ήχος τους, προβάλλει αντίσταση σε ορισμούς και ετικέτες, δυσκολεύει τις λέξεις που προσπαθούν να τον περιγράψουν. Δεν είναι εύκολο να ντύσεις με μετριοφροσύνη αυτό που νιώθεις όταν ακούς το album. Αδύνατον να μην παινέψεις το συγκρότημα που σε κάνει να συμμετέχεις στο

ροκ που γεννιέται σήμερα.

Το album των Ξυλινών Σπαθιών ηχογραφήθηκε από τον Ιανουάριο ως τον Απρίλιο '97 στη Θεσσαλονίκη στο studio του Γιώργου Πεντζίκη. Με την τρίτη τους μόλις δουλειά, το συγκρότημα ανοίγει τις πόρτες στην ανανέωση-εξέλιξη του ελληνικού ροκ, χωρίς κομπασμό και τυμπανοκρουσίες. Τα Σπαθιά παίρνουν τη σκυτάλη και δείχνουν με τη σειρά τους το μέλλον, κοιτάζοντάς το με άλλη ματιά, διαφορετική από τις άλλες.

«Μια ματιά σα βροχή»

«Μια ματιά σα βροχή»

1. Ρομπότ	6. Δεν έχει τέλος
2. Το Καράβι	7. Ένα παράξενο τραγούδι
3. Ζεστός Αέρας	8. Στο βράχο
4. Έχεις ξανάρθει εδώ	9. Μόνο αυτό
5. Βροχοποιός	10. Αλλάζει πρόσωπα η θλίψη

Στίχοι: Π. Παυλίδης Μουσική: Ξύλινα Σπαθιά

Το ροκ στην Ελλάδα τις δύο τελευταίες δεκαετίες έχει περάσει από διάφορα μήκη και πλάτη, μας έχει προσφέρει συγκινήσεις και απογοητεύσεις αλλά σχεδόν ποτέ ευχάριστες εκπλήξεις. Λες και πάνω απ' αυτό πλανιόταν η κατάρρα της αδιαφορίας. Οι καιροί και οι καταστάσεις αλλάζουν όμως. Τα χρόνια περνάνε και ροκ στην Ελλάδα των 90's δεν σημαίνει μόνο μικρά σκοτεινά μπαράκια, αλλά και καθιερωμένους συναυλιακούς χώρους, μέχρι και στάδια.

Απ' τα μπαράκια της Θεσσαλονίκης ξεκίνησε η τετραμελής παρέα που αποτελεί τα «ΞΥΛΙΝΑ ΣΠΑΘΙΑ».

Ο Παύλος Παυλίδης αφού περιπλανήθηκε στα Sound systems του Παρισιού, έγραψε τραγούδια, πειραματίστηκε με τον ήχο και δημιούργησε κάτι νέο και τελείως διαφορετικό από το προηγούμενο συγκρότημά του «Τα μωρά στη φωτιά».

Μέρα με τη μέρα ΤΑ ΞΥΛΙΝΑ ΣΠΑΘΙΑ άρχισαν να παίρνουν σάρκα και οστά μέσα στο μυαλό του Παύλου. Μια νέα πρόταση που με την επιστροφή του στη Θεσσαλονίκη υλοποιήθηκε χάρις στη βοήθεια των Βασίλη Γκουνταρούλη, Χρήστου Τσαμπράζη και Πάνου Τόλιου.

Τώρα πια ΤΑ ΣΠΑΘΙΑ δεν αποτελούν το μουσικό όχημα ενός ανθρώπου αλλά το δημιούργημα μιας πολύμορφης παρέας μουσικών που κοινό τους γνώρισμα είναι το γεγονός ότι προέρχονται από τελείως διαφορετικά μουσικά στίγματα.

ΤΑ ΞΥΛΙΝΑ ΣΠΑΘΙΑ, λίγο καιρό μετά τις πρώτες τους εμφανίσεις στη Θεσσαλονίκη, κυκλοφορούν τον πρώτο τους δίσκο με τίτλο «ΞΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ», που κάνει αμέσως μια μικρή αλλά φανατική ομάδα κοινού και κριτικών να στρέψει το βλέμμα της στη συμπρωτεύουσα.

Έτσι από τον Σεπτέμβριο μέχρι το Δεκέμβριο, ΤΑ ΞΥΛΙΝΑ ΣΠΑΘΙΑ βρίσκονται στο στούντιο ηχογραφώντας τα 9 τραγούδια που αποτελούνε

το υλικό δεύτερού τους LP με τίτλο ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΤΟΥ.

Εννέα τραγούδια σε στίχους του Παύλου Παυλίδη, ενώ για τη μουσική συνεργάστηκαν όλοι μαζί και έτσι ο καθένας έδωσε ο προσωπικό του στίγμα, από το Funk της ΡΙΤΑ και τα Ηλεκτρονικά στοιχεία που υπάρχουν στον ΚΑΙΝ, στο Funk ΟΤΙ ΘΕΣ ΕΣΥ και στο νοσταλγικό ΦΩΤΙΑ ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ.

ΤΑ ΞΥΛΙΝΑ ΣΠΑΘΙΑ λοιπόν, μπορεί να λειτουργούν άφογα μουσικά αλλά και στιχουργικά δεν υστερούν. Οι στίχοι του Παύλου λειτουργούν καταλυτικά από το πρώτο κιόλας άκουσμα, συγκινούν τον ακροατή και τον παρσύρουν μαζί τους σε ονειρικά ταξίδια όπως στο ΑΤΛΑΝΤΙΣ όπου οι μνήμες από το παρελθόν έρχονται αντιμέτωπες με το φλύαρο παρόν που ζούμε, και το ανυπόλογο μέλλον που το προσμένουμε σαν κάτι που θα φέρει την αλλαγή.

«Κι όμως είμαι ακόμα εδώ κι αυτό το καλοκαίρι...» τραγουδάει ο Παύλος στο καλοκαιρινό ΛΥΩΜΕΝΟ ΠΑΓΩΤΟ, το απόλυτο χιτ για τις ηλιόλουστες μέρες που όμως αφήνει την έντονη γλυκιά του γεύση σαν ένα εφόδιο για τις δύσκολες μέρες του χειμώνα και όχι μόνο «κολλάει στο χέρι» αλλά και στην καρδιά μας.

ΘΙΑΣΟΣ ΕΠΙΛΟΓΗ

"ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ"

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

Μετάφραση: Κ.Χ. ΜΥΡΗΣ

Σκηνοθεσία: ΝΙΚΗΤΑΣ ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ

Σκηνικά: ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΙΑΚΑΣ

Κοστούμια: ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΕΤΖΙΚΩΦ

Μουσική: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΡΟΥΠΟΣ

Χορογραφία: ΕΡΣΗ ΠΗΤΤΑ

Μουσική διδασκαλία: ΜΠΟΥΛΗ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗ

Βοηθοί σκηνοθέτη: ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΖΑΧΟΥ

ΔΙΑΝΟΜΗ

(με τη σειρά που εμφανίζονται)

ΚΡΑΤΟΣ: ΜΑΚΗΣ ΡΕΥΜΑΤΑΣ

ΒΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΗΦΑΙΣΤΟΣ: ΚΩΣΤΑΣ ΚΛΕΦΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ: ΝΙΚΗΤΑΣ ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ

ΩΚΕΑΝΟΣ: ΑΛΕΞΗΣ ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ

ΙΩ: ΝΟΝΗ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

ΕΡΜΗΣ: ΑΛΜΠΕΡΤΟ ΕΣΚΕΝΑΖΗ

ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ - ΧΟΡΟΣ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΖΕΤΑ ΠΑΣΠΑΡΑΚΗ

ΝΤΕΠΗ ΠΑΓΚΑ

ΒΕΡΟΝΙΚΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΒΑΛΕΡΙΑ ΚΟΥΡΟΥΠΗ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΔΗΜΟΥ

ΕΛΕΝΑ ΒΟΓΛΗ

ΖΩΗ ΝΑΛΜΠΑΝΤΗ

ΒΑΝΙΤΑ ΨΑΡΡΟΥ

ΡΩΞΑΝΗ ΚΑΛΤΑΚΗ

ΓΩΓΩ ΜΠΡΕΜΟΥ

ΒΑΣΩ ΙΑΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Σκέψεις για την παρουσία του ΠΡΟΜΗΘΕΑ ΔΕΣΜΩΤΗ από σκηνής

Η ενασχόλησή μου με την τραγωδία του Αισχύλου ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ, άρχισε όταν μου ανετέθη από το Εθνικό Θέατρο ο ρόλος του Κράτους στην παράσταση του Αλέξη Μινωτή.

Διδάχτηκα από το ύφος της ερμηνείας του Μινωτή το μεγαλείο του έργου και την απαραίτητη δυναμική που πρέπει να διαθέτουν οι ηθοποιοί και οι συντελεστές για την απόδοσή του. Τα υψηλά νοήματα του έργου και ο ακραίος ποιητικός του λόγος, απαιτεί καθαρότητα έκφρασης και λιτότητα υποκριτικής. Ερμηνεύοντας τον επώνυμο ρόλο, θέλησα να δώσω κίνηση μέσα στην ακινησία του ήρωα. Ο λόγος να αποκτήσει δράση και ένταση ώστε να σχηματίζονται ανάγλυφες οι εικόνες του κειμένου. Το σώμα του ηθοποιού να παίξει τον πρωταρχικό ρόλο και ο λόγος να εκφρασθεί με δυναμική αναγκαιότητα. Με την γνώση του κειμένου, προχώρησα στην σκηνοθεσία του έργου θέλοντας ν' αφηγηθώ αυτό τον γοητευτικό μύθο που μας έρχεται από τα βάθη των αιώνων και αναφέρεται σε κάποιο θεό που βασανίστηκε γιατί θέλησε να εκπολιτίσει τον άνθρωπο, δωρίζοντάς του μέσα από το πυρ την εργασία και την μνήμη, τη συνείδηση και τη σκέψη.

Το Κράτος και η βία δίνουν από την αρχή το πολιτικό στίγμα του έργου. Ο αόρατος Δίας απόλυτος κυρίαρχος της "νέας τάξης των πραγμάτων", είναι βίαιος και άδικος. Επιβάλλει ακόμη και τις ερωτικές του επιθυμίες στην παραμορφωμένη σε γελάδα άπραγη κόρη του Ινάχου την Ιώ, που μας συγκινεί για τα πάθη της και τις περιπέτειές της.

Ο συμβιβαστικός Ωκεανός, ο λακές της εξουσίας Ερμής και ο καταπιεσμένος δήμιος Ήφαιστος, εκφράζουν το θεϊκό μέγεθος αλλά και την ανθρώπινη διάσταση των αισθημάτων.

Οι νύμφες Ωκεανίδες με μορφή πουλιών και ψαριών, προστρέχουν να συμπαρασταθούν στον Προμηθέα και καταποντί-

ζονται μαζί του, στην απόφασή τους να ταυτιστούν ιδεολογικά και να παραμείνουν πιστές. Στο κέντρο μεταξύ Ουρανού και Γης βρίσκεται αλυσοδεμένος ο Τιτάνας επαναστάτης, ο αρνητής κάθε ολοκληρωτικής εξουσίας, ο πεπίωκος αρχάγγελος Προμηθεύς.

Πρόσωπα και καταστάσεις που υπερβαίνουν το καθημερινό, θα μπορούσαν ν' αποτυπωθούν από το χρωστήρα ενός μεγάλου ζωγράφου, θα ήταν μια τοιχογραφία του Μιχαήλ Αγγέλου, του Ραφαήλ, του Ντε λα Κρουά ή του Πικάσσο, που ενώ βρίσκεται εγκλωβισμένη στο χώρο της, καταδικασμένη στη νομοτέλεια της ζωγραφικής, φαινομενικά στατική, αναζητά να ξεχυθεί όλο ζωντάνια και δράση, για να σμίξει με το κοινό και να το παρασύρει σε κάτι μεγαλόπνοο και δημιουργικό.

Ένας υβριστής αποσυντονίζει το μηχανισμό της εξουσίας. Σημάνει συναγερμός, όπου πρόσωπα και πράγματα προστρέχουν βιαστικά με σκοπό να τον συναρμολογήσουν.

Ένδυμα, μάσκες και σύμβολα προσδίδουν στην παράσταση το "εξωπραγματικό" δημιουργώντας τη θρησκευτικότητα που πηγάζει από την αίσθηση του φόβου και του δέους που προκαλεί η σύγκρουση των μεγάλων δυνάμεων και όπου ο μεστός λόγος του Αισχύλου συνυπάρχει με τα στοιχεία της φύσης. Μουσική λιτή και μελωδική, παγανιστική κίνηση που ζορκίζει το κακό και τοποθετεί το θεό μέσα στο ανθρώπινο σώμα που τον αιχμαλωτίζει.

Το έργο του Αισχύλου αναφέρεται στη μετάβαση από το παλαιό στο καινούριο. Σημαίνει την αναγκαιότητα της αλλαγής, αρκεί το νέο να μην αποκτά αυθαίρετη δύναμη αγνοώντας τη δύναμη της παράδοσης.

Προς αυτή την κατεύθυνση κινείται και η παράστασή μας.

Νικήτας Τσακίρογλου

ΚΥΚΛΟΣ
ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΑΛΚΙΝΟΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Γεννήθηκε στη Λευκωσία το 1969. Τα πρώτα του καλλιτεχνικά ερεθίσματα τα δέχτηκε από την οικογένειά του, που εξακολουθεί να είναι η κύρια πνευματική του πηγή. Παράλληλα με το σχολείο φοίτησε στο Ευρωπαϊκό Ωδείο της Κύπρου μελετώντας κλασική κιθάρα, θεωρητικά και αρμονία.

Το 1989 ήρθε στην Αθήνα για σπουδές στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου με δασκάλους όπως τη Λυδία Κοινορδου και το Γιώργο Μιχαλακόπουλο. Μετά από μία σύνομη και οδυνηρή εμφάνισή του στην τηλεόραση το καλοκαίρι του 1993 εμφανίστηκε με τον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου στο Αρχαίο Θέατρο της Επιδαύρου, όπου ερμήνευσε το ρόλο του Μοσχίωνα στο έργο «Σαμία» του Μενάνδρου, παίρνοντας πολύ καλές κριτικές.

Εκτός από τις θεατρικές του δραστηριότητες στα 23 του χρόνια κάνει το ντεμπούτο του ως τραγουδιστής με τον δίσκο «Στην Αγορά του Κόσμου». Ο δίσκος ήταν αποτέλεσμα της φιλίας του Αλκίνοου Ιωαννίδη με τον συνθέτη και στιχουργό Νίκο Ζούδιαρη. Την παραγωγή ανέλαβε η Δήμητρα Γαλάνη, η οποία συμμετείχε με δύο τραγούδια. Την ενορχήστρωση έκανε ο Τάκης Μπουρμάς. Ο δίσκος έγινε χρυσός το 1994 και μέχρι σήμερα έχει ξεπεράσει τις 55.000 πωλήσεις.

Τους χειμώνες των ετών 1993-94 και 1994-95 εμφανίστηκε στο ΧΑΡΑΜΑ της Καισαριανής με την Δήμητρα Γαλάνη, την Ελένη Τσαλιγοπούλου και τον Γεράσιμο Ανδρεάτο.

Τα καλοκαίρια του 1994-95 συμμετέχει στις συναυλίες της Ελευθερίας Αρβανιτάκη σε όλη την Ελλάδα. Συμμετέχει επίσης στο δίσκο του Δημήτρη Παπαδημητρίου «Μη φοβάσαι τη φωτιά» ερμηνεύοντας το ομώνυμο τραγούδι σε στίχους της Λίνας Νικολακοπούλου.

Τον Σεπτέμβριο του 1995 κυκλοφόρησε ο δίσκος «Όπως Μυστικά και... Ήσυχα» σε στίχους και μουσική του Νίκου Ζούδιαρη και ενορχήστρωση Γιώργου Ανδρέου. Και ο δίσκος αυτός γίνεται σύντομα χρυσός έχοντας σήμερα ξεπεράσει τις 35.000 πωλήσεις.

ΑΛΚΙΝΟΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Μία όχι και τόσο απρόσμενη μουσική συνάντηση.

Στην συνείδηση πολλών ο Αλκίνοος Ιωαννίδης και ο Ορφέας Περίδης είναι δύο στενά και άρρηκτα συνδεδεμένα μεταξύ τους κομμάτια του παζλ που συνθέτουν τη σημερινή εικόνα του ελληνικού τραγουδιού.

Μια εικόνα που αντλεί την άγρια ομορφιά της από τα επιμέρους κομμάτια της και, γενναιοδωρή καθώς είναι, το ανταποδίδει προσφέροντας σε αυτά τη μνήμη, τη γνώση, την ευαισθησία και τελικά την πολυπόθητη συγκίνηση.

Ο Αλκίνοος και ο Ορφέας είναι δύο νέοι τραγουδοποιοί που έχουν το σπάνιο χάρισμα να προκαλούν τη συγκίνηση του κόσμου με τα τραγούδια τους. Κουβαλώντας μέσα τους ένα πρωτογενές υλικό που μένει ανεπηρέαστο από τα περιστατικά καλέσματα των εποχών ανατρέχουν, κάθε στιγμή, στο ήθος του Ελληνικού τραγουδιού αδιαφορώντας για το ύψος.

Αρχές του 1996 ο Αλκίνοος Ιωαννίδης συμμετέχει στο δίσκο «Θαμώνες», μία συλλογή από τραγούδια νέων δημιουργών της Κύπρου, μ' ένα δικό του τραγούδι που λέγεται «Η Συνάντηση».

Το καλοκαίρι του 1996 συμμετέχει στην παράσταση του Θεάτρου Τέχνης «Άλκηστις» του Ευριπίδη σε σκηνοθεσία Γιώργου Λαζάνη στην Επίδαυρο και στο Θέατρο Βράχων «Μελίνα Μερκούρη».

Στη συνέχεια τον χειμώνα του 1996 έκανε περιοδεία σ' όλη την Ελλάδα και μία σειρά εμφανίσεων στη ΣΦΕΝΤΟΝΑ στην Αθήνα, παρουσιάζοντας τον καινούργιο του δίσκο, αλλά και τραγούδια από τον προηγούμενο καθώς και δικά του ανέκδοτα τραγούδια.

Την ίδια χρονιά συμμετέχει με ένα τραγούδι στον δίσκο «Μικρή Πατρίδα», μουσική Γ. Ανδρέου στίχοι Π. Καρασούλου, με τον Τζίμη Πανούση, ερμηνεύει ντουέτο το σάουντρακ της ταινίας «Toy Story» «Εγώ και 'συ μαζί» και συμμετέχει στο «Παράρτημα» του Διονύση Σαββόπουλου.

Χειμώνας '97: Ένα χρόνο μετά την κατά γενική ομολογία ιδιαίτερα επιτυχημένη πανελλαδική περιοδεία του ο Αλκίνοος Ιωαννίδης ξεκινάει τις εμφανίσεις του ανά την Ελλάδα με κύριο στόχο να παίξει ζωντανά σε πόλεις και χώρους που μέχρι σήμερα δεν έχει εμφανιστεί ξανά έχοντας μάλιστα μαζί του μια ανανεωμένη και δυναμική μπάντα.

Παράλληλα πραγματοποιεί ορισμένες ειδικές εμφανίσεις με μια κιθάρα σε πολύ μικρούς χώρους στην Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Ηράκλειο, Χανιά, Ξάνθη και Καβάλα με ένα πρόγραμμα υψηλών προδιαγραφών.

Ιανουάριος '97: Κυκλοφορεί ο καινούργιος δίσκος του με γενικό τίτλο «Ο δρόμος, ο χρόνος και ο πόνος» στον οποίο την συνθετική και στιχουργική ευθύνη όλων των τραγουδιών έχει αποκλειστικά ο ίδιος. Την ενορχήστρωση τεσσάρων τραγουδιών έχει αναλάβει ο Γιάννης Σπάθας.

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

- 1993 «Στην Αγορά του Κόσμου»
σε μουσική και στίχους Νίκου Ζούδιαρη
- 1995 «Όπως Μυστικά και Ήσυχα...»
σε μουσική και στίχους Νίκου Ζούδιαρη
- 1997 «Ο Δρόμος, ο Χρόνος και ο Πόνος»
σε μουσική και στίχους Αλκίνοου Ιωαννίδη

ΟΡΦΕΑΣ ΠΕΡΙΔΗΣ

ΚΥΚΛΟΣ
ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Γέννημα-θρέμμα και οι δύο εποχών όπου η διαφορά κρύβεται επιμελώς πίσω από την ουσία ψελλίζουν τους δρόμους του ελληνικού λαϊκού τραγουδιού, ανιχνεύουν και αποδέχονται τις εντάσεις και τις δυναμικές του ροκ, αγαπούν τη συναισθηματική απλότητα και δύναμη του δημοτικού τραγουδιού και εντρυφούν στην αφηγηματική συνοχή της μπαλάντας.

Βουτάνε στη λογοτεχνία, κλασική και σύγχρονη, παγκόσμια και ελληνική, αναζητώντας ήρωες που δεν τους φθείρει ο χρόνος και οι λέξεις, τα λόγια και οι στίχοι που προκύπτουν από αυτή τη βουτιά διατηρούν στο ακέραιο την πρωταρχική τους δύναμη.

Διατηρούν την ίδια τους την ουσία, την αλήθεια.

Ίσως και αυτή η αλήθεια να είναι ο λόγος της πλατιάς αποδοχής των τραγουδιών από τον κόσμο.

Είναι ευχάριστο λοιπόν ότι, σε μια εποχή που οι άνθρωποι έχουν δυσκολίες στο να αναντηθούν ακόμη και με τον ίδιο τους τον εαυτό, δύο νέοι (δηλαδή άφθαρτοι) άνθρωποι αποφασίζουν να βυθιστούν από κοινού στη μαγεία του ελληνικού τραγουδιού.

Σε μία συνάντηση με πρόγραμμα κοινό, που θα περιλαμβάνει στιγμές προσωπικές του κάθε δημιουργού από τη μικρή μέχρι σήμερα, αλλά πολύ σημαντική, πορεία τους.

Σε μία συνάντηση που θα αναδεικνύει το καινούργιο και θα εξυψώνει το παλιό, αφού το πρόγραμμα θα διανθίζεται με παλιότερα αγαπημένα τραγούδια άλλων δημιουργών.

Σε μία συνάντηση με πρόγραμμα, που φιλοδοξεί να βγει πολύ σύντομα εκτός προγράμματος.

Και ίσως αυτό να είναι το μεγάλο τους στοίχημα.

ΟΡΦΕΑΣ ΠΕΡΙΔΗΣ

Ο Ορφέας Περίδης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1957. Σπούδασε κλασική κιθάρα και θεωρητικά στο Ελληνικό Ωδείο, από το οποίο πήρε και το δίπλωμά του, ενώ παράλληλα παρέδιδε ιδιαίτερα μαθήματα κιθάρας.

Πρωτοεμφανίστηκε στα μουσικά πράγματα ως συνθέτης-στικουργός όταν το 1990 ο Νίκος Παπάζογλου συμπεριέλαβε τρία τραγούδια του στο δίσκο του "ΣΥΝΕΡΓΑ", τα "Μάτια μου", "Φεύγω" και "Θάνατο θέλω τραγικό".

Ένα χρόνο αργότερα, το 1991, διακρίνεται στους αγώνες τραγουδιού της Καλαμάτας του Μάνου Χατζιδάκι με το τραγούδι "Ρομπέν των Καμμένων Δασών".

Το 1993 κυκλοφορεί τον προσωπικό του δίσκο με τίτλο "Αχ Ψυχή μου Φαντασμένη", που έγινε χρυσός και περιείχε τραγούδια όπως τα "Ζηλεύει η νύχτα", "Φωτοβολίδα" και τα "Τσιγάρα", που ξεχώρισαν από τις πρώτες ακροάσεις. Γρήγορα αρκετοί από τους συναδέλφους του μιλούσαν με καλακευτικά λόγια για το νέο αυτό τραγουδοποιό, ενώ το 1994 ο Γιώργος Νταλάρας και η Χάρης Αλεξίου τον αποκαλούσαν "η μεγαλύτερη ελπίδα για το μέλλον" στο ελληνικό τραγούδι.

Όλοι τους αναγνώρισαν στον Ορφέα Περίδη έναν καλλιτέχνη που τον χαρακτηρίζει μία ιδιομορφία τόσο στο στίχο όσο και τη μουσική. Η φαινομενική ανομοιογένεια των τραγουδιών του στον ίδιο δίσκο αποκαλύπτει έναν καλλιτέχνη που αποφεύγει με γόνιμο και δημιουργικό τρόπο τα μουσικά κλισέ και αναζητάει τη μέγιστη ελευθερία στην έκφραση.

Με το δεύτερο προσωπικό του δίσκο, που κυκλοφόρησε μετά από τρία χρόνια, το 1996, με γενικό τίτλο "Καλή σου μέρα αν ξυπνάς", ο Ορφέας Περίδης επιβεβαίωσε αυτή του την τάση να αναζητάει δηλαδή τη γνησιότητα και την αλήθεια στην έκφραση, αδιαφορώντας για το ύφος και το στιλ της μουσικής.

Έτσι και στο "Καλή σου μέρα αν ξυπνάς" λαϊκά και ροκ μπαλάντες συνυπάρχουν με έναν τρόπο που ξαφνιάζει ευχάριστα, χωρίς να προκαλεί τον ακροατή.

Το 1996 ξεκίνησε και μία μεγάλη χειμερινή περιοδεία στις περισσότερες πόλεις της Ελλάδας, που στέφθηκε από επιτυχία.

Μέσα στο 1997 ο δίσκος του έφτασε σε πωλήσεις τα 35.000 αντίτυπα και έγινε φυσικά και αυτός χρυσός. Τραγούδια όπως τα "Κάτι μου κρύβεις", "Αχ να σε δω" και ο "Αυγερινός" κέρδισαν γρήγορα την αγάπη του κόσμου.

Αυτή η αγάπη άλλωστε, αυτή η ερωτική σχέση καλλιτέχνη και κοινού, όπως λέει ο ίδιος, είναι "ο λόγος υπάρξής του στην ελληνική μουσική σκηνή", όπως συμπληρώνει ο ίδιος.

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

- 1993 "Αχ ψυχή μου φαντασμένη"
Μουσική - στίχοι: Ορφέας Περίδης
- 1996 "Καλή σου μέρα αν ξυπνάς"
Μουσική - στίχοι: Ορφέας Περίδης

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ώρα 9.00 μ.μ.

ΛΑΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΦΑΙΔΩΝΑΣ ΓΕΩΡΓΙΤΣΗΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΠΕΡΕΣΙΑΔΟΥ

Η Γκόλφω είναι το έργο που έχει αναθρέψει γενιές και γενιές Ελλήνων, διαθέτει την συνταγή για να αρέσει πολύ σε όλους. Έρωτα για τις γυναίκες, χαρακτήρες για τους διανοούμενους, ίντριγκα για το λαό. Αποπνέει την ελληνική λεβεντιά που καταγράφεται μέσα από μια θαυμαστή ποίηση. Ο τυφλός Περесиάδης σαν άλλος Όμηρος, μέσα από το έργο του μας περνάει σπάνιες κοινωνικές αξίες του πολιτισμού μας που δυστυχώς σήμερα έχουν αρχίσει να χάνονται. Για όσους λοιπόν δουν την "ΓΚΟΛΦΩ" και κυρίως για τους νέους το έργο αυτό θα είναι μια σπάνια εμπειρία μια κολυμβύθρα του "ΣΙΛΩΑΜ" που θα τους βοηθήσει να "αναβλέψουν" γνωρίζοντας τις ρίζες τους και τις διαχρονικές αξίες της φυλής των Ελλήνων.

ΦΑΙΔΩΝ ΓΕΩΡΓΙΤΣΗΣ

"ΓΚΟΛΦΩ"

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΠΕΡΕΣΙΑΔΟΥ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΗ: ΦΑΙΔΩΝ ΓΕΩΡΓΙΤΣΗΣ
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: ΤΑΣΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΟΣΧΟΣ
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ:

Κατά σειρά εμφανίσεως

Τάσος:	Ραφαέλλο Γεωργίτσης
Γκόλφω:	Μέλπω Κωστή - Μαρίνα Πετάρη
Αγωγιάτης:	Γιώργος Καπετανάκος
Α' Λόρδος:	Γιάννης Καβαλιέρος
Β' Λόρδος:	Πέτρος Προκοπίου
Κίτσος:	Θάνος Κοντογιώργης
Γιάννος:	Φαίδων Γεωργίτσης, Πέτρος Προκοπίου
Σταυρούλα:	Μπέσυ Κτιστάκη
Αστέρω:	Άννα Φωτοπούλου
Θανασούλας:	Τάκης Τσίτσας
Δήμος:	Σωτήρης Χατζηνικολάου
Ζήσης:	Γιάννης Νάπας
Γεωργούλας:	Γιώργος Καπετανάκος
Α' Βοσκοπούλα:	Αλεξάνδρα Ράντου
Β' Βοσκοπούλα:	Μαρίνα Πετούρη

ΠΑΙΖΟΥΝ

Κλαρίνο:	Αλέξανδρος Αρκαδόπουλος
Νταούλι:	Πέτρος Προκοπίου

ΜΙΛΤΟΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

Όταν η νέα γενιά των τραγουδοποιών μας μιλάει για τα όνειρα, τα προβλήματα και τις αναζητήσεις της νεολαίας μας, τότε οι στίχοι του Μίλτου Πασχαλίδη μπλέκονται με μουσικά στοιχεία της παράδοσης και το σύγχρονο τραγούδι, συνθέτοντας μια διαφορετική παράσταση και έναν ιδιότυπο προσωπικό λόγο, που απευθύνεται, τελικά, σε κάθε είδους ακροατήριο.

Ο Μίλτος Πασχαλίδης γεννήθηκε το 1968 στην Καλαμάτα και μεγάλωσε στην Αθήνα. Σπούδασε κιθάρα και μαθηματικά στο Πανεπιστήμιο Κρήτης. Συμετείχε στη δημιουργία του μουσικού σχήματος "Χαϊνήδες" (1987) όπου ήταν ο βασικός τους τραγουδιστής στον πρώτο τους δίσκο και του μουσικού παραδοσιακού εργαστηρίου "Νεάρχου Παράπλους" (1991).

Το 1993-1994 παίρνει μέρος σαν τραγουδιστής σε σειρά συναυλιών του Γιάννη Μαρκόπουλου, ενώ ακολουθεί σιγά-σιγά και τη δική του ατομική πορεία παρουσιάζοντας τραγούδια του σε μουσικές σκηνές και γράφοντας μουσική για θέατρο. Το 1995 - 1996 συνεργάστηκε με την Δήμητρα Γαλάνη στο "Χάραμα" στην Καισαριανή.

Σήμερα, όντας μεταπτυχιακός φοιτητής φιλοσοφίας, έχει ήδη στο ενεργητικό του και τον πρώτο του προσωπικό δίσκο, σε στίχους και μουσική δική του, με τίτλο "παραμύθι με λυπημένο τέλος" και συνεχίζει την μουσική του πορεία με παρουσιάσεις σε όλη την Ελλάδα, αποκτώντας ένθερμους ακροατές και φίλους.

Στις συναυλίες του παρουσιάζει τραγούδια από τις τρεις δισκογραφικές του δουλειές (Χαϊνήδες, Νεάρχου Παράπλους, Παραμύθι με λυπημένο τέλος) μια επιλογή από τις συνεργασίες του με συνθέτες όπως Γ. Μαρκόπουλο, Λουδοβίκο των Ανωγείων, Πυξ Λαξ, Λ. Μαχαιρίτσα, κ.ά., καθώς και κομμάτια από τον υπό έκδοση δίσκο του.

Μαζί του παίζουν οι:

ΑΡΧΟΝΤΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ - κρουστά

ΑΡΜΕΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ - βιολί

ΚΟΛΟΒΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ - τσέλο

ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ - λύρα

ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ - μπάσο

ΣΥΝΗΘΕΙΣ ΥΠΟΠΤΟΙ

ΚΥΚΛΟΣ
ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Οι "ΣΥΝΗΘΕΙΣ ΥΠΟΠΤΟΙ" είναι ένα νέο σχήμα που αποτελείται από τους Χρήστο Θηβαίο, Αλέκο Βασιλάτο και Τάσο Λώλη. Φίλοι από τα Εξάρχεια ξεκίνησαν να εμφανίζονται από το 1980 παίζοντας σε διάφορα μπαρ δικές τους συνθέσεις και μελοποιώντας έλληνες και ξένους ποιητές.

Στην πορεία ο Αλέκος Βασιλάτος συνεργάζεται συναυλιακά και δισκογραφικά με ένα ευρύ μουσικό φάσμα από τζαζ σχήματα έως και εθνικές μουσικές, επίσης γράφει μουσική για το θέατρο και τον κινηματογράφο.

Ο Τάσος Λώλης δουλεύει σαν μουσικός στην Αγγλία με τοπικά Jazz-Rock σχήματα.

Ο Χρήστος Θηβαίος σπουδάζει φιλοσοφική στην Μπολόνια με καθηγητή τον Umberto Eco και δουλεύει σαν μουσικός με τοπικά παραδοσιακά σχήματα.

Από το 1994 επεξεργάζονται σε μόνιμη βάση το δικό τους υλικό. Το χειμώνα που μας πέρασε παρουσίασαν τη δουλειά τους στους χώρους που φιλοξενούν ζωντανή μουσική στο κέντρο και στην περιφέρεια.

Η πρώτη τους δισκογραφική δουλειά κυκλοφορεί από τη LYRA με τίτλο "ΜΕΡΕΣ ΑΔΕΣΠΟΤΕΣ" και είναι μια παραγωγή του Άγγελου Σφακιανάκη.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΤΣΑΚΝΗΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Γεννήθηκε στην Καρδίτσα, όπου πέρασε τα μαθητικά του χρόνια. Συνέχισε τις σπουδές του στην Αθήνα και ύστερα από προσωπική του επιλογή, επέστρεψε εκεί απ' όπου ξεκίνησε.

Τελειώνοντας τις μουσικές του σπουδές, δίδαξε για τρία χρόνια στο Δημοτικό Ωδείο θεωρητικά, παράλληλα με τις συνθετικές του δραστηριότητες. Στη δισκογραφία εμφανίστηκε το 1982 με το δίσκο «Η ΜΠΑΛΑΝΤΑ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΩΤΗ».

Μια «primitive» άποψη για το ροκ, όπου όμως διαφαίνεται κάποια σαφής πρότιμηση στο είδος της ηλεκτρικής μπαλάντας με έντονα κλασικά στοιχεία.

Το 1984 παίρνει το Α Βραβείο θεατρικής μουσικής στο διαγωνισμό θεάτρου Ιθάκης και την ίδια χρονιά το Β Βραβείο στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Το 1985 μοιράζεται με την Σοφία Βόσσου τον δεύτερο δίσκο του με τίτλο «ΚΑΛΗ ΑΚΡΟΑΣΗ».

1987: Στην τρίτη δισκογραφική του δουλειά με τίτλο «ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ», ο στίχος παίζει πρωτεύοντα ρόλο, ενώ γίνεται προσπάθεια για διαφοροποίηση απ' τον ήχο, που επικρατεί στα σύγχρονα μουσικά πράγματα.

1990 Νοέμβριος: «ΦΩΤΑ ΠΑΡΑΚΑΛΩ» Μια ενότητα τραγουδιών, από τηλεοπτικές σειρές, τηλεταινίες και παραστάσεις στο θέατρο. Μια καταγραφή της εξάχρονης συνεργασίας του με τον σκηνοθέτη Γιάννη Διαμαντόπουλο, ένας δίσκος γεμάτος χρώμα και φως.

1991: «ΑΛΗΤΗΣ ΚΑΙΡΟΣ». Ένας δίσκος που καταγράφει με σαφήνεια το προσωπικό ύφος του Διονύση Τσακνή. Συμμετέχουν φιλικά ο Γιώργος Νταλάρας, η Δήμητρα Γαλάνη και η Ελένη Τσαλιγοπούλου.

1993: «Η ΤΑΝ Ή ΕΠΙ ΤΑΣ». Με έντονο προσωπικό μουσικό χρώμα και ύφος που ο δημιουργός έχει υιοθετήσει τα τελευταία χρόνια. Στο δίσκο συμμετέχει ο Λάκης Λαζόπουλος στο τραγούδι «ΦΟΡΕΑΣ».

1994: «ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ». Ο συμπαγής ροκ ήχος που χαρακτηρίζει τη μουσική του, εξακολουθεί να κυριαρχεί μέσα από αιχμηρούς ρυθμούς και ευρηματικότητα. Ένα «αιρετικό παραμύθι» που αφήνει στον αναγνώστη και ακροατή την δυνατότητα να φτιάξει το δικό του τέ-

λος στην παράξενη αυτή ιστορία.

1994: «ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΑΝΤΙΟ». Με αφορμή την τηλεοπτική μεταφορά του ομώνυμου βιβλίου του Βασίλη Βασιλικού. Ο δίσκος περιέχει 5 τραγούδια και 7 ορχηστρικά θέματα. Τους στίχους των τραγουδιών έγραψαν ο Μάνος Ελευθερίου, ο Βασίλης Βασιλικός και ο Διονύσης Τσακνής.

Το τραγούδι των τίτλων της σειράς ερμηνεύει ο Γιώργος Νταλάρας. Τραγουδούν επίσης ο Γιώργος Κατσάρης, η Αναστασία Μουτσάτσου και τα Παιδιά του Οδυσσέα.

1994: Κυκλοφορεί ένας δίσκος από ζωντανή ηχογράφηση των συναυλιών με το Λαυρέντη Μαχαιρίτσα με τίτλο «Η ΝΥΧΤΑ ΘΑ ΤΟ ΠΕΙ».

1996: «ΦΤΙΑΞΕ ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ ΤΟ ΔΙΚΟ ΣΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙ»

«...Ξαναχάστο, ξαναβρέστο, ξαναπέστο το τραγουδάκι σου...» η εναλλακτική πρόταση και δέκα τραγούδια από το νέο του δίσκο για να επιλέξει ο καθένας το δικό του «παραμύθι».

Στίχους γράφουν οι: Διονύσης Τσακνής, Μαριανίνα Κριεζή, Μάνος Ελευθερίου και η Μαρίνα Λαχανά. Τις μελωδίες συνέθεσε ο Διονύσης και ενορχήστρωσε ο Δημήτρης Μπαρμπαγάλας. Το «ευχαριστώ» και η ξεχωριστή μνεία ανήκουν στο μεγάλο μας συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, που «δάνεισε» στη φωνή του Διονύση Τσακνή και την ενορχηστρωτική άποψη του Θύμιου Παπαδόπουλου το τραγούδι που έγραψε πριν πολλά χρόνια πάνω σε ποίηση Τάσου Λειβαδίτη.

Τα ξεχασμένα μονοπάτια, τις προσωπικές ιστορίες του καθενός, διηγείται ο Διονύσης Τσακνής μέσα από τον πιο ερωτικό δίσκο της καριέρας του. Ακούστε τον και φτιάξτε μαζί του το δικό σας παραμύθι...

Εκτός από τις δώδεκα συνολικά δισκογραφικές δουλειές, η συνθετική δραστηριότητα του Διονύση Τσακνή εντοπίζεται και στις μουσικές που έγραψε σε όλο αυτό το διάστημα της καριέρας του για δεκάδες κινηματογραφικές ταινίες, τηλεοπτικές σειρές και θεατρικά έργα. Τέλος τον τελευταίο αυτό χρόνο κυκλοφόρησε και ένα βιβλίο με τίτλο «Υπό προθεσμίας», η πρώτη συγγραφική απόπειρα του Διονύση Τσακνή.

ΛΑΥΡΕΝΤΗΣ ΜΑΧΑΙΡΙΤΣΑΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Γεννήθηκε στο Βόλο και σπούδασε μουσική στο Ελληνικό Ωδείο. Το 1980 δημιουργεί με φίλους το γκρουπ ΤΕΡΜΙΤΕΣ. Φεύγουν όλοι για το Παρίσι, όπου οργάνουν για ενάμισυ χρόνο τη γαλλική σκηνή των μουσικών clubs.

Το 1982, οι ΤΕΡΜΙΤΕΣ επιστρέφουν στην πατρίδα και ηχογραφούν την πρώτη τους δισκογραφική δουλειά στα αγγλικά με τίτλο "ARMAGEDON".

Το 1983 κυκλοφορεί ο πρώτος δίσκος στα ελληνικά με τίτλο το όνομα του συγκροτήματος και οι ΤΕΡΜΙΤΕΣ σηματοδοτούν την τότε "νέα" ελληνική σκηνή.

Τη σκηνική επιτυχία έρχονται να συμπληρώσουν οι δίσκοι:

- "Αμαρτωλή Μαρία" (1985)
- "Τσιμεντένια Τραίνα" (1986)
- "Τερμίτες στο Λυκαβητό" (1987)
- "Περιμένοντας τη βροχή" (1988) με τον οποίο κλείνει ο κύκλος του συγκροτήματος. Ο Λαυρέντης αλλάζει τότε δισκογραφική εταιρεία και κυκλοφορεί τον πρώτο προσωπικό δίσκο με τίτλο "Ο ΜΑΓΑΠΑΣ ΚΙ Η ΣΑΓΑΠΩ" (1989).

Δύο χρόνια αργότερα (1991) είναι η ώρα του "ΔΙΔΥΜΟ-ΤΕΙΧΟ BLUES" που γνωρίζει τεράστια επιτυχία και ακολουθεί ο δίσκος "ΡΙΞΕ ΚΟΚΚΙΝΟ ΣΤΗ ΝΥΧΤΑ" (1993) που συναντά ανάλογες θετικές αντιδράσεις.

Το 1995 κυκλοφορεί ο δίσκος "ΠΑΡΑΘΥΡΑ ΠΟΥ ΚΟΥΡΑΣΕ Η ΘΕΑ". Μια δουλειά που κρίνεται από τους δισκοκριτικούς και καλλιτεχνικούς συντάκτες ως μία από τις καλύτερες δισκογραφικές δουλειές του.

Το 1997 συνεχίζοντας την καλλιτεχνική του επιτυχία κυκλοφορεί το "ΠΑΥΣΙΛΥΠΟΝ" με 11 νέα τραγούδια, 11 ρυθμικές και μελωδικές μπαλάντες που μιλάνε για τον σύγχρονο άνθρωπο, το νέο ιδίως, την σκληρή επιφάνειά του και το ευπαθές περιεχόμενο...

Ο ΛΑΥΡΕΝΤΗΣ ΜΑΧΑΙΡΙΤΣΑΣ κάνει εμφανίσεις σ' όλη την Ελλάδα και την Κύπρο. Εδώ και έξι χρόνια το όνομά του συνδέεται συναυλιακά με αυτό του Διονύση Τσακνή.

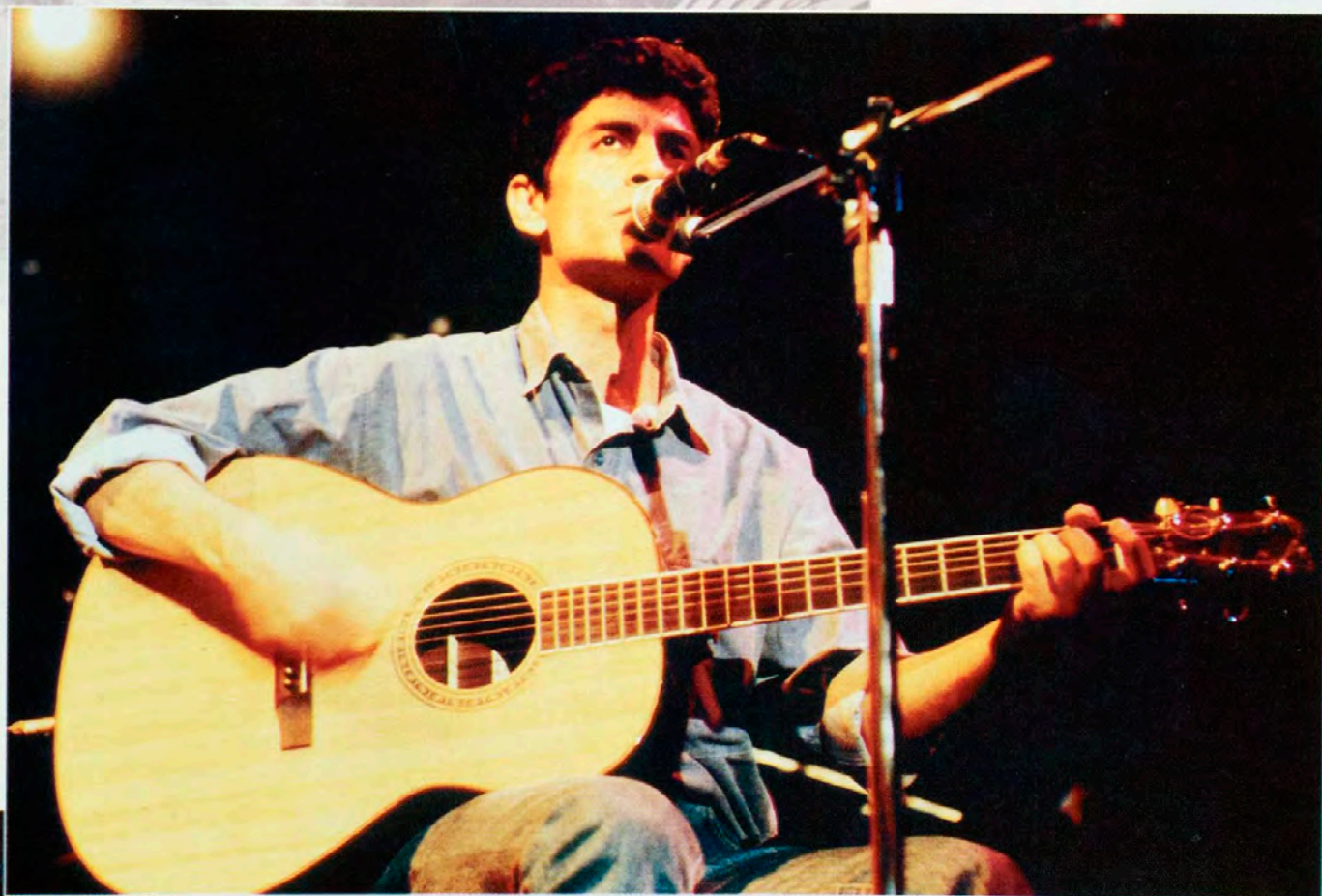
Παράλληλα με την δισκογραφική και συναυλιακή του δραστηριότητα ο Λαυρέντης Μαχαιρίτσας έχει συνθέσει τραγούδια και μουσικές για πολλές αξιόλογες θεατρικές παραστάσεις.

ΔΕΥΤΕΡΑ 8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ώρα 9.00 μ.μ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΜΑΛΑΜΑΣ

Ο Σωκράτης Μάλαμας κατάγεται από τη Χαλκιδική και ζει στην Θεσσαλονίκη. Δεκαεπτά χρονών παίρνει μαθήματα κιθάρας στο Μακεδονικό Ωδείο Θεσσαλονίκης και μόλις τελειώνει το Λύκειο φεύγει στη Γερμανία, όπου παρακολουθεί μαθήματα μουσικής στο Ωδείο της Στουτγάρδης.

Επιστρέφει μετά από δυόμισι χρόνια και συνεχίζει τα μαθήματα –αφού έχει απολυθεί από το στρατό– στο Εθνικό Ωδείο της Αθήνας με δάσκαλο τον Βαγγέλη Ασημακόπουλο στην αρχή και αργότερα με το Νότη Μαυρουδή. Δούλεψε σε μπουάτ και μέχρι το 1991 ήταν ο κιθαρίστας στην ορχήστρα του Νίκου Παπάζογλου.

Συμμετέχει στο τραγούδι η Μαρία Παπανικολάου
Παίζουν οι μουσικοί:

Δημήτρης Αναγνωστόπουλος: μπουζούκι

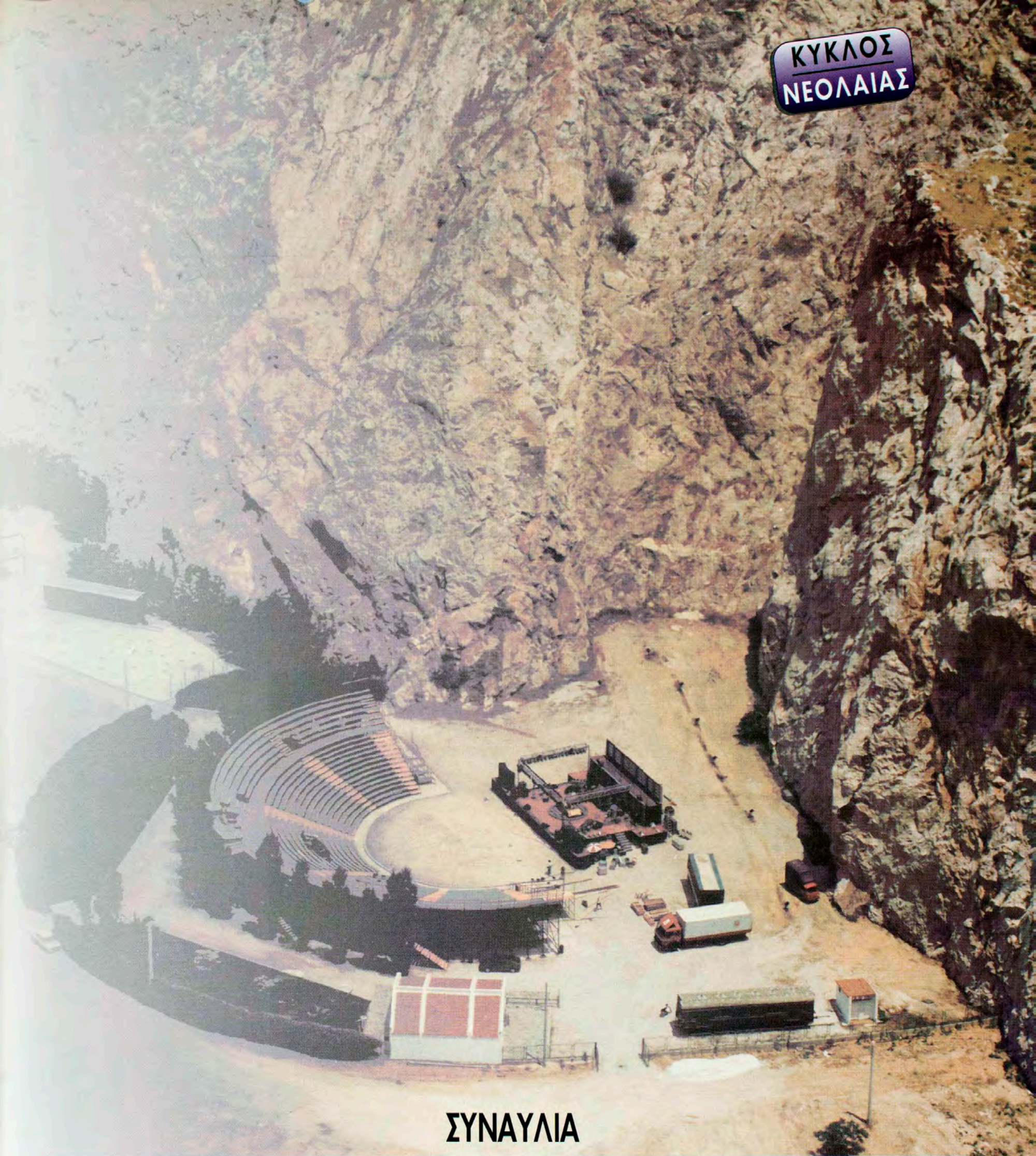
Κώστας Θεοδώρου: μπάσο

Άκης Κατσουπάκης: πλήκτρα

Φώτης Σιώτας: βιολί

Κώστας Τσούγκρας: ακορντεόν

Νίκος Χασάπης: τύμπανα-κρουστά

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Ο πρώτος του δίσκος κυκλοφόρησε το 1989 και ήταν οι "ΑΣΠΡΟΜΑΥΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ". Ο επόμενος το 1991 τα "ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ". Με τις δύο αυτές δουλειές δημιούργησε ένα έντονο προσωπικό ύφος γράφοντας και ερμηνεύοντας ο ίδιος τα τραγούδια του. Ο επόμενος δίσκος του "ΤΗΣ ΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ" με τη συμμετοχή της Μελίνας Κανά τον έφερε πιο κοντά σ' ένα μεγαλύτερο κοινό καλλιεργώντας ένα διαφορετικό ηχόχρωμα που προσεγγίζει τα ακούσματα της Ανατολής και μια προσωπική άποψη για το λαϊκό τραγούδι σήμερα. Το 1993 κυκλοφορεί ο "ΚΥΚΛΟΣ", τα τραγού-

δια είναι συνθέσεις δικές του και τα ερμηνεύει ο ίδιος. Στο "Τσιγάρο ατέλειωτο" τους στίχους έχει γράψει ο Γιώργος Αθανασόπουλος. Στον "ΚΥΚΛΟ" είναι κυρίαρχο το λαϊκό ύφος των τραγουδιών πάντα με το ηχόχρωμα του τραγουδοποιού.

Στις αρχές του 1996 κυκλοφορεί ο δίσκος του "ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ". Οι στίχοι των τραγουδιών είναι του ίδιου εκτός από τα τραγούδια "Είναι σκοτάδι" και "Μισή πίστη" που έγραψαν ο Γιώργος Αθανασόπουλος και ο Οδυσσέας Ιωάννου αντιστοίχως.

Τα έντεκα τραγούδια ερμηνεύει ο ίδιος και το

"Ανάβω φωτιά" η Μελίνα Κανά. Ενорχήστρωση έκανε ο Σωκράτης Μάλαμας με την βοήθεια των φίλων μουσικών.

Ο Σωκράτης Μάλαμας φθινόπωρο του '97 μπαίνει στο στούντιο ετοιμάζοντας τον καινούργιο του δίσκο, υλικό του οποίου θα παρουσιάσει ζωντανά στις καλοκαιρινές του συναυλίες σε επαρχία και Αθήνα.

Οι συναυλίες του Σωκράτη Μάλαμα διοργανώνονται για τρίτη συνεχή χρονιά από την εταιρεία "ΕΡΩΔΙΟΣ".

ΜΑΝΩΛΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ & ΠΟΔΗΛΑΤΕΣ

Ο Μανώλης Φάμελλος και οι Ποδηλάτες δημιουργούνται το καλοκαίρι του 1991 από τον Μ. Φάμελλο και φοιτητές του τμήματος Μουσικών Σπουδών του Α.Π.Θ. Η συνεργασία, ενώ στην αρχή αφορά τις ανάγκες μιας μονάχα ηχογράφησης, στη συνέχεια αποκτά μόνιμη μορφή. Την εποχή αυτή ωριμάζει και η ιδέα που αποτελεί μέχρι σήμερα το θεμέλιο λίθο της μουσικής των Ποδηλατών. Εν ολίγοις η ιδέα αφορά την προσπάθεια συνδυασμού και εμπλουτισμού του ηλεκτρονικού ήχου με κατεξοχήν ακουστικά όργανα, όπως βιολί, ακορντεόν, μαντολίνο, τσέλο, πιάνο, όπως και διάφορα κρουστά. Μετά από μια σειρά επιτυχημένων εμφανίσεων στο CLUB PARLARAMA το χειμώνα του 1992, μετακομίζουν στον ΜΥΛΟ, όπου δίνουν συναυλίες μέχρι και σήμερα. Η πρώτη τους δισκογραφική έξοδος γίνεται το Μάρτιο του 1993 από το ΜΥΛΟ που εγκαινιάζει έτσι κι αυτός την παρουσία του στην ελληνική

νική δισκογραφία. Ο δίσκος αποσπά τις καλύτερες κριτικές από το μουσικό Τύπο και παράλληλα το συγκρότημα πληθαίνει τις εμφανίσεις του στην Αθήνα αλλά και στην επαρχία. Τέσσερα χρόνια μετά, ο Μανώλης Φάμελλος και οι Ποδηλάτες επιστρέφουν στη δισκογραφία με μια συμπαραγωγή του ΜΥΛΟΥ και της MINOS-EMI. Τίτλος του δίσκου "ΣΤΟ ΠΑΡΚΟ ΤΩΝ ΣΚΥΛΩΝ".

Η δουλειά αυτή σηματοδοτεί μουσικά τη στροφή του σχήματος σε έναν ήχο αισθητά πλουσιότερο σε ελληνικά παραδοσιακά στοιχεία. Άλλωστε το ρεπερτόριό τους πλαισιώνουν εδώ και καιρό αρκετές διασκευές από το χώρο της ελληνικής μουσικής παράδοσης. Προσφάτως επανακυκλοφόρησε σε CD ο πρώτος τους δίσκος μαζί με ανέκδοτα τραγούδια εκείνης της περιόδου. Πρόκειται για ένα CD απόκτημα που αποτελεί συλλεκτική έκδοσ.

Το συγκρότημα αποτελείται από τους:
Γιώργο Χαρατσόγλου: ηλεκτρική κιθάρα
Φώτη Σιώτα: βιολί, τραγούδι
Θανάση Ζλήκα: ηλεκτρικό μπάσο
Πάνο Τόλιο: τύμπανα
Μανώλη Φάμελλο: ακουστική κιθάρα, μαντολίνο, τραγούδι
Θανάση Σολούκο: πλήκτρα, ακορντεόν

Οι συναυλίες του Μανώλη Φάμελλου διοργανώνονται από την εταιρεία "ΕΡΩΔΙΟΣ".

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΧΑΪΝΗΔΕΣ

Το συγκρότημα "Χαΐνηδες" ξεκίνησε δειλά δειλά το Μάρτη του '90 με μία παρουσίαση στη "Λέσχη" Ηρακλείου σαν τριμελές σχήμα. Γρήγορα γίνεται επταμελές και διαγράφει μια πορεία με συναυλίες στην Κρήτη και στην Αθήνα - μέχρι το Γενάρη του '91, οπότε και διαλύεται. Από αυτό το σχήμα οι Αποστολάκης Δημήτρης και Ζαχαριουδάκης Δημήτρης, που συμμετείχαν και στο πρώτο τριμελές, ο Λαοδίκης Γιώργος, η Σπυριδάκη Κάλλια και ο Μιχάλης Σταυρακάκης, ο οποίος εντάχθηκε το 1992 στο συγκρότημα, αποτελούν τους "Χαΐνηδες" με τη σημερινή τους μορφή.

"Κατευθυντήριο γραμμή του συγκροτήματος", όπως λένε οι ίδιοι, είναι ο σεβασμός της μουσικής παράδοσης στο πνεύμα και όπου είναι εφικτό στο γράμμα. Βασικός τους άξονας είναι η αντιμετώπιση της μουσικής παράδοσης σαν ζωντανό και γόνιμο στοιχείο και όχι σαν μουσειακό έκθεμα.

Συνεχίζουν και φέτος το μουσικό οδοιπορικό τους στην Ελλάδα, μεταφέροντας αυτούσια και αυθεντικά τους μύθους της παράας, σε μια εποχή που ευνοεί τον ατομικισμό. Μεταφέρουν το παραμύθι και το όνειρο στην εποχή των reality-shows.

Φέτος θα μας μιλήσουν και πάλι για τα "Παραμύθια της γιαγιάς" και το "Καπνλειό", θα μας πουν τα νέα τους, ακυκλοφόρητα ακόμα, κομμάτια, τις μαντινάδες τους και τα πεντοζάλια τους, χρωματίζοντας και ερμηνεύοντας με τη δική τους ευαισθησία τους σκληρούς καιρούς μας.

Αποστολάκης Δημήτρης: Γεννήθηκε στην Πολυθέα Ηρακλείου 1967, έχει πάρει πτυχίο και master Φυσικής από το Πανεπιστήμιο Κρήτης και τώρα εκπονεί τη διδακτορική του διατριβή. Είναι αυτοδίδακτος μουσικός.

Ζαχαριουδάκης Δημήτρης:

Γεννήθηκε στο Ηράκλειο το 1966, έχει πάρει πτυχίο και master Φυσικής από το Πανεπιστήμιο Κρήτης και τώρα εκπονεί τη διδακτορική του διατριβή. Έχει παρακολουθήσει μαθήματα κιθάρας στη σχολή του Ν. Φρουδάκη στο Ηράκλειο.

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

"Χαΐνηδες" (1990)

"Κόσμος και όνειρο είναι ένα" (1992)

"Με κόντρα τον καιρό" (1994)

Λαοδίκης Γιώργος: Γεννήθηκε το 1960 στη Λατάκεια. Είναι αυτοδίδακτος. Τώρα ασχολείται επαγγελματικά με τη μουσική.

Σπυριδάκη Κάλλια: Γεννήθηκε στο Ηράκλειο το 1963. Έκανε μουσικές σπουδές με το Ν. Φρουδάκη και στη συνέχεια στην Αθήνα με τον Αλ. Αινιάν και τον Ανδρέα Παλαιολόγο. Επίσης, φοίτησε στη σχολή Ματέι και στο Ωδείο Αθηνών. Από το 1984 διδάσκει στο ωδείο Ηρακλείου κλασική κιθάρα, φλογέρα και σύστημα ορφ, ενώ ταυτόχρονα συνεχίζει τις σπουδές της με τον Β. Μπουντούνη.

Μιχάλης Σταυρακάκης: Ασχολείται από μικρός με τη μουσική παίζοντας διάφορα όργανα, τόσο σε πανηγύρια στην Κρήτη όσο και σε συναυλίες σ' όλη την Ελλάδα. Συνεργάστηκε με τους Ψαρογιάννη, Ξυλούρη, Κώστα Μουντάκη, Σταυρακάκηδες κ.ά. και υπήρξε με το Ross Dally ιδρυτικό μέλος του συγκροτήματος "Λαβύρινθος".

ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΜΕ ΤΟΝ
ΓΙΑΝΝΗ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟ

Συμμετέχει η
ΝΙΚΗ ΒΑΛΣΑΜΗ

Το συγκρότημα αποτελούν:

Κώστας Ζαριδάκης	Μπουζούκι
Γιώργος Πολίτης	Μπάσο
Σάκης Νικολόπουλος	Κρουστά
Βαγγέλης Αλεξανδρόπουλος	Κιθάρα
Μιχάλης Γλυνιαδάκης	Πιάνο
Νίκος Μόσχος	Συνθεσάιζερ

ΣΤΟΝ
ΝΙΚΟ ΓΚΑΤΣΟ

"Χτυπήστε ντέφια στις πλαγιές! Εδώ σ' αυτή τη λαγκαδιά
κοντά στις πικραμυγδαλιές παντοτινά κοιμάται
Έχει τ' αστέρια μάτια του, την άβυσσο ψυχή του!
Πες στα άλογα να σταματήσουν
πες να μην τρέχουν τα παιδιά,
πες στα ποτάμια να σωπάσουν,
μην του βαραίνουν την καρδιά!
Γιατί εκείνος που 'βγαине στους κάμπους καβαλάρης
με της αυγής τα φλάμπουρα στα μάτια του σκουτάρι,
θα μείνει μόνο μια μικρή μαλαματένια ακτίδα,
ένα λιωμένο κρύσταλλο στη φλέβα ενός ονείρου..."

Απόσπασμα, από ένα ποίημα του Νίκου Γκάτσου.
Ένα ποίημα με πολλές ενότητες, που κάθε μια θα μπορούσε να είναι αφιερωμένη στον Λόρκα, στον Σεφέρη, στον Χατζιδάκη, στους νεκρούς φίλους. Ένα ποίημα που τώρα πια μπορούμε εμείς ν' αφιερώσουμε σ' εκείνον.

Ξέρουμε ότι κατά κάποιον τρόπο δεν υπέκυψε σε κανένα από τους πειρασμούς των ανθρώπων που ασχολούνται με τη λογοτεχνία, συμπεριλαμβανομένων κι εκείνων που διαπρέπουν.

Σταμάτησε να γράφει ποίηση από τη στιγμή που ένιωσε ότι δεν ήταν πλέον εφικτό να γράφει κανείς σε μια φόρμα που να μη μοιάζει ήδη αναχρονιστική και ξεπερασμένη. Κανείς δεν τον θυμάται να σπαταλάει ίχνος φαιάς ουσίας προσπαθώντας να διαμορφώσει μια δημόσια εικόνα του εαυτού του, ούτε του πέρασε ποτέ από το νου να εξασκηθεί στην σπουδαιοφάνεια, εκείνη που συνδυάζεται τόσο καλά με το να παριστάνεις ότι νιώθεις τύψεις επειδή είσαι ανώτερος από τους άλλους.

Δεν πήρε ποτέ θέση μπροστά στο ηθικό και κοινωνικό παράδοξο του ρόλου της τέχνης, ένα δίλημμα που τόσο η μια όσο και η άλλη λύση του

είναι εξίσου ανυπόστατες.

Είχε την έμφυτη τάση να στέκεται απέναντι στα πράγματα δίχως το άγχος καμιάς υποχρέωσης να τα απορρίψει ή να τα εγκρίνει, αλλά με τη συνειδητή επιθυμία να τα κατανοήσει σε βάθος. Αυτή, η σε βάθος ματιά ήταν συχνά απογοητευτική κι έτσι υπέφερε λιγάκι από τη μελαγχολία των ευφυών ανθρώπων, εκείνων που η δυνατότητα να βλέπουν καθαρά τους καταδικάζει να ζουν μεταφέροντας μέσα τους το νεκρό σπόρο πολλών αντιλήψεων κι επιθυμιών για τη ζωή και το θάνατο.

Γιατί ένας τόσο προικισμένος ποιητής εγκατέλειψε πρόωρα την ποίηση, και μάλιστα χωρίς κατά οποιονδήποτε τρόπο, να δείχνει ότι αυτή η σχεδόν παράλογη αποχή του κόστιζε κάτι, ή ότι έστω τον είχε χρεώσει με αμφιβολίες. Τίποτα σ' αυτόν δεν πρόδιδε άνθρωπο που ήθελε να γράφει και δεν μπορούσε, που ήθελε να γράφει και δεν τολμούσε. Μετά την "Αμοργό" ο Νίκος Γκάτσος δεν έγραψε ακριβώς γιατί μπορούσε εύκολα να διακρίνει προς τα που πήγαινε η τέχνη του και καταλάβαινε πως αυτό το καινούριο πρόσωπο δεν θα ήταν παρά ένα τρικ, μια μεταμφίεση του παλιού. Είναι γνωστό ότι των πολύ ευφυών ανθρώπων το να

βλέπουν τα πάντα σαν μεταμφίεση ενός πράγματος που γνωρίζουν καλά, κι αρχίζουν να πλήττουν. Η ποίησή του αποπνέει μια λεβεντιά και μια θαρραλέα αντιμετώπιση της ζωής, κόντρα στις τόσες και τόσες αντιξοότητες της παρ' όλο που πονά και θλίβεται γι' αυτές, κι εδώ ακριβώς είναι η μαστοριά του.

Κάποιος έχει πει: "ποίηση είναι η ζωγραφική με λέξεις" αυτή ακριβώς είναι η ποίηση του Νίκου Γκάτσου. Κατόρθωσε να ξεπεράσει την εποχή της και ν' αγαπηθεί από δύο γενιές κι είναι σίγουρο ότι θα συνεχίσει αφού ο γνήσιος λυρισμός και η διαύγεια δεν γνωρίζουν ηλικίες.

Πως να κλείσει κανείς το μεγαλείο του σε λίγες γραμμές;

Ας πούμε λοιπόν ότι η γραφή του είναι:

"φωνή σημάτων που ταξιδεύει

μέσα στ' αστέρια

τόσους αιώνες φευγάτο

από των Γότθων την ψυχή

κι από τους τρούλους της Βαλτιμόρης

κι απ' τη χαμένη Αγιά-Σοφιά το μέγα μοναστήρι".

Κατερίνα Βλαστάρη

ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ανάμεσα σε σκόρπια χαρτιά, καπνίζοντας το ένα τσιγάρο επάνω στο άλλο, κουβεντιάζει, ευφυσολογεί, στοχάζεται, απαγγέλλει, νοσταλγεί. Φορές φορές μοιάζει να μονολογεί μέσα στη μόνωση του μίζερου σπιτιού της, στο ισόγειο μιας από τις απρόσωπες πολυκατοικίες της πρωτεύουσας. Υποφέρει από μοναξιά. Όταν τη ρωτάς «πόσων χρονών είσαι» απαντά «εκατόν πενήντα».

Κι όταν αναφέρεται στο έργο της, ο λόγος της γίνεται σωστό τραγούδι, χωρίς ίχνος βεντετισμού ή φουσκωμένου εγωισμού. Μιλά για τη ζωή με πίκρα, μαζί κι αγάπη. «Ένας αγώνας είναι», λέει, «και μια πάλη. Κάθε άνθρωπος φεύγει και αφήνει όνειρα μισά. Ένας έρωτας είναι», λέει, «κι εγώ πίστεψα πολύ στον έρωτα. Έζησα μια ζωή πολυτάραχη, βασανισμένη κι ευτυχισμένη. Βαρέθηκα όμως πια».

(Απόσπασμα από συνέντευξη στη Μάρω Παπαδημητρίου)

Η ΜΟΥΣΑ ΕΥΤΥΧΙΑ

«Η γριά», όπως αποκαλούσε το «σινάφι», την Ευτυχία Παπαγιαννοπούλου, είχε πάθη. Χαρτιά, τσιγάρο, χρέη, βρισιές, αγριάδα ήταν γεμάτη η ζωή της. Γιατί, μ' αυτή πάνω απ' όλα είχε πάθος η σπουδαία λαϊκή μας στιχουργός.

Πρωτάκουσα το όνομα της Ευτυχίας Παπαγιαννοπούλου το καλοκαίρι του 1963. Ο Χατζιδάκης και ο Θεοδωράκης είχαν ανεβάσει τη «Μαγική Πόλη», αν θυμάμαι καλά. Ο Χατζιδάκης ακουγόταν να μιλάει για την ιστορία ενός τραγουδιού, του «Ειμ' απός χωρίς φτερά». Έλεγε λοιπόν ο Μάνος: «κάποιο πρωί κάτω από την πόρτα του σπιτιού μου βρήκα ένα ευγενικό σημείωμα, με τους στίχους του "απού"». Του άρεσαν οι στίχοι και τους μελοποίησε αμέσως. Δεν ήξερε όμως σε ποιον ανήκουν. Ζήτησε πληροφορίες στην «πιάτσα» και τελικά έμαθε ότι «το τραγούδι ήταν της Ευτυχίας Παπαγιαννοπούλου, μιας ηλικιωμένης αξιοπρεπούς κυρίας, που με συγκίνησε με το διακριτικό τρόπο που θέλησε να μου γνωρίσει την εργασία της».

(Απόσπασμα από άρθρο του Λευτέρη Παπαδόπουλου)

Η ΚΟΡΥΦΑΙΑ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΜΑΣ ΣΤΙΧΟΥ

Τα τραγούδια της χρόνια τώρα είναι στα χείλη όλων μας. Τραγούδια της γειτονιάς, της ταβέρνας, που εκφράζουν τις πίκρες και τις χαρές της απλής λαϊκής ψυχής. Όμως εκείνη που έγραψε όλα τα τραγούδια που αγαπήσαμε πόσοι τάχα την ξέρουν;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ

1948-1954

- ΑΝ ΘΕΛΕΙΣ ΜΑΝΑ
- ΠΗΡΑ ΤΗ ΣΤΡΑΤΑ ΚΙ ΕΡΧΟΜΑΙ
- ΦΤΩΧΕΙΑ ΚΙ ΑΝ ΕΧΕΙΣ ΘΥΜΑΤΑ
- ΓΚΙΟΥΛΜΠΑΧΑΡ
- ΜΑΪΝΑ ΤΑ ΠΑΝΙΑ
- ΤΟ ΖΑΡΙ
- ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΛΑΝΙΑ
- ΑΝΤΙΛΑΛΟΥΝΕ ΤΑ ΒΟΥΝΑ
- ΣΕ ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΠΑΛΙΟΣΠΙΤΟ
- ΨΙΛΗ ΒΡΟΧΗ
- ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΜΟΥ ΤΟ ΒΑΡΥ
- ΗΘΕΛΑ ΝΑΜΟΥΝΑ ΠΑΣΑΣ
- Ο ΧΑΡΟΣ
- ΤΑ ΚΑΒΟΥΡΑΚΙΑ
- ΣΤΟ ΤΟΥΝΕΖΙ ΣΤΗ ΜΠΑΡΜΠΑΡΙΑ
- ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΓΜΑΤΑ ΒΑΡΙΑ
- ΦΑΤΕ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΠΑΡΑΔΕΣ
- ΧΤΥΠΑ ΚΑΜΠΑΝΑ ΘΛΙΒΕΡΑ

1954-1959

- ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΚΡΥΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ
- ΜΥΣΤΗΡΙΟΣ
- ΜΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΘΕΟΣ
- ΤΟΥ ΧΩΡΙΣΜΟΥ Η ΜΑΧΑΙΡΙΑ
- ΣΑΝ ΝΥΧΤΟΠΟΥΛΙ ΤΡΙΓΥΡΝΩ
- ΘΑ ΒΡΩ ΜΟΥΡΜΟΥΡΗ ΜΠΑΓΛΑΜΑ

- ΕΙΣΑΙ Η ΖΩΗ ΜΟΥ
- ΑΣΠΡΟ ΠΟΥΚΑΜΙΣΟ ΦΟΡΩ
- ΑΣ ΕΙΧΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΜΟΥ
- ΜΠΡΟΣ ΣΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ
- ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΜΕ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΕΙ
- Τ' ΑΝΤΡΑΚΙΑ
- ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΑΤΑ
- ΠΕΡΑΣΜΕΝΕΣ ΜΟΥ ΑΓΑΠΕΣ
- ΝΑ 'ΤΑΝ Ο ΠΟΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
- ΕΝΟΧΟ ΧΡΗΜΑ ΕΝΟΧΟ
- ΑΠ' ΤΑ ΨΗΛΑ ΣΤΑ ΧΑΜΗΛΑ
- ΒΑΡΕΘΗΚΑ ΤΕΤΟΙΑ ΖΩΗ
- ΜΑΝΤΟΥΜΠΑΛΑ
- ΦΕΥΓΩ ΜΕ ΠΙΚΡΑ ΣΤΑ ΞΕΝΑ
- ΘΑ ΠΑΩ Σ' ΑΛΛΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ
- ΜΙΑ ΜΕΛΑΧΡΙΝΗ ΤΣΙΓΑΝΑ
- Ο ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟΣ
- ΟΠΟΙΟΣ ΠΕΘΑΙΝΕ ΣΩΝΕΤΑΙ
- ΠΩΣ ΤΑ ΒΑΣΤΑΕΙ Ο ΘΕΟΣ
- ΜΕ ΧΕΙΡΟΠΕΔΕΣ ΜΕ ΠΕΡΝΟΥΝ
- ΣΤΑ ΛΕΦΤΑ ΔΕΝ ΕΧΩ ΜΑΤΙ
- ΠΑΡΕ ΤΟ ΔΑΚΡΥ ΜΟΥ
- ΔΥΟ ΠΟΡΤΕΣ ΕΧΕΙ Η ΖΩΗ

1959-1966

- ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΔΕΙΛΙΝΟ
- ΕΙΜΑΙ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ

- ΤΑ ΞΕΝΑ ΧΕΡΙΑ
- ΜΟΥ ΣΠΑΣΑΝΕ ΤΟ ΜΠΑΓΛΑΜΑ
- ΕΠΕΣΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΑ
- ΚΑΛΗΝΥΧΤΑ ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΑΝΘΟ
- ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ
- ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΚΕΣ
- ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΓΙΑ ΜΑΣ ΧΩΡΙΣΜΟΣ
- ΡΙΞΕ ΣΤΟ ΓΥΑΛΙ ΦΑΡΜΑΚΙ
- ΣΤ' ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟ ΚΟΥΤΟΥΚΙ
- ΑΦΟΥ ΑΜΑΡΤΗΣΑΝ ΤΑ ΔΥΟ ΣΟΥ ΧΕΙΛΗ
- ΚΑΝΕΙ ΚΡΥΟ, ΚΑΝΕΙ ΑΓΙΑΖΙ
- ΕΙΜ' ΑΗΤΟΣ ΧΩΡΙΣ ΦΤΕΡΑ
- ΑΛΥΣΙΔΕΣ
- ΛΙΓΟ ΛΙΓΟ ΘΑ ΜΕ ΣΥΝΗΘΙΣΕΙΣ
- ΟΧΙ ΠΙΑ ΧΙΛΙΕΣ ΦΟΡΕΣ
- ΜΕΣ ΣΤΟ ΥΠΟΓΕΙΟ ΠΟΥ ΖΩ
- ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ ΔΕΝ ΠΑΝ ΟΙ ΠΟΝΟΙ
- ΓΚΡΕΜΟΣ
- Η ΜΟΥΡΜΟΥΡΑ
- ΤΙ ΝΑ ΣΟΥ ΚΑΝΕΙ ΜΙΑ ΚΑΡΔΙΑ
- ΤΟ ΜΠΟΥΖΟΥΚΑΚΙ
- ΟΠΟΥ ΔΕΙΣ ΦΩΤΙΑ ΝΑ ΚΑΙΕΙ
- ΙΣΑ Μ' ΕΝΑ ΔΑΧΤΥΛΑΚΙ
- ΠΕΣ ΜΟΥ ΤΙ ΚΑΤΑΛΑΒΕΣ
- ΤΗΣ ΠΙΚΡΑΣ ΤΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ
- ΧΡΥΣΟ ΚΛΟΥΒΙ ΚΙ ΑΓΑΠΗ

- ΠΗΡΑ ΑΠ' ΤΗ ΝΙΟΤΗ ΧΡΩΜΑΤΑ
- ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΕΝΑΣ ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ
- ΠΕΤΡΑΔΑΚΙ ΠΕΤΡΑΔΑΚΙ
- 1966-1972**
- ΟΝΕΙΡΟ ΑΠΑΤΗΛΟ
- ΠΛΑΪ ΜΟΥ ΣΤΑΣΟΥ ΣΤΗ ΖΩΗ
- ΤΙ ΕΧΕΙ ΚΑΙ ΚΛΑΙΕΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ
- ΕΓΩ ΘΑ ΖΩ ΜΕ Τ' ΟΝΕΙΡΟ
- ΓΛΑΡΟΙ ΣΤ' ΑΝΟΙΧΤΑ
- ΣΤΡΑΤΟΚΟΠΟΙ
- ΠΕΤΡΙΝΗ ΚΑΡΔΙΑ
- ΔΕΝ ΕΧΩ ΜΠΑΛΚΟΝΙ ΝΑ 'ΡΘΕΙ ΧΕΛΙΔΟΝΙ
- ΕΝΑ ΠΟΥΛΙ ΠΛΗΓΩΘΗΚΕ
- ΑΛΛΟΤΙΝΕΣ ΜΟΥ ΕΠΟΧΕΣ
- ΓΥΑΛΙΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
- ΑΝΕΜΩΝΑ
- ΕΣΥ ΜΟΥ ΛΕΙΠΕΙΣ
- ΦΑΝΤΑΣΙΑ
- ΤΡΟΜΑΓΜΕΝΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
- ΦΟΡΤΩΘΗΚΑ ΤΙΣ ΤΥΦΕΙΣ ΜΟΥ
- ΑΝ ΕΙΝ' Η ΑΓΑΠΗ ΕΓΚΛΗΜΑ
- ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΠΟΥ ΤΑ ΠΙΝΩ
- ΑΗΤΟΣ ΑΗΤΟ ΜΕΓΑΛΩΝΕ
- ΔΙΠΡΟΣΩΠΗ
- ΓΙΑ ΜΑΣ ΤΟΥΣ ΑΤΥΧΟΥΣ
- ΟΙ ΜΑΝΔΕΣ ΟΙ ΗΛΙΟΙ ΜΟΥ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη και από τα γυμνασιακά του χρόνια έρχεται σε επαφή με τη μουσική. Παράλληλα αναπτύσσει μια ζωντανή σχέση με τα βιωματικά ακούσματα της γενιάς τους '60.

Αντιστοιχίες τύπου «Σαββόπουλος/Dylan, Βαμβακάρης/Hooker» καθορίζουν τόσο τη συνέχεια όσο και τη δημιουργική του τοποθέτηση στα μουσικά πράγματα.

Το **1983-84** λοιπόν, βρίσκεται σε μια παρέα να παίζει κιθάρα και να τραγουδά σε διάφορα στέκια της πόλης. Συμμετέχει στο Φοιτητικό Όμιλο Θεάτρου-Κινηματογράφου του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου. Πρώτες ουσιαστικές έλξεις για δημιουργία. Τότε έρχονται και τα πρώτα τραγούδια.

1984-85: Πρώτη δισκογραφική απόπειρα στο χώρο της ανεξάρτητης παραγωγής. Προκύπτει η βασική συνεργασία με τη Μαρία Φωτίου που τραγουδά και γεννιέται το συγκρότημα «Νέοι Επιβάτες». Εκδίδουν το άλμπουμ «Σχετικά Παράνομο», όπου συνθετικά συμμετέχει και ο Στέφανος Κανελλής.

1986-87: Επαφή και γνωριμία με το Γιάννη Μαρκόπουλο. Συμμετοχή στο άλμπουμ «Ρεπορτάζ», περιοδεία και δεύτερη συμμετοχή στο επόμενο άλμπουμ του συνθέτη «Τολμηρή Επικοινωνία» μαζί με τον Πάυλο Σιδηρόπουλο. Συμμετέχει στις συναυλίες του συνθέτη σ' όλη την Ελλάδα με κορυφαία εκείνη στο Ηρώδειο.

Το **1988** συναντιέται με το Γιώργο Νταλάρα και συμμετέχει στις περιοδείες του σε όλη την Ελλάδα. Τον ίδιο χρόνο συνεργάζεται με τον Κώστα Βίγλη στις ενορχηστρώσεις και στη σύνθεση του άλμπουμ «Ο Ακροβάτης». Σ' αυτή την πρώτη προσωπική δισκογραφική δουλειά του Δημήτρη συμμετέχει τραγουδιστικά και η Μαρία Φωτίου. Το άλμπουμ κυκλοφόρησε τον Μάιο του 1989. Την ίδια εποχή έγινε και η πρώτη επαφή του Δημήτρη Ζερβουδάκη με το ραδιόφωνο σαν μουσικός παραγωγός του FM 102 της EPT 3, με την εκπομπή «Χαλκέντερος Υπερίων».

Το **1989** συμμετέχει στη συναυλία του Γιάννη Μαρκόπουλου στο Ηρώδειο, σε πρώτη παρουσίαση του έργου του συνθέτη «Πενθήματα», σε ποίηση Νίκου Καρούζου.

1990: Πάλι μαζί με το Γιάννη Μαρκόπουλο στο Ηρώδειο, παρουσιάζοντας τους Ελεύθερους Πολιορκημένους.

1991: Συμμετοχή στο δίσκο του Νίκου Μαμαγκάκη με τίτλο «Μυστικά Τραγούδια», σε στίχους Μιχάλη Γκανά. Το καλοκαίρι του ίδιου χρόνου γνωρίζεται και αρχίζει τη συνεργασία του με την Ελευθερία Αρβανιτάκη. Περιοδεία μαζί της σ' όλη την Ελλάδα και την Κύπρο. Συναυλία στο Θέατρο Κήπου της Θεσσαλονίκης όπου για πρώτη φορά παρουσιάζει συνολικά την προσωπική του δουλειά μαζί με καινούρια τραγούδια. Το χειμώνα του 1991-92 ζωντανές παρουσίες στο ιστορικό στέκι της Θεσσαλονίκης «Τήνελλα».

Το φθινόπωρο του **1992** κυκλοφόρησε το δεύτερο προσωπικό του άλ-

μπουμ «Από Μάρτη Καλοκαίρι».

Χειμώνας 1992-93 και «Η Νύχτα Κατεβαίνει»: τραγουδά στην Αθήνα με την Ελευθερία Αρβανιτάκη για 80 παραστάσεις. Συμμετέχει στις ζωντανές ηχογραφήσεις αυτής της παράστασης με την επανέκδοση του τραγουδιού «Γράμμα σ' έναν ποιητή» (τραγούδι που ανήκει στον πρώτο προσωπικό του δίσκο, πάνω σε ποίηση του Νίκου Καββαδία). Γνωρίζεται με την παρέα του Μελωδία FM στην Αθήνα και για δεύτερη φορά αναλαμβάνει μια δίωρη εβδομαδιαία εκπομπή μουσικής και λόγου.

1994: Συναυλίες με την Ελευθερία Αρβανιτάκη στο Μύλο στη Θεσσαλονίκη για ένα μήνα και στη συνέχεια σειρά εμφανίσεων στην Αθήνα. Η συμμετοχή του με το τραγούδι «Σεντόνια Δίχτυα» στο δίσκο του Θεσσαλονικιού συνθέτη Γιώργου Καζαντζή γνωρίζει ιδιαίτερη επιτυχία. Το καλοκαίρι του ίδιου χρόνου ολοκληρώνει τον τρίτο του προσωπικό δίσκο με τίτλο «Έχε το Νου σου». Το χειμώνα του ίδιου χρόνου παρουσιάζει το δίσκο και τη συνολική προσωπική του δουλειά στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και τη Λάρισα.

Το καλοκαίρι του **1995** περιοδεύει στην Ελλάδα και την Κύπρο μαζί με το Βασίλη Παπακωνσταντίνου, ενώ το χειμώνα συνεργάζεται ζωντανά με την Αφροδίτη Μάνου.

Το χειμώνα του **1995-96** τραγούδησε στο δίσκο του Γιώργου Ζήκα «Μια ζωή στην ίδια τάξη». Το καλοκαίρι του 1996 περιοδεύει σ' όλη την Ελλάδα μαζί με τη Μαρία Φωτίου, παρουσιάζοντας τόσο την προσωπική όσο και την κοινή δουλειά τους, με κορυφαία στιγμή την επιστροφή στο Θέατρο Δάσους της Θεσσαλονίκης το φθινόπωρο.

Η συνέχεια έφερε τη συμμετοχή στο Χάραμα της Δήμητρας Γαλάνη στο Μύλο και 15 παραστάσεις με το Γιώργο Ζήκα στο Θεατράκι της Θεσσαλονίκης.

Από τα μέσα του χειμώνα συνεργάζεται μόνιμα πλέον με μια νέα ομάδα μουσικών, έχοντας πια εστιάσει στον ήχο πάνω στον οποίο πειραματιζόταν για καιρό, πετυχαίνοντας μια ζηλευτή πολυμορφία. Οι ελληνικοί και οι δυτικοί ήχοι υπάρχουν ο ένας δίπλα στον άλλο αλλά και συνδυάζονται ελεύθερα, με καθαρό κριτήριο την ατμόσφαιρα και την έκφραση του συναισθήματος, χωρίς την ανάγκη συμμόρφωσης σε προκαθορισμένες και κλισιαρισμένες φόρμες. Σ' ένα πρόγραμμα με διάρκεια πάνω από δύο ώρες θ' ακουστούν τόσο γνωστά και αγαπημένα κομμάτια, όσο και άφθονο καινούριο και ανέκδοτο υλικό που δεν έχει ξαναπαιχτεί. Μαζί με τον Δημήτρη Ζερβουδάκη παίζουν οι μουσικοί: Αντώνης Βαρσαμούδης (ακουστική και ηλεκτρική κιθάρα), Γιάννης Παυλίδης (ηλεκτρική κιθάρα), Διαμαντής Καραγιαννακίδης (πιάνο, πλήκτρα), Αγαμέμνων Μάρδας (μπάσο), Γιώργος Καρυζώνης (τύμπανα), Νίκος Τερψιάδης (πλήκτρα, κρουστά) και Χρήστος Συκιώτης (τσέλο, μπουζούκι) - παλιοί φίλοι και άξιοι μουσικοί, αλλά και ισότιμοι συντελεστές του όλου ηχητικού αποτελέσματος. Δείγματα αυτής της κοινής προσπάθειας έχουν ήδη ηχογραφηθεί στην Ιερά Οδό της Αθήνας και νέες στούντιο ηχογραφήσεις ακολουθούν.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ

ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

10 χρόνια δημιουργικής προσπάθειας για το Φεστιβάλ Δήμου Βύρωνα και απόψε εδώ ψηλά στα βράχια, κάτω από τη σκιά τους, τιμάμε τα 46 χρόνια δημιουργικής παρουσίας (με μικρές διακοπές λόγω πολιτικών συγκυριών) της μεγάλης κυρίας της Χορωδιακής Μουσικής Τερψιχόρης Παπαστεφάνου.

Ο Μανώλης Καλομοίρης της εμπειστεύθηκε τη διεύθυνση του παραρτήματος του Εθνικού Ωδείου το 1951 στα Τρίκαλα της Θεσσαλίας. Τότε ξεκίνησε η προσπάθειά της για την ίδρυση της Χορωδίας Τρικάλων που πολύ σύντομα έγινε γνωστή σ' ολόκληρη την Ελλάδα και το εξωτερικό.

Πίκρες, απογοητεύσεις, άγρια πολεμική, από μικρό ευτυχώς κύκλο ανθρώπων διώξεις υποκινημένες και μη, για ανύπαρκτες παραβάσεις νόμων, κατηγορίες περί διενέργειας εράνων, απαίτηση άδειας ηθοποιού στους χορωδούς και μύρια όσα άλλα εμπόδια στο έργο της.

Μπορούμε να διακρίνουμε τρεις περιόδους στο δημιουργικό έργο της: 1951-1963, 1964-1967, 1974 μέχρι σήμερα.

Η πρώτη περίοδος περιλαμβάνει έργα Προκλασικής και Κλασικής Μουσικής.

Γύρω στο '55 διοργανώνει την Πανθεσσαλική ορχήστρα, έγχορδα και πνευστά, που αποτελείται από 35 όργανα. Οι μουσικοί είναι από φιλαρμονικές, ωδεία, στρατιωτικές μπάντες, από τις περιοχές Τρικάλων, Λάρισας και Βόλου και τις γύρω περιοχές.

Αυτή η αληθινά μεγάλη φιλία της χορωδιακής μουσικής, με το πάθος της, την αφοσίωσή της, την πίστη της στη δουλειά, κατάφερε να συναγείρει ό-

λους αυτούς τους καλλιτέχνες από κάθε άκρη της Θεσσαλικής γης και δύο φορές την εβδομάδα τους συγκέντρωνε για να κάνουν πρόβες και να ασχολούνται ατέλειωτες ώρες με το Μότσαρτ και το Βιβάλντι, σε παγωμένες και μισοσκοτεινές αίθουσες, σε συνθήκες ημιπαρανομίας.

Η δεύτερη περίοδος αρχίζει το '63. Τότε η Τερψιχόρη Παπαστεφάνου και η χορωδία της κάνει τη μεγάλη στροφή. Κάτι καινούριο γεννιέται στη χορωδιακή μουσική της Ελλάδας.

Οι διασκευές της στα έργα του Θεοδωράκη και η τόλμη της να ασχοληθεί με το λαϊκό τραγούδι και να βάλει το μπουζούκι στη χορωδία της, ξεσπκώνει νέα επίθεση εναντίον της.

(Αλλά για όσους τη γνωρίζουν, είναι γνωστό, πως όσο κι αν είναι γλυκιά και τρυφερή, στις δύσκολες στιγμές όπου ο καθένας πρέπει να επιλέξει με ποιον θα πάει και ποιον θ' αφήσει, είναι "σκληρό καρύδι").

Περνώντας στην αντεπίθεση κι αφού έχει διασκευάσει ολόκληρους κύκλους τραγουδιών του Μίκη Θεοδωράκη (Επιτάφιο, Πολιτεία Α & Β, Αρχιπέλαγος, Μικρές Κυκλάδες, Μπαλάντα του Αντρίκου, Μαουτχάουζεν, το Τραγούδι του Νεκρού Αδερφού, Ρωμιοσύνη κ.ά.) διοργανώνει απανωτές συναυλίες από τη μια ως την άλλη άκρη της Ελλάδας αλλά και στο εξωτερικό (Ελβετία, Γαλλία, Σκανδιναβικές χώρες).

Το 1966 το κλίμα βαραίνει επικίνδυνα και λόγω των πολιτικών συγκυριών, αναγκάζεται να μεταφέρει την έδρα της χορωδίας της στην Αθήνα, συνεχίζοντας με νέους κύκλους συναυλιών έως ότου η δικτατορία των συνταγματαρχών έβαλε τε-

λεία και παύλα στη δράση της.

Σε όλη τη χουντική περίοδο η Τερψιχόρη Παπαστεφάνου ακολουθεί την ίδια τακτική με τη συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων του πνεύματος και του Πολιτισμού της χώρας μας. Την τακτική της σιωπής!

Η τρίτη περίοδος αρχίζει και πάλι ορμητικά από το Σεπτέμβριο του 1974, όπου η χορωδία της ανασυγκροτείται σε καινούριες βάσεις και ξεκινάει μια πορεία στην Ελλάδα και το εξωτερικό, που συνεχίζεται ακόμα.

Αυτή είναι με λίγα λόγια η καλλιτεχνική πορεία της Τερψιχόρης Παπαστεφάνου.

Η αγωνιστική στάση ζωής στο κοινωνικό γίγνεσθαι και ειδικά η πίστη της και η δράση της στους αγώνες για τα δικαιώματα των γυναικών, την κάνουν να μπει μπροστά σε όλες τις μεγάλες στιγμές του λαού μας. Είναι από τα ιδρυτικά μέλη της Ομοσπονδίας Γυναικών Ελλάδας.

Ιερή μας υποχρέωση να τιμήσουμε την Τερψιχόρη Παπαστεφάνου απόψε!

Υποχρέωσή μας προς την κοινωνία του Βύρωνα, συνολικά την ελληνική κοινωνία, είναι να σκύψουμε με σεβασμό πάνω στο έργο και τη στάση ζωής αυτής της κυρίας της χορωδιακής μας μουσικής!

Να διδαχτούμε και να φρονιματιστούμε!

Να συνειδητοποιηθούμε στις βαθιά άγριες και ισοπεδωτικές μέρες μας, πως πρέπει να σηματοδοτούμε το πρότυπο του απροσκύνητου δημιουργού, του ανθρώπου που επιμένει να είναι άνθρωπος μέσα στη βαθιά απανθρωπιά της κοινωνίας!

Βασίλης Κολοβός

"Όσοι είχαν την τύχη να παρακολουθήσουν τελευταίως την χορωδία των Τρικάλων υπό την διεύθυνση και τη διδασκαλία της Τερψιχόρης Παπαστεφάνου δοκίμασαν μία εξαιρετικά ευχάριστη έκπληξη και ένωσαν μια πραγματική συγκίνηση.

Εκατό και πάνω νέοι και νέες από την ωραία πόλη της Θεσσαλίας και μαζί μια χαριτωμένη παιδική χορωδία, όλοι πειθαρχημένοι με ομοιόμορφες ενδυμασίες έδιναν την εντύπωση, όχι αθηναϊκής χορωδίας, γιατί αυτή τη στιγμή η πρωτεύουσα εκτός από την χορωδία της Λυρικής Σκηνής δεν διαθέτει δυστυχώς οργανωμένο χορωδιακό συγκρότημα, αλλά κυριολεκτικά μιας ευρωπαϊκής, βιεννέζικης ή γερμανικής χορωδίας στην εμφάνιση.

Και μαζί με την εμφάνιση η χορωδία αυτή των παιδιών των Τρικάλων μας έδωσε μερικές εκτελέσεις εξαιρετικής αποδόσεως και λεπτότητας ευσυνείδητης μελέτης και ευαισθησίας.

Η κ. Παπαστεφάνου είναι άξια όχι μόνον συγκαλητήριων αλλά και θαυμασμού για το καλλιτεχνικό της αυτό επίτευγμα. Είναι εξαιρετικά παρήγορο -μέσα στα τόσο απογοητευτικά σημεία που παρουσιάζει η μουσική μας ζωή- τασότι η μουσική παιδεία και μόρφωση, σε πείσμα της αδιαφορίας του Κέντρου, αρχίζει να εξαπλώνεται στην επαρχία και να παράγει πραγματικούς καλλιτεχνικούς καρπούς, όπως μας παρουσίασαν τα Τρίκαλα, αποτελεί ένα μικρό γεγονός που αξίζει να χαιρετισθεί όλως ιδιαίτέρως".

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

"Εθνος", 7-12-55

Η σύμπραξη του μικτού φωνητικού συνόλου των Τρικάλων με την ΜΟΑ πλούτισε το πρόγραμμα της 5ης συναυλίας της. Αυτή η συνεργασία έδωσε την ευκαιρία στο κοινό της Αθήνας να γνωρίσει από κοντά και να εκτιμήσει ένα ερασιτεχνικό επαρχιακό συγκρότημα που από χρόνια έχει δημιουργήσει λαμπρή τοπική καλλιτεχνική παράδοση. Κι αυτή η γνωριμία ανοίγει το δρόμο για μια στενότερη επαφή με τις αγνές και τόσο γόνιμες καλλιτεχνικές προσπάθειες της ελληνικής επαρχίας που μόνη κι αβοήθητη παλεύει και μοχθεί για να δημιουργήσει μια δική της πολιτιστική κίνηση και ν' ανυψώσει το πνευματικό επίπεδο του λαού.

Β. ΑΡΚΑΔΙΝΟΣ

"Αυγή", 21/12/1962

Ο δίσκος των τραγουδιών μου από τη Χορωδία Τρικάλων με τις διασκευές της Τερψιχόρης Παπαστεφάνου από τις καλύτερες εκτελέσεις.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Στην 5η συναυλία της Μικρής Ορχήστρας Αθηνών (ΜΟΑ) συμμετείχε η μικτή χορωδία Τρικάλων, που έχει ιδρύσει και διευθύνει μια εκλεκτή καλλιτέχνις, η Τερψιχόρη Παπαστεφάνου, ακολουθώντας το μεγάλο και υψηλό σκοπό: τη μουσική διαπαιδαγώγηση του λαού, τη μύπη του στις μεγάλες μουσικές δημιουργίες. Ένα τέλειο φωνητικό συγκρότημα, ένα σύνολο από ωραίες φωνές, εύκαπτο, απόλυτα πειθαρχημένο, με δυο καλλίφωνες σολίστες, την Τασία Κασιώλα και τη Γεωργία Κουτσιμανή, έδωσε λαμπρό δείγμα της εργασίας της Παπαστεφάνου. Ήταν μια λαμπρή εκτέλεση τόσο της χορωδίας όσο και της ορχήστρας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΛΑΛΑΟΥΝΗ

"Βραδυνή", 18/12/1962

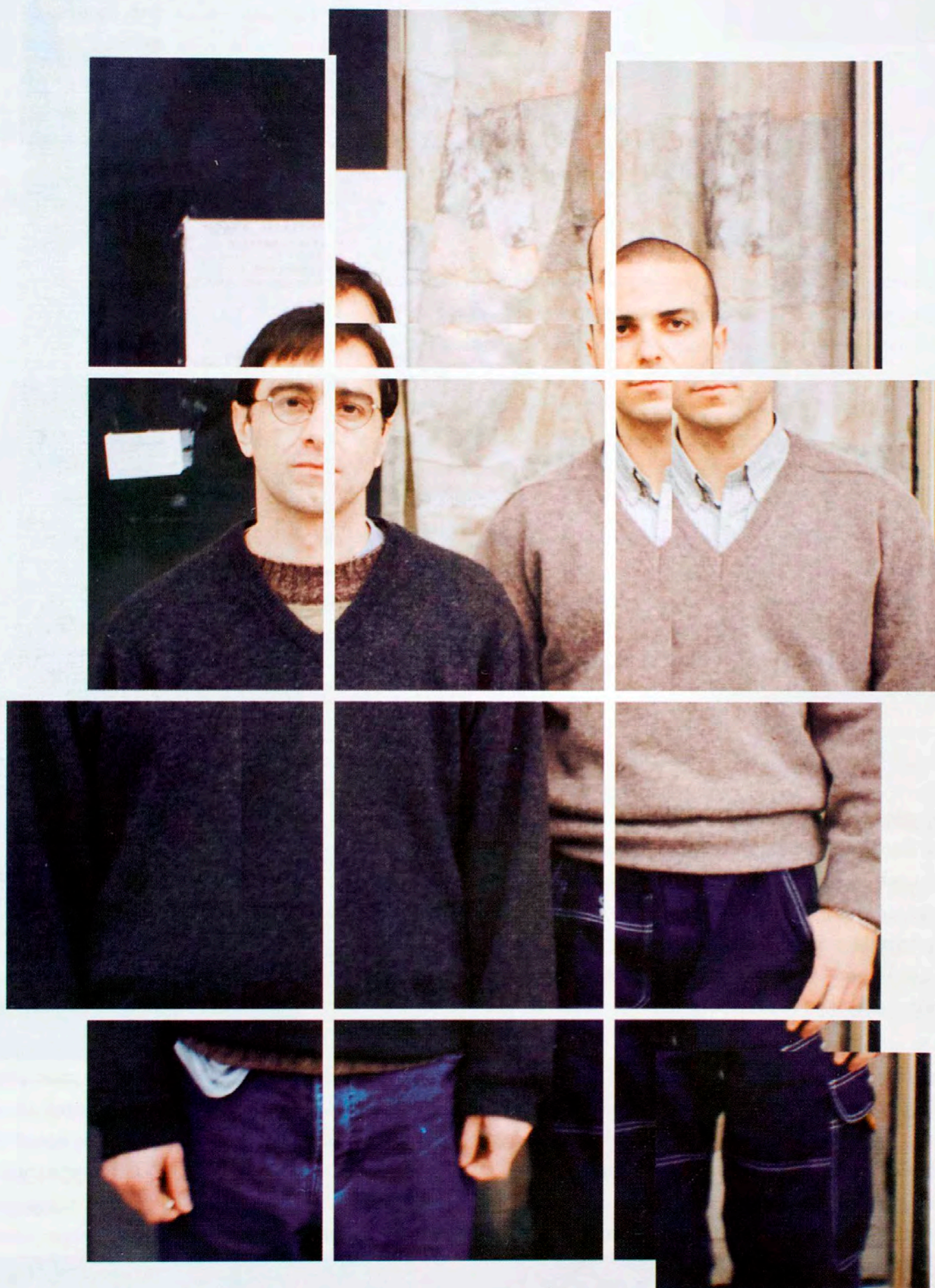

ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ώρα 9.00 μ.μ.

ΣΤΕΡΕΟ NOBA

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΚΥΚΛΟΣ
ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Οι ΣΤΕΡΕΟ ΝΟΒΑ δημιουργήθηκαν το 1990. Αποτελούνται από τον Κωνσταντίνο Β., Μιχάλη Δ., και Αντώνη Π.

Η μουσική τους στηρίζεται πάνω σε ηλεκτρικές φόρμες όπως δομήθηκαν μετά την έκρηξη της Acid, House και της Techno μουσικής.

Ο λόγος τους είναι στα ελληνικά και εκφέρεται με τον ίδιο τρόπο όπως στη Rap. Τα θέματά τους έχουν κοινωνικοπολιτικό περιεχόμενο, ενώ παράλληλα στέλνουν μηνύματα αγάπης στον ακροατή.

Το πρώτο τους άλμπουμ, με τον τίτλο "ΣΤΕΡΕΟ ΝΟΒΑ", κυκλοφόρησε το 1992 από την ίδια εταιρία.

Το επόμενο άλμπουμ τους κυκλοφόρησε τον Ιούνιο του 1993 από την F.M. RECORDS με τίτλο "ΝΤΙΣΚΟΛΑΤΑ", ενώ λίγο πριν είχε κυκλοφορήσει από την ίδια εταιρία το μίνι LP "ΠΙΑΖΑ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ".

Ακολούθησε το μίνι LP "NEW LIFE", το οποίο κυκλοφόρησε και στο εξωτερικό σε CD, ενώ το παρουσίασε το MTV μαζί με το ομώνυμο βίντεο κλιπ και ειδικό αφιέρωμα στο γκρουπ.

Λίγο αργότερα κυκλοφορεί το μίνι LP "MOBIL" με περιεχόμενο στο οποίο είναι εμφανής η διάθεση του γκρουπ για πειραματισμούς με τη μουσική.

Το Νοέμβριο του 1994 οι ΣΤΕΡΕΟ ΝΟΒΑ έχουν ήδη ετοιμάσει το τρίτο τους LP με τίτλο "ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ", το οποίο κυκλοφορεί επίσης από την F.M. RECORDS. Αυτό το LP συνοδεύεται από ένα MAXI SINGLE δωρεάν για το κοινό.

Πάντα από την F.M. RECORDS και λίγο πριν εκπνεύσει το 1995, κυκλοφορεί το MAXI SINGLE τους "ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΑΠ' ΑΥΤΟ", όπου πειραματίζονται ξανά με την μουσική. Το ομότιτλο τραγούδι ερμηνεύει η Νατάσσα Κ.

Τον Φεβρουάριο του 1996 κυκλοφορεί, για πρώτη φορά, βιντεοκασέτα με οπτικό υλικό του συγκροτήματος (Video clips, πλάνα από live εμφανίσεις, Super 8, High 8, συνέντευξη κ.τ.λ.) με τον τίτλο "ΚΥΚΛΟΤΡΟΝ".

Αρχές της Άνοιξης του 1996 κυκλοφορεί το τέταρτο άλμπουμ τους με τον τίτλο "ΤΕΛΣΟΝ".

Αν και η μουσική τους χαρακτηρίζεται από τον ηλεκτρονικό ήχο, αντιμετωπίζουν τους συνθετιπές τους σαν φυσικά όργανα, βγάζοντας προς τα έξω τα πιο συναισθηματικά ηχοχρώματα, ενώ άλλες φορές τα αντιμετωπίζουν σαν ψυχρά όργανα κάτω από έλεγχο.

Στις ζωντανές εμφανίσεις τους χρησιμοποιούν οπτικά εφέ, slides και video art, δίνοντας ισότιμη εμφάνιση στον ήχο και στην εικόνα. Έτσι, εκτός από το γεγονός ότι οι εμφανίσεις τους γνωρίζουν μεγάλη επιτυχία, έχουν ήδη ανοίξει νέα σελίδα στην ανεξάρτητη ελληνική μουσική.

Το συγκρότημα είναι ιδιαίτερα δημοφιλές και αγαπητό στους Έλληνες μουσικοκριτικούς και στα πιο έγκυρα και όχι μόνο έντυπα.

Αν και ανοίγεται μπροστά τους ένα πολλά υποσχόμενο μέλλον, οι ΣΤΕΡΕΟ ΝΟΒΑ παραμένουν τρεις φίλοι που τους ενδιαφέρουν πράγματα και συναισθήματα όπως η αγάπη, η ειρήνη, η φιλία... Αυτά που αξίζουν στην ζωή!!!

ΣΤΕΡΕΟ ΝΟΒΑ

BITAMINA TEK

Οι Πρίγκιπες της Βιομηχανικής Ζώνης ΣΤΕΡΕΟ ΝΟΒΑ, εξακολουθούν να σημαδεύουν μουσικά κάθε έτος της δεκαετίας που διανύουμε, εκπλησσοντάς μας κάθε φορά μ' έναν τρόπο που μόνο αυτοί ξέρουν.

Ένα χρόνο πριν, το άλμπουμ τους ΤΕΛΣΟΝ ήταν ένα ακραίο ταξίδι ανάμεσα στην φαντασία και στην πραγματικότητα, ενώ οι συναυλίες τους που ακολούθησαν ακόμη συζητιούνται!

Φέτος, η οπτική των ΣΤΕΡΕΟ ΝΟΒΑ αλλάζει γωνία... σαν ένα τεράστιο laser κινείται αργά πάνω από τις πόλεις του κόσμου και καταγράφει την μετα-μπήτινγκ ποίηση του Κωνσταντίνου Β. τις αγωνίες, τις σκέψεις και τους ψιθύρους των ανθρώπων...

Οι δύο αναπάντεχες συμμετοχές στο album τους που κυκλοφορεί με τον τίτλο "BITAMINA TEK, της ΠΟΠΗΣ ΑΣΤΕΡΙΑΔΗ (έχετε ήδη ακούσει το cd single) και της ΤΑΝΙΑΣ ΤΣΑΝΑΚΛΙΔΟΥ, είναι η νέα πρόταση που καταθέτουν στα μουσικά δρώμενα!

ΤΡΙΤΗ 16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΥΚΛΟΣ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΚΕΝΤΡΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΑΙ
ΔΙΕΘΝΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΩΝ
«ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΣ»

«ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ»

Ευριπίδη

Συντελεστές

Μετάφραση:	Περικλής Νεάρχου
Σκηνοθεσία:	Γιάννης Καραχισαρίδης
Σκηνικά - Ενδυματολογικά:	Λαλούλα Χρυσικοπούλου
Μουσική:	Μίκης Θεοδωράκης
Χορογραφίες:	Σοφία Σπυράτου
Μουσική Διδασκαλία:	Αντώνης Κοντογεωργίου Νίκος Κοτροκόης

Διανομή

Ιοκάστη:	Άννα Συνοδινού
Οιδίπους:	Χρήστος Καλαβρούζος
Κρέων:	Στέλιος Καυκαρίδης
Πολυνείκης:	Στράτος Τζώρτζογλου
Ετεοκλής:	Λεωνίδας Κακούρης
Αντιγόνη:	Κατερίνα Μανωλέα
Τειρεσίας:	Νίκος Αλεξίου
Α' Άγγελος:	Χρήστος Συριώτης
Β' Άγγελος:	Νίκος Αρβανίτης
Παιδαγωγός:	Νίκος Γαλιάτσος
Μενοικεύς:	Νίκος Σκουλάς

ΧΟΡΟΣ

Α' Κορυφαία:	Πέπη Μεταλλείδου
Κορυφαίες:	Ελισάβετ Γιαννοπούλου Βίκυ Πρωτογεράκη Σίβη Σιδέρη

Μέλη:	Κατερίνα Βουδούρη Σύλβια Βενιζελέα Ιωάννα Γιάνναρη Ινές Ζήκου Ελευθερία Κουτσαβλάκη Σοφία Μπάρμπα Έλενα Μαρσίδου Βιβή Νικοπούλου Τάνια Παλαιολόγου Κάλλη Πρεπόνη Δώρα Στυλιανέση
-------	--

«Φοίνισσες» και Ευριπίδης

Οι «Φοίνισσες», παρουσιάζονται στην Αθήνα το 410 π.Χ., πριν το τέλος δηλαδή του ποιητή (το 406 π.Χ.) και της πόλης του που υπέκυψε δύο χρόνια μετά την πλήρη επικράτηση της Σπάρτης στον Πελοποννησιακό πόλεμο.

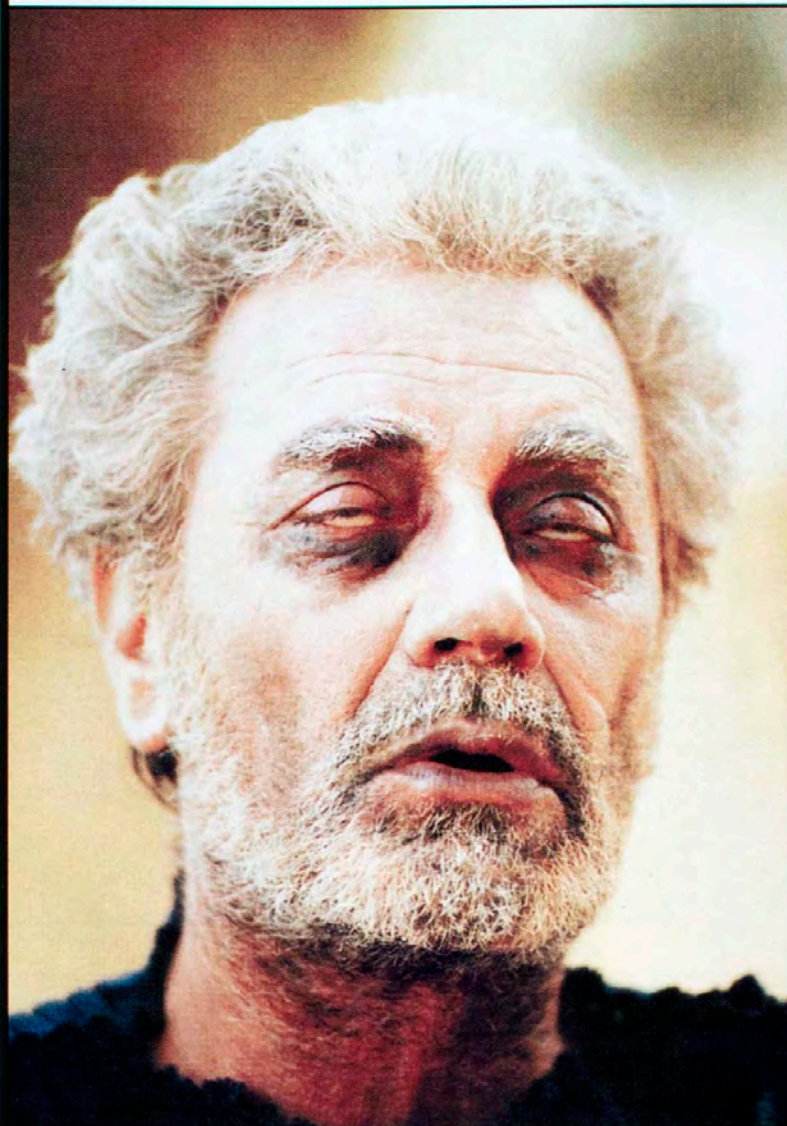
Όπως μας λέει ο Πλούταρχος, οι σύμμαχοι ιδίως των Σπαρτιατών, ζητούσαν τότε επίμονα να ισοπεδωθεί η πόλη και να μετατραπεί σε αγροτική γη. Την ώρα εκείνη ένας υποκριτής (ηθοποιός) που είχε προσκληθεί στο συμπόσιο των νικητών, όπως συνηθιζόταν, για να διασκεδάσει τους συνδαιτυμόνες, άρχισε να απαγγέλλει την πάροδο από την «Ηλέκτρα» του Ευριπίδη. Όλοι συγκινήθηκαν και συμφώνησαν ότι δεν μπορούσε μια τέτοια πόλη να έχει μια τέτοια τύχη.

Έτσι ο Ευριπίδης πρόσφερε μαι ακόμη υπηρεσία, μετά θάνατον, στην πόλη του, όπως είχε προσφέρει και προηγουμένως στη Σικελία όταν οι Αθηναίοι στρατιώτες προσπαθούσαν να σωθούν από τη φοβερή Σικελική καταστροφή απαγγέλλοντας στίχους του Ευριπίδη.

Μέσα από τις «Φοίνισσες», όπως και μέσα από τις «Τρώαδες» που παίχθηκαν λίγο μετά την επονείδιση καταστροφή της Μήλου από τους Αθηναίους το 416 π.Χ., ο Ευριπίδης εκφράζει την απελπισία του μπροστά στη δύναμη του κακού, των παθών, της μικρόνοιας και της υπεροψίας που φέρνουν την καταστροφή, που γκρεμίζουν την έτσι κι αλλιώς εφήμερη και εύθραυστη ευτυχία των θνητών και καταστρέφουν κάθε αξία που δένει τους ανθρώπους και αναπτύσσει την αγάπη, τη φιλία και την αρμονία.

Κοιτάζοντας τη θάλασσα από το αγαπημένο του ερημητήριο στη Σαλαμίνα όπου κατέφευγε και έγραφε τις τραγωδίες του, και που από τύχη αγαθή ανακαλύφθηκε πρόσφατα, ο Ευριπίδης αναλογιζόταν και φιλοσοφούσε τη μοίρα των θνητών, μονολογώντας, όπως το έγραψε σε μια από τις χαμένες τραγωδίες του, «πως είναι δυνατόν θνητός να σκοτώσει θνητό;»

Λίγο μετά θα φύγει από την Αθήνα και θα καταφύγει στην αυλή του Αρχελάου στη Μακεδονία. Εκεί θα γράψει και το τελευταίο από τα αριστουργήματά του, τις «Βάκχες» και θα θέσει τα αδυσώπητα ερωτήματά του για τη φύση του ανθρώπου, τον πολιτισμό, τους θεούς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΡΕΣΙΤΑΛ ΠΙΑΝΟΥ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Η Αλεξάνδρα Παπαστεφάνου γεννήθηκε στα Τρίκαλα της Θεσσαλίας και πήρε τα πρώτα μαθήματα πιάνου από τη μητέρα της. Απεφοίτησε από το Ωδείο Αθηνών (τάξη Αλ. Βατικιώτη) με άριστα, α' βραβείο και ιδιαίτερη τιμητική διάκριση. Συνέχισε τις σπουδές της στο Ωδείο Τσαϊκόφσκι της Μόσχας, στην Ακαδημία Franz List της Βουδαπέστης και με υποτροφία του Ιδρύματος "Αλ. Ωνάσης" στο Bloomington Indiana, κοντά στον διακεκριμένο καθηγητή Georgy Sebok, απ' όπου πήρε το Artist Diploma. Διακρίθηκε στους διεθνείς διαγωνισμούς πιάνου "Bach" στο Τορόντο του Καναδά, "Clara Hascil" στην Ελβετία, καθώς και στο Διεθνή Διαγωνισμό πιάνου της Γενεύης με το βραβείο Faziolli. Η δισκογραφική της δουλειά περιλαμβάνει σονάτες του προκλασικού συνθέτη Baldassare Galuppi -μεταξύ των οποίων μερικές σε πρώτη παγκόσμια εκτέλεση- το Καλώς Συγκερασμένο Κλειδοκύμβαλο (Α' τεύχος) του Bach και σονάτες Mozart. Δίνει τακτικά συναυλίες και ρεσιτάλ στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Έχει ασχοληθεί ιδιαίτερα με το έργο του Bach στο πιάνο και στο τσέμπλο και έχει κάνει, για λογαριασμό των εκδόσεων "Φ. Νάκας" την επιμέλεια και το σχολιασμό της δίγλωσσης έκδοσης του "Καλώς Συγκερασμένου Κλειδοκύμβαλου" του Bach. Επίσης, έχει ηχογραφήσει σε Compact Disc το έργο του Γιάννη Α. Παπαϊωάννου. Έχει τιμηθεί με το Βραβείο Μοτσενίγου της Ακαδημίας Αθηνών. Έχει ασχοληθεί ιδιαίτερα με τη σύγχρονη μουσική και κυρίως με έργα για πιάνο και κρουστά. Προσφάτως κυκλοφόρησε η πρώτη της δισκογραφική δουλειά με τραγούδια σε δική της μουσική, στίχους και ενορχήστρωση με τον τίτλο "Σμάλτο" (Lyra CD).

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

Α' ΜΕΡΟΣ

Air. Beethoven. Σονάτα op.27 αρ.2
(Υπό το Σελινόφως)
-Adagio sostenuto
-Allegretto
-Presto

Cf. Debussy: Suite Bergamasque
Prelude
Menuet
Clair de Lune
Passepied

Β' ΜΕΡΟΣ

R. Schumann: -"Μες στο βράδυ" από τα φανταστικά κομμάτια έργου 1
-Νυχτερινό κομμάτι αρ.3 έργο

Fr. chopin: -Νυχτερινό αρ.18

M. Ravel: -Noctuelles απο τους "Καθρέπτες"
-Ondine από τον "Gaspard της Νύχτας"

Cl. Debussy: -Πρελούδιο αρ.4 (1 βιβλίο)
(...οι ήχοι και τ'αρώματα γυρίζουν
μες στο βράδυ)

S. Rachmanineff: 4 Πρελούδια, έργο 23

ΒΡΑΔΙΑ ΤΙΜΗΣ

ΣΤΟΝ

ΤΙΤΟ ΒΑΝΔΗ

Ντέιβιντ Ρίντελς

«Κλάρενς Ντάρου»

Μετάφραση: ΤΙΤΟΣ ΒΑΝΔΗΣ
Σκηνοθεσία: ΜΠΕΤΤΥ ΒΑΛΑΣΗ
Μουσική: ΜΙΜΗΣ ΠΛΕΣΣΑΣ
Σκηνογραφία: ΤΑΣΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Γιατί ανεβάζω το έργο; Σε μια τόσο απλή ερώτηση φαίνεται απίστευτο να δυσκολεύομαι τόσο πολύ να δώσω μια απλή απάντηση. Και μπαίνω εθελοντικά σ' αυτό το δίλημμα. Θα μπορούσα να μη γράψω στο πρόγραμμα. Ίσως να 'ταν το καλύτερο. Γιατί να βρεθεί έστω και ένας που να αμφιβάλλει για την ειλικρίνεια του γράφοντος. Σε τι βοηθά; Δε διαφημίζει το έργο για να φέρει περισσότερους θεατές. Αυτοί που διαβάζουν το πρόγραμμα έχουν ήδη μπει μέσα στο Θέατρο. Λοιπόν; Λοιπόν έχω πρόβλημα. Και το πρόβλημά μου είναι κι αυτό απλό. Το έργο είναι μονοπρόσωπο και η λογική μου μου λέει ότι οι άνθρωποι που θα 'ρθουν να το δουν θα 'ναι γνωστοί και άγνωστοι φίλοι. Γι' αυτούς τους λίγους γράφω αυτές τις γραμμές. Αυτοί οι λίγοι θέλω να με πιστέψουν. Φυσικά κανείς δεν ξέρει την τύχη ενός έργου. Μακάρι να κάνω λάθος, μακάρι οι λίγοι να 'ναι πολλοί.

Μακάρι. Γιατί αυτό θα σημαίνει ότι υπάρχουν περισσότεροι άνθρωποι ικανοί να γευτούν χαρά από κάτι που είναι διαφορετικό από το σαπιόφαγο που μας ταΐζουν σε καθημερινή βάση.

Το έργο δεν είναι σπουδαίο. Δεν είναι καμιά δραματουργική αποκάλυψη. Δεν είναι όχημα που οδηγεί τον νθοποιό στη δόξα. Κάθε άλλο. Αυτή τη στιγμή παίζονται πολύ σπουδαία έργα και μερικά από αυτά είναι και πολύ ωραίες παραστάσεις. Αυτό δεν είναι σπουδαίο. Σπουδαίος είναι ο ή-

ρωας. Ο Clarens Darrow (1857-1937). Θέλω ν' ακουστούν αυτά που είπε, όσα περιέσωσε, δηλαδή, ο David W. Rintels από την πεντακοσίων είκοσι σελίδων βιογραφία του Clarens Darrow, γραμμένη από τον Irving Stone.

πο. ΕΙΝΑΙ ΣΑΝ ΚΑΙ ΣΕΝΑ ΚΑΙ ΣΑΝ ΚΑΙ ΜΕΝΑ. Αυτό είναι που με μάγεψε. Αυτό είναι που με ξεσέκωσε. Αυτό είναι που μου επέβαλε να το παίξω. Και θα το παίξω. Σήμερα που γράφω αυτό το σημείωμα είναι η 24η Φεβρουαρίου του 1997.

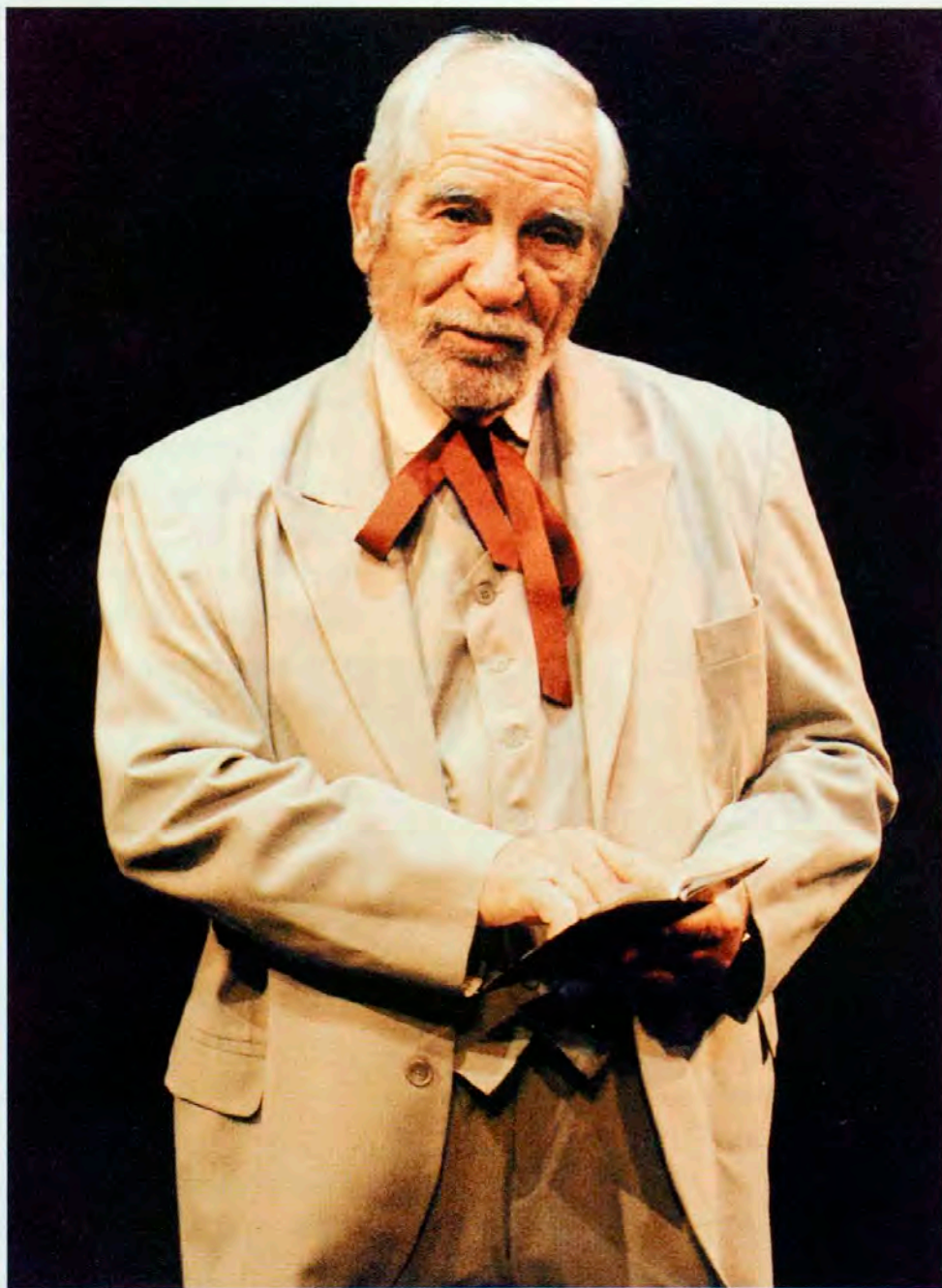
Δεν έχω ακόμα γραπτό συμβόλαιο με κανένα θέατρο. Όμως θα το παίξω οπωσδήποτε, οπουδήποτε. Σε θέατρο, σε ανοιχτόχώρο, στο δρόμο, σε πλατείες, θα το παίξω. Μόνο αν το κορμί μου με προδώσει δε θα κρατήσω το λόγο μου. Αυτό ελπίζω να το καταλάβετε και να με δικαιολογήσετε. Θα το παίξω. Το χρωστάω στον εαυτό μου.

Δεν πρέπει ν' απογοητεύουμε τον εαυτό μας γιατί θα τον μάθουμε να μας απογοητεύει κι αυτός. Ο Clarens Darrow κράτησε ζωντανή την πίστη του ως τη μέρα του θανάτου του. Δεν ήταν πολιτικός. Ούτε άγιος. Ήταν ένας άνθρωπος σαν και εμάς που πίστευε στην κατάργηση της ποινής του θανάτου. Εκείνη την εποχή!

Δεν έχω λόγια για να ευχαριστήσω τον Μίμη Πλέσσα που ήταν ο πρώτος που δεν με είπε τρελό και που το ταλέντο του, ο ενθουσιασμός του κι η αγάπη του, μου 'δωσαν κουράγιο. Την ίδια συγκίνηση έχω και για τον Τά-

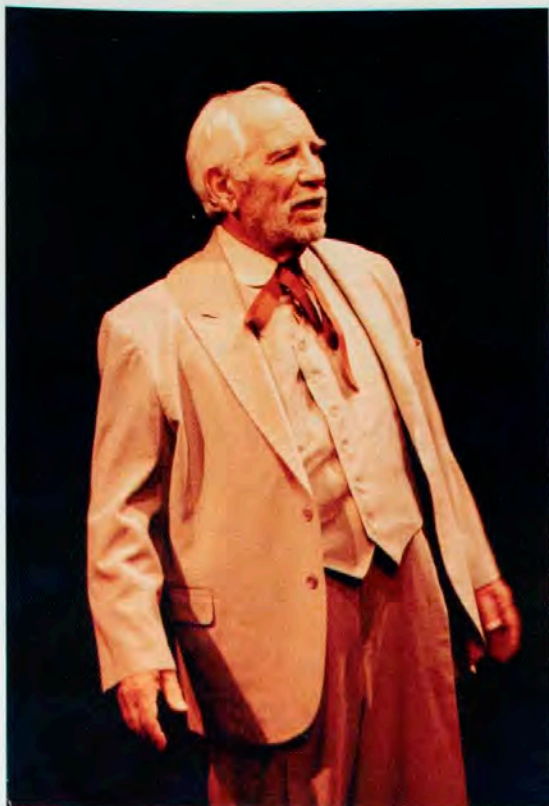
σο Ζωγράφο που δεν ήξερε τι θα πει όχι σε οποιοδήποτε αίτημά μου. Και φυσικά έχω μια απέραντη ευγνωμοσύνη για την Μπέττυ Βαλάση που μου πρόσφερε τη βοήθεια του ταλέντου της και της αγάπης της.

Πρέπει να πως η αγάπη που μου άδειξαν γνω-

Τον Clarens Darrow δεν τον ξέρουμε στην Ελλάδα. Τα τέρατα που τα 'χουν διαβάσει όλα και τα θυμούνται όλα θα τον ξέρουν, αλλά αυτοί μετριούνται στα δάχτυλα των χεριών.

Φίλε θεατή, φίλε αναγνώστη αυτού του σημειώματος, ο Clarens Darrow είναι υπαρκτό πρόσω-

Πρέπει να πως η αγάπη που μου άδειζαν γνωστοί και άγνωστοι φίλοι που δεν είναι στο πρόγραμμα, κάνουν την όλη αυτή —από πολλές απόψεις— επικίνδυνη περιπέτεια, ν' αξίζει τον κόπο.

Τίτος Βανδής

Όταν ο Τίτος Βανδής μου πρότεινε να τον «σκηνοθετήσω», νόμιζα ότι ...με πείραζε. Όταν κατάλαβα ότι το εννοούσε, μ' έπιασε πανικός.

Η απάντησή του στα αληθινά μου επιχειρήματα ότι ποτέ δεν είχα σκηνοθετήσει, ότι είμαι μόνο ηθοποιός και ότι φοβάμαι, ήταν: «Έχεις μια θητεία στο θέατρο σχεδόν 35 χρόνων, έχεις διδάξει σε μαθητές, είσαι αυτή η ηθοποιός που πιστεύω ότι είσαι».

Τελικά φαίνεται, ότι εκτός από τα δικά του επιχειρήματα, η μαγική έλξη της «απέναντί» ματιάς, για την προετοιμασία μιας παράστασης, καθώς και η καινούργια εμπειρία που θα αποκτούσα, με έπεισαν να δεχτώ αυτή την επικίνδυνη, αλλά εξαιρετικά τιμητική για μένα πρόταση.

Δε θα ζητήσω από σας τους θεατές να κρίνετε αυτή την καινούργια μου προσπάθεια στο χώρο της δουλειάς μου, γιατί είμαι σίγουρη πως όταν σβήσουν τα φώτα και όταν ο Τίτος Βανδής βρεθεί μπροστά σας, ενσαρκώνοντας τον «Κλάρενς Ντάρου», θα ξεχάσετε την οποιαδήποτε παρέμβασή μου.

Εγώ θέλω μόνο να τον ευχαριστήσω για την πίστη του σε μένα, όπως θέλω να ευχαριστήσω τον Μίμη Πλέσσα και τον Τάσο Ζωγράφο, που πολύ γρήγορα και με πολλή χαρά και εμπιστοσύνη, άκουσαν την απόφαση του Βανδή.

Μπέττυ Βαλάση

Όταν πρωτοδιαβάζω ένα θεατρικό που μου ζητούν να ντύσω μουσικά προσπαθώ να το φανταστώ με τους ρόλους παιγμένους από τους ηθοποιούς που το διάλεξαν και θα το ερμηνεύσουν και δεν συνθέτω παρά αφού δω προχωρημένες πρόβες και νιώσω και τους ρυθμούς του σκηνοθέτη.

Αυτή τη φορά όμως τίποτα από αυτά δεν χρειά-

στηκε γιατί το έργο μου το έφερε ο Τίτος και μου εμπιστεύτηκε τη φιλοδοξία του να τ' ανεβάσει (το έργο παίζεται από έναν και μόνο ηθοποιό). Μου το έφησε για το Σαββατοκύ-

ριακο να το διαβάσω και να του πω αν με εμπνέει.

Την Τρίτη το πρωί του τηλεφώνησα και όταν ιδωθήκαμε τον περίμενε μια έκπληξη: του επέστρεψα το κείμενο και μια κασέτα με όλη ή και παραπάνω από τη μουσική που το κείμενο ζωντανεύει με τον τρόπο που ήξερα πως ο Τίτος θα το υποστήριζε με είχε εντυπωσιάσει και εμπνεύσει.

Τη χαρά μας γι' αυτή τη θεατρική παντρεία ήρθε να ολοκληρώσει η ζεστή παρουσία της Μπέττυς που από την τρίτη κιόλας γέφυρα μουρμούριζε το μοτίβο και ήξερε με το πρώτο άκουσμα για ποια στιγμή του έργου ήταν γραμμένη η κάθε μουσική ενότητα. Στιγμές σαν κι αυτή που δημιουργεί η θεατρική μαγεία και η μέθεξη είναι σπάνιες και εύχομαι με τη δύναμη της υποκριτικής του Τίτου, τη δύναμη του κειμένου, τη βοήθεια της Μπέττυς και της μουσικής να γίνετε κοινωνοί παρακολουθώντας την παράστασή μας.

Μίμης Πλέσσας

Μου δίνει χαρά το ότι ο Τίτος με κάλεσε να βοηθήσω, μ' όποιο τρόπο μπορώ, τον άθλο που διάλεξε.

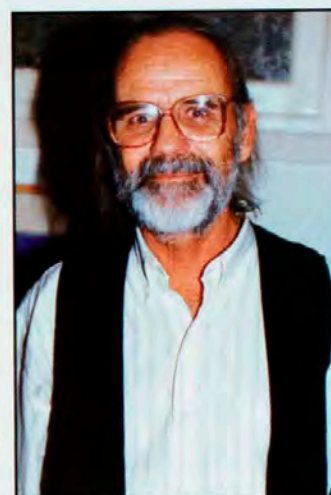
Όταν διάβασα το έργο είδα πραγματικά τις τρο-

μερές δυσκολίες του ανεβάσματος, όμως γνωρίζω την ωριμότητα του ανθρώπου, την αγάπη του για το δίκαιο των αδυνάτων. Φαντάστηκα, αμέσως, τον Βανδή στη θέση του δικηγόρου Κλάρενς Ντάρου, είμαι σίγουρος ότι θα 'κανε το ίδιο και πίστεψα πως θα υπερασπιζόταν με τη θερμότητα του ήρωα, την ανθρωπιά του κειμένου. Ενός κειμένου που στα χέρια του άξιου ηθοποιού δεν χρειαζόταν τίποτα περιττό. Ο λόγος μεστός ζωντανεύει την εποχή και το χώρο.

Με μεγάλη αγάπη έδωσα μικρή βοήθεια.

Ευχαριστώ τον Τίτο και την Μπέττυ που με τίμησαν δίνοντάς μου ένα ρόλο στο θαυμάσιο αυτό έργο.

Τάσος Ζωγράφος

Ο Κλάρενς Ντάρου ήταν ένας δικηγόρος που έζησε και εργάστηκε στην Αμερική τις τελευταίες δεκαετίες του περασμένου αιώνα και τις πρώτες του δικού μας. Αγώνιστηκε για την κατάργηση της θανατικής ποινής. Υπερασπίστηκε πάνω από 100 υποθέσεις υπόπτων ή ενόχων για φόνο, που κατόρθωσε να τους γλιτώσει από το θάνατο. Τη βιογραφία του Ντάρου έγραψε σ' ένα πολυσέλιδο βιβλίο ο πολύ γνωστός Irving Stone, και το βιβλίο αυτό διασκεύασε σε θεατρικό ο David Rintels.

Ο Ντάρου στη θεατρική διασκευή, μεγάλος στα χρόνια πια, αφήνεται στις αναμνήσεις του. Μας αφηγείται ότι ο ίδιος θεωρεί σημαντικό και άξιο να αφηγηθεί από τη ζωή του, από τις μεγάλες δίκες του (δικάστηκε και κινδύνεψε μια φορά και ο ίδιος), από τις εμπειρίες του, από τις ιδέες που διαμόρφωσε και οι οποίες έμειναν στον ταραγμένο βίο του αμετακίνητες. Λέει κάπου: «Μου λένε ότι κράτησα αυτό το στιλ σε όλη μου τη ζωή». Αυτό υπογραμμίζεται και σκηνοθετικά. Σύμφωνα με τις σκηνικές οδηγίες, ο Ντάρου «φορά το ίδιο γκριζο ασιδέρωτο κοστούμι πολλά χρόνια και το πουκάμισο και η γραβάτα μένουν ανεπηρέαστα από οποιαδήποτε μόδα». Είναι κι αυτό μια σχεδόν συμβολική υπογράμμιση του ή-

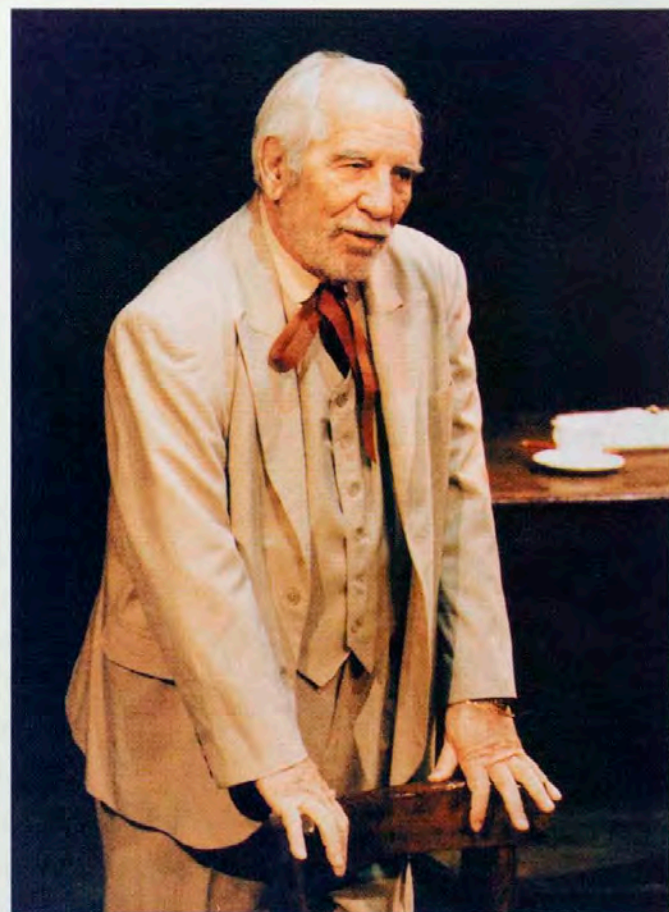
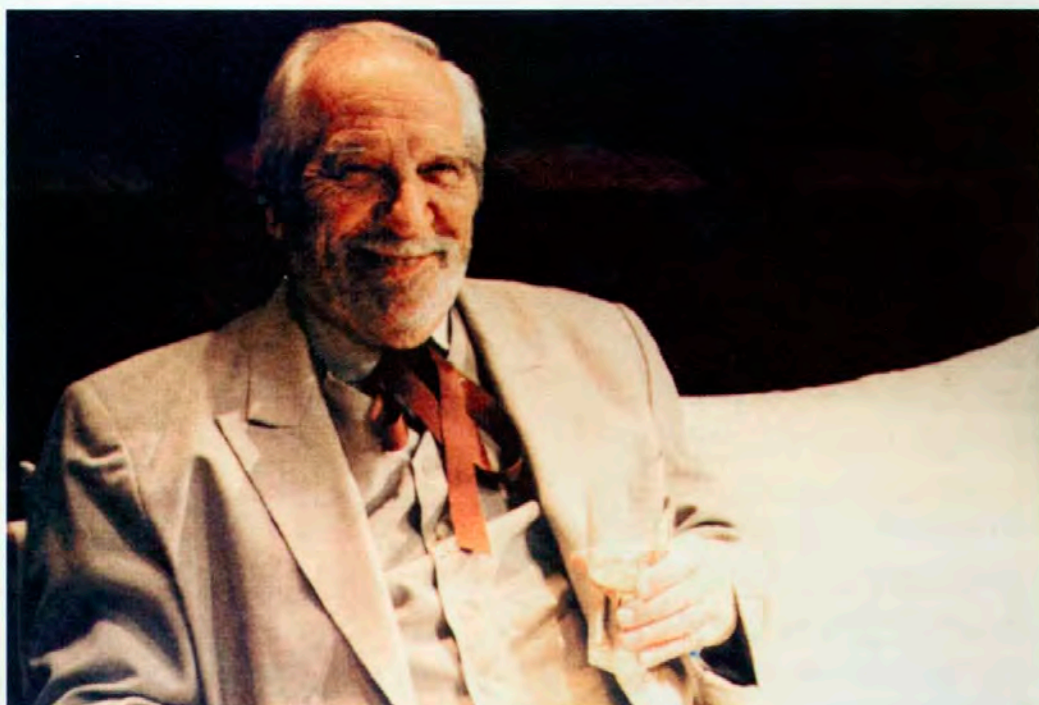
θους ενός ανθρώπου, που κρατάει την πίστη του σταθερή σε κάτι που θεωρεί σπουδαίο.

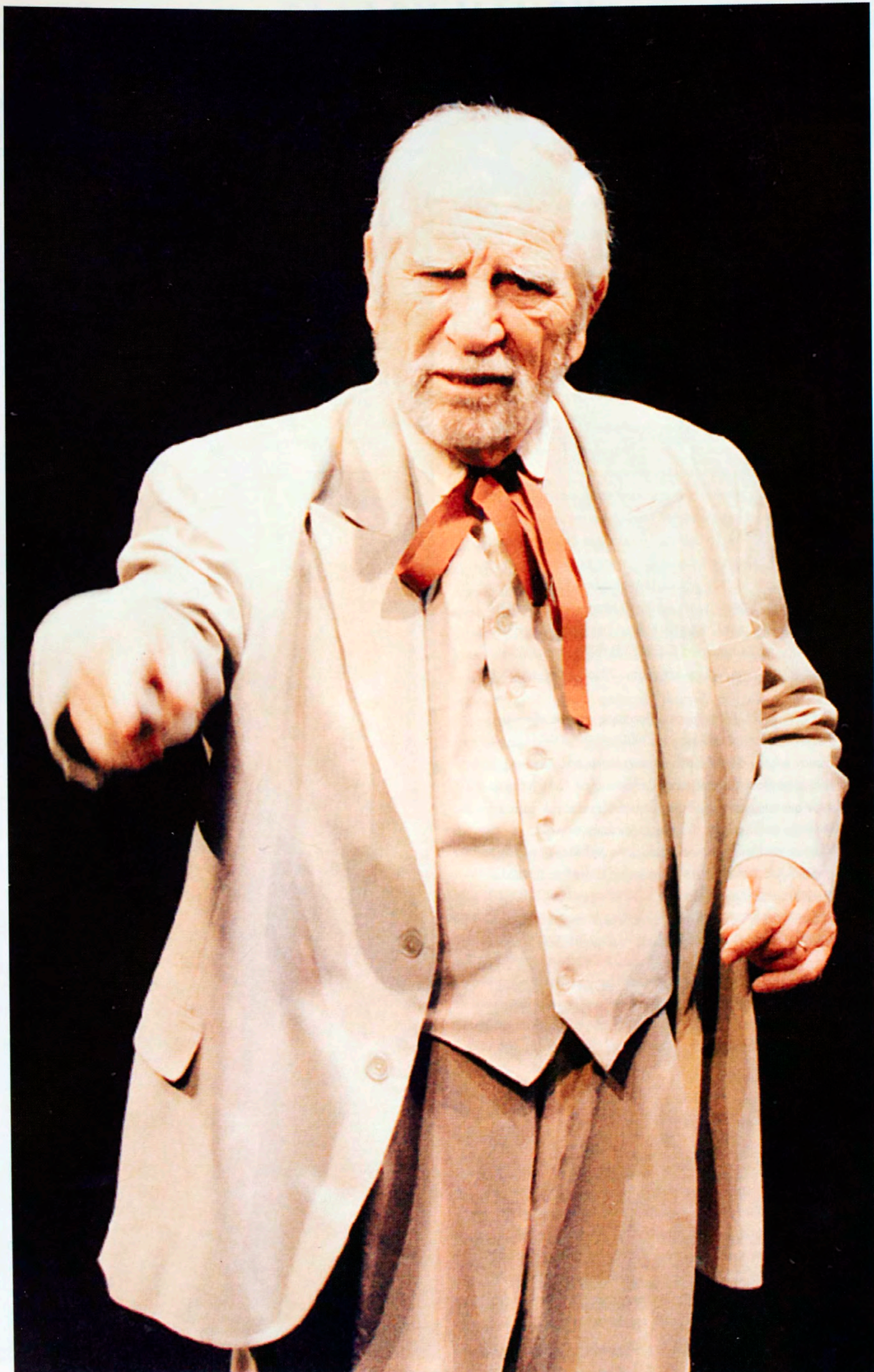
Δεν πιστεύω στο σοσιαλισμό, λέει ο Κλάρενς, υπερασπιζόμενος μια υπόθεση σιδηροδρομικών απεργών «αλλά πιστεύω ότι είναι καλύτερα για το λαό οι σιδηρόδρομοι να ανήκουν στον κράτος κι όχι το κράτος στους σιδηροδρομικούς» (που σημαίνει, στους ιδιώτες ιδιοκτήτες των εταιριών των σιδηροδρόμων). Έτσι όμως ο Κλάρενς, που δεν πιστεύει στον σοσιαλισμό, βρίσκεται, αυτόματα, μέσα στην καρδιά του. Ίσως αυτό να είναι και το απώτερο μήνυμα του έργου: τα λόγια επαληθεύονται και γνωρίζουν τη δικαίωσή τους με τις πράξεις. Τα λόγια, ό,τι και να δηλώνουν, χωρίς τις πράξεις δεν είναι τίποτα ή και είναι τελικά το αντίθετο από αυτό που δηλώνουν, κάνοντας έτσι μεγάλο κακό: εξαπατούν. Ο Κλάρενς Ντάρου υπήρξε, θα έλεγα «σοσιαλιστικότερος» στις πράξεις του απ' όσα στα λόγια του. Αυτό του έδινε την άνεση να λέει και λόγια που μοιάζουν να είναι και κάπως αιρετικά, μολονότι, αλίμονο, ισχύουν. Όπως: «Η Ιστορία επαναλαμβάνεται. Αυτό είναι μια από τις αδυναμίες της Ιστορίας!» Επανέρχομαι στις πράξεις του, οι οποίες στάθηκαν, φυσικά, και εξαιρετικά δύσκολες. Όπως στην περίπτωση των αδελφών Μακ Ναμάρα. Ο δικηγόρος διαπιστώνει ζαφνικά ότι οι πελάτες του, για τους οποίους πίστευε ότι δεν είχαν ρίξει αυτοί μια φονική βόμβα, είναι, εντούτοις, οι δράστες. Η απόφασή του να τους υπερασπιστεί και να τους σώσει μέσα από το δρόμο της αλήθειας (όπως και θα το κατορθώσει) θα τον φέρει σε αντίθεση με το πλήθος των εργατών, που πριν τον ζητωκραύγαζαν και τώρα τον αποκαλούν προδότη. Αυτή είναι η ιστορία εκλογή της μοναξιάς. Ο Ντάρου διάλεξε να πάρει στη ζωή του αυτό το δρόμο. Πιστεύει άλλωστε, ότι «αν ένας άνθρωπος πιστέψει και γίνει κήρυκας της ανθρώπινης ελευθερίας, είναι αρκετό». Ομολογώ ότι και στις μέρες μας η ιδεολογική μοναξιά μερικές φορές έχει κάτι υψηλό και συναρπαστικό συγχρόνως...

Σε εποχές προχωρημένης απανθρωπιάς (ας μην κρυβόμαστε,, τέτοια είναι και η εποχή μας) ο γνήσιος (γιατί αναφέρεται σε πρόσωπο που έζησε ακριβώς σύμφωνα με τον τρόπο που μιλούσε) ανθρώπινος λόγος του δικηγόρου Κλάρενς Ντάρου δρα σχεδόν θεραπευτικά και λυτρωτικά. Ένας κώδικας ζωής διατυπώνεται στο έργο, δοσμένος γοητευτικά, με μια έξοχα εύγλωττη απλότητα από το συγγραφέα, η οποία έχει μεταφερθεί αλώβητη στη γλώσσα μας από τον κ. Βανδή.

Προς τις δυσμέες του βίου του ο Ντάρου θα πει με βεβαιότητα: «ο κόσμος δεν αλλάζει χωρίς αναταραχές και, πολλές φορές, καταστροφή». Ενώ πιστεύει συγχρόνως, ότι «το έλεος είναι το υψηλότερο χαρακτηριστικό του ανθρώπου». Μπορεί κάποιος να αναρωτηθεί: η καταστροφή από έλεος Γιατί όχι...

Μ.Γ. Μερακλής
Καθηγητής Πανεπιστημίου

ΡΑΛΛΟΥ ΜΑΝΟΥ

Το ελληνικό χορόγραμμα ιδρύθηκε το 1950 από την αείμνηστη ΡΑΛΛΟΥ ΜΑΝΟΥ. Είναι σωματείο μη κερδοσκοπικό με σκοπό την πρόοδο του χορού στην Ελλάδα.

Τα πρώτα ιδρυτικά σρελέχη ήταν διακεκριμένες προσωπικότητες του πνεύματος και της τέχνης που κυριάρχησαν στο ελληνικό στερέωμα τότε και πολλοί ως σήμερα.

Με το ελληνικό χορόγραμμα συνεργάστηκαν:

Συνθέτες όπως ο Μ. Χατζιδάκης, Μίκης Θεοδωράκης, Αργύρης Κουνάδης, Θ. Αντωνίου, Γ. Κουρούπος, Γ. Τσαγκάρης και άλλοι.

Σκηνογράφοι όπως ο Σπύρος Βασιλείου, Ν. Χατζηκυριάκος-Γκίκας, Ν. Εγγονόπουλος, Γιάννης Τσαρούχης, Γιάννης Μόραλης, Νίκος Νικολάου και άλλοι νεότεροι.

Η επιτυχία των πρώτων παραστάσεων καθιέρωσε το ελληνικό χορόδραμα και σηματοδότησε την εξέλιξη της χορευτικής τέχνης στην Ελλάδα. Το Ελληνικό Χορόδραμα έχει περιοδεύσει σε όλη την Ελλάδα και έχει λάβει μέρος σε Φεστιβάλ όπως της Επιδαύρου και των Αθηνών στο Ηρώδειο. Επίσης έχει ταξιδέψει στο εξωτερικό και έχει δώσει παραστάσεις στην Όπερα της Ρώμης, στην Όπερα του Καίρου, στο Φεστιβάλ της Περσέπολης, στο Φεστιβάλ του CHEMPES ELYSEES στο Παρίσι κ.α., όπως Κύπρο, Λουμπλιάνα, Λένινγκραντ, Μόσχα, Κριμαία Γεωργίας.

Ο χαμός της Ραλλούς Μάνου επέφερε μία περίοδο αδράνειας. Τα λόγια όμως του επιλόγου του βιβλίου της "ΧΟΡΟΣ" μας έδωσαν κουράγιο και δύναμη να συνεχίσουμε το έργο της.

Η Ραλλού Μάνου αναφέρει επί λέξει τα εξής: "Σήμερα υπάρχουν συσπειρωμένα γύρω μου μερικά άξια στελέχη. Ίσως κάποιο από αυτά μπορέσει να συνεχίσει το έργο μας.

Με αυτά τα λόγια είναι σαφές ότι η Ραλλού Μάνου εκφράζει την επιθυμία της αλλά και την αισιοδοξία της για το μέλλον του ελληνικού χοροδράματος.

Χρέος τιμής για μας είναι να συνεχίσουμε το έργο της, διατηρώντας το ήθος και την ευπρέπεια που μας δίδαξε εκείνη.

ΝΤΟΡΑ ΤΣΑΤΣΟΥ

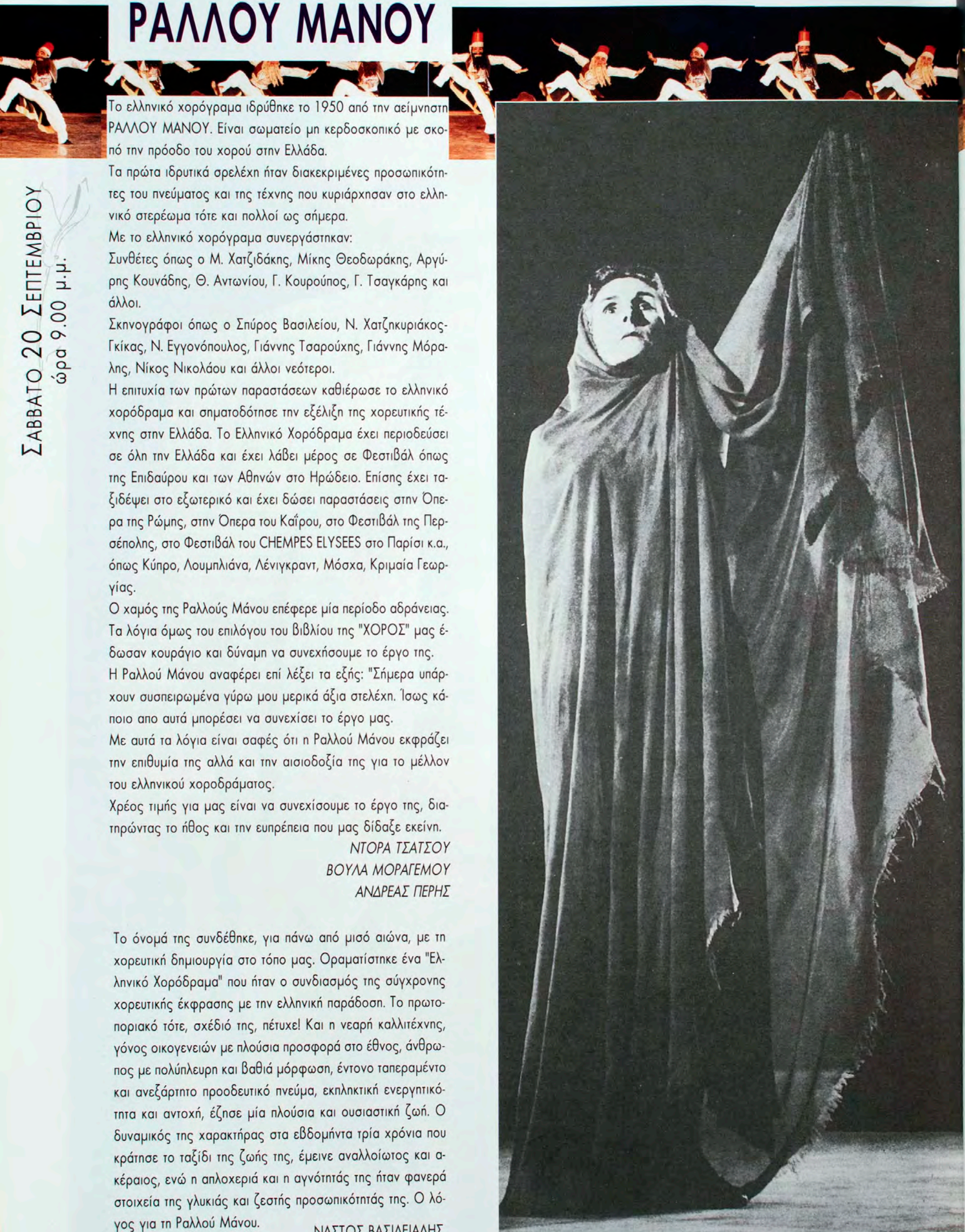
ΒΟΥΛΑ ΜΟΡΑΓΕΜΟΥ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΕΡΗΣ

Το όνομά της συνδέθηκε, για πάνω από μισό αιώνα, με τη χορευτική δημιουργία στο τόπο μας. Οραματίστηκε ένα "Ελληνικό Χορόδραμα" που ήταν ο συνδιασμός της σύγχρονης χορευτικής έκφρασης με την ελληνική παράδοση. Το πρωτοποριακό τότε, σχέδιό της, πέτυχε! Και η νεαρή καλλιτέχνης, γόνος οικογενειών με πλούσια προσφορά στο έθνος, άνθρωπος με πολύπλευρη και βαθιά μόρφωση, έντονο ταπεραμέντο και ανεξάρτητο προοδευτικό πνεύμα, εκπληκτική ενεργητικότητα και αντοχή, έζησε μία πλούσια και ουσιαστική ζωή. Ο δυναμικός της χαρακτήρας στα εβδομήντα τρία χρόνια που κράτησε το ταξίδι της ζωής της, έμεινε αναλλοίωτος και ακέραιος, ενώ η απλοχεριά και η αγνότητάς της ήταν φανερά στοιχεία της γλυκιάς και ζεστής προσωπικότητάς της. Ο λόγος για τη Ραλλού Μάνου.

ΝΑΣΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ώρα 9.00 μ.μ.

ΡΑΛΛΟΥ ΜΑΝΟΥ

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΚΑΙ Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ "ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΧΟΡΟΔΡΑΜΑΤΟΣ"

"Γεννήθηκα στην Αθήνα, τον Ιούνιο του 1915. Είμαι γέννημα και θρέμμα της αληθινής και την αγαπώ πολύ. Η μητέρα μου, η Σοφία Τομπάζη, απόγονος των φημισμένων καπεταναίων του '21, και ο πατέρας μου ο μακεδονομάχος Πέτρος Μάνος, ωραίος και λεβέντης αξιωματικός του ελληνικού στρατού και γόνος των Μάνων και των Μαυροκορδάτων. Είχα και δύο αδερφές από τον πρώτο γάμο του πατέρα μου, την Ρωζάνη και την Ασπασία, την άτυχη αυτή καλλονή και τόσο ωραίο άνθρωπο, που παντρεύτηκε αργότερα τον βασιλιά Αλέξανδρο. Ήτανε, λοιπόν, απόλυτα φυσικό να μεγαλώσω με τις ιστορίες των προγόνων μου για τους αγώνες τους και την προσφορά τους στο έθνος, ώστε να ριζώσω μέσα μου η αγάπη για την Ελλάδα, για κάθε τι ελλαδικό και μαζί η βαθιά αίσθηση του χρέους απέναντι σε αυτό τον τόπο και αυτό τον λαό που δεν τρέπομαι να το πω, είναι ο ομορφότερος και ο πιο λεβέντικος της γης".

Η γνωριμία της, όταν προετοιμαζόταν για τη Σχολή Καλών Τεχνών, με την Κούλα Πράτσικα -η οποία την πείθει να ασχοληθεί με το χορό- αλλάζει ριζικά την πορεία της ζωής της.

Όταν, η Κούλα μου είπε μεταξύ των άλλων ότι θα μπορούσα να ασχοληθώ και με το θέατρο, εγώ με πολύ απορία τη ρώτησα: "θεατρίνα". Και εκείνη με πολύ σοβαρότητα μου απάντησε: "Ηθοποιός"...

Παράλληλα, η Ραλλού αρχίζει μαθήματα ανατομίας στον Ερυθρό Σταυρό, μαθήματα μουσικής στην Πολυξένη Ματέυ και αργότερα το 1935, με υποτροφία του Υπουργείου Παιδείας, σπουδάζει στην περίφημη Σχολή Martineaux & Pontand, στο Παρίσι, και τον επόμενο χρόνο στην Gunther Schule του Μονάχου.

Επιστρέφοντας το 1936 στην Ελλάδα, γίνεται καθηγήτρια στην πρώτη επαγγελματική σχολή της Πράτσικα και συγχρόνως μετέχει και στη χορευτική ομάδα της, με την οποία θα περιοδεύσουν στην Ευρώπη (Γαλλία, Γερμανία, Ολλανδία, Νορβηγία κ.ά.).

"Εργαζόμουν σκληρά, χωρίς ποτέ σχεδόν να επιτρέπω στον εαυτό μου να διασκεδάσει. Πίστευα πως όταν κάθομαι ο χρόνος και η ζωή φεύγουν χωρίς να προσδεύω. Κάποια στιγμή όμως αυτό με κούρασε. Μια μέρα, λοιπόν, ζήτησα από μία φίλη μου, την οποία φιλοξενούσα, να κανονίσει με τους φίλους της να βγούμε έξω και να διασκεδάσουμε. Το βράδυ που γύρισα στο σπίτι μου, μόλις άνοιξα την πόρτα, βρέθηκα πρόσωπο με πρόσωπο με τον Παύλο Μυλωνά. Όλα πιστεύω έγιναν αστραπιαία. Αυτό ήταν το τυχερό...Και είναι στον Παύλο που με την βοήθειά του, την επιμονή του τον χρόνο που αφιέρωσε από την δουλειά του και τις υποχρεώσεις του σε μένα, στον οποίο χρωστάω πάρα πολλά. Χωρίς αυτόν δεν θα είχα κάνει τίποτα από όσα λίγα νομίζω ότι έχω καταφέρει".

Το '40, ζώντας τον ξεσηκωμό των ημερών, βρέθηκε εθελόντρια νοσοκόμα. Στην αρχή στους συρμούς Θεσσαλονίκη-Φλώρινα, κατόπιν σε ένα χωριουδάκι έξω από τη Φλώρινα, το Αντάρτικο. Εκεί με βρήκε και η οπισθοχώρηση...Τότε, και ύστερα από πολλές προσπάθειες και αναζητήσεις σε ολόκληρη την πρώτη γραμμή του μετώπου, συναντήθηκε με τον Παύλο -στο επιτελείο στα Γιάννενα- και αργότερα γυρίσαμε, χωριστά ο καθένας μας, στην Αθήνα. Σε λίγο διάστημα μέσα από τις γρίλλιες των κλειστών παραθύρων μας βλέπαμε τους Γερμανούς κατακτητές να μπαίνουν στην πόλη μας".

Στη διάρκεια της Κατοχής η Ραλλού, ιδρύει τη σχολή χορού για ερασιτέχνες, το καλοκαίρι του 1944, λίγο πριν την Απελευθέρωση, θα κάνει την πρώτη της επίδειξη. Μερικούς μήνες αργότερα γεννιέται ο πρώτος της γιός, Κωνσταντίνος, ενώ τρία χρόνια μετά, το 1947 στην Αμερική, θα γεννηθεί και ο δεύτερος, ο Αλέξανδρος.

Τα γεγονότα που ακολουθούν την Απελευθέρωση διαψεύδουν τις ελπίδες όσων πίστευαν σε ένα καλύτερο μέλλον. Η Ραλλού ακολουθεί και η ίδια το παράδειγμα τόσων και τόσων άλλων ανθρώπων της τέχνης και του πνεύματος που παίρνουν τον δρόμο της ξενιτιάς. Στις αρχές του '47 φεύγει για μεταπτυχιακές σπουδές στην Νέα Υόρκη. Εκεί θα καθίσει σχεδόν δύο χρόνια και θα παρακολουθήσει μαθήματα χορού στις σχολές της Χάνια Χόλμ και της Ντόρις Χάμφρεϊ και αργότερα στις τάξεις της μεγάλης χορεύτριας και χορογράφου Μάρθας Γκράχαμ, με την οποία θα συνδεθεί φιλικά.

Μετά από την επιστροφή από την Αμερική, προσλαμβάνεται στη θέση της χορογράφου στο Εθνικό Θέατρο, όπου διευθυντής είναι ο Δημήτρης Ροντήρης. Η πρώτη της δουλειά για το καλοκαίρι του '49, ήταν η τριλογία του Αισχύλου "Ορέστεια" στην οποία πρωταγωνιστούσε η αξέχαστη Μαρίκα Κοτοπούλη, στο ρόλο της Κλυταιμνήστρας. Η μεγάλη μας τραγωδός, μάλιστα, ενθουσιασμένη από το αποτέλεσμα, σε μία πρόβα είπε δακρυσμένη: "Το όνειρο της ζωής μου ήταν να δώ έναν τέτοιο χορό. Παιδί μου, σίτι μου έχω μια αποθήκη κούτσουρα. Δεν έρχεσαι να τα κάνεις χορεύτριες;".

Καλοκαίρι του '50 και αφού έχει προηγηθεί η παρουσίαση του πρώτου της χοροδράματος "Μαρσύας", σε μία δροσερή γωνιά της πλατείας Συντάγματος είναι μαζεμένη μια μικρή και καλλιτεχνική παρέα: η Ραλλού Μάνου και ο Παύλος Μυλωνάς, ο Μάνος Χατζιδάκης, ο Γιάννης Τσαρούχης, ο Πέλος και η Αλέκα Κατσέλη, ο Αλέξης Σολομός, ο Κώστας Χοϊδάς. Όλοι αυτοί, ζητώντας μία νέα μορφή συνεργασίας, η οποία να ξεφεύγει από τα στενά όρια μιας σχολής χορού και να δίνει τη δυνατότητα μιας συλλογικής εργασίας, με σκοπό τη δημιουργία μιας ελληνικής θεατρικής χορευτικής τέχνης, ιδρύουν το "Ελληνικό Χορόδραμα".

Οι συνεργάτες όλοι πρώτου μεγέθους: χορογράφοι και χορευτές (εκτός της ίδιας της Ραλλούς), ο Άγγελος Γριμάνης, η Αγάπη Ευαγγελίδη, ο Μανώλης Κασρινός, η Ντόρα Τσάτσου, ο Ανδρέας Πέρης. Χορευτές όπως ήταν ο Γιάννης Μέτσος, η Μάρσω Γεωργαλά, η Ρένα Καμπαλάδου, η Ελευθερία Μιλήση, ο Βαγγέλης Σειλινός, η Βούλα Μοραγιέμου, ο Ροβέρτος Σάραγας, ο Γιώργος Εμιρζάς, η Λίλη Μπέρδε, ο Λεωνίδας ντε Πιάν, ο Άγγελος Χατζής, η Κατερίνα Δήμα, ο Χάρης Μανταφούνης, ο Γιώργος Λειβάδης, η Τζίνα Σταράκη, η Μάρω Γκασούκα και τόσοι άλλοι. Σκηνογράφοι και ζωγράφοι όπως Γιάννης Τσαρούχης, Σπύρος Βασιλείου, Νίκος Χατζικυριάκος-Γκίκας, Γιώργος Μαυροειδής, Γιάννης Μόραλης, Μίνως Αργυράκης, Νίκος Νικολάου, Νίκος Εγγονόπουλος, Γιώργος Βακαλό, Δημήτρης Μυταράς, Γιάννης Κύρου...

Συνθέτες Μάνος Χατζιδάκης, Μίκης Θεοδωράκης, Αργύρης Κουνάδης, Γιώργος Σισιλιανός, Νίκος Μαμαγκάκης Γιάννης Χρήστου, Λουκιανός Κηλαηδόνης, Γιώργος Κουρουπός, θόδωρος Αντωνίου, Γιώργος Τσαγκάρης κ.ά. Τόσα ονόματα, τόσα μεγέθη... Η Ελλάδα ολόκληρη.

ΜΑΡΣΥΑΣ

Μουσική: ΜΑΝΟΥ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙ
Χορογραφία: ΡΑΛΛΟΥΣ ΜΑΝΟΥ
Σκηνογραφία-Κοστούμια: ΓΙΑΝΝΗ ΤΣΑΡΟΥΧΗ

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΘΗΝΑ: Ίσις Τσαμπούκου ή Βανέσα Σπινάσα ή Χριστίνα Βόγκα
ΜΑΡΣΙΑΣ: Νίκος Δούλος
ΑΠΟΛΛΩΝ: Αντώνης Κορούτης
ΣΑΤΥΡΑΚΙΑ: Αργυρώ Σκαροπούλου - Πέννη Μποεδώφ - Δάφνη Στεφάνου
ΝΥΜΦΕΣ: Βάσια Λινάκη - Βαρβάρα Παξιμαδά - Στέλλα Γιαννουλάκη - Ίσις Τσαμπούκου - Αργυρώ Σκαροπούλου - Θέμις Ντόγκα - Πόπη Κουκουλέτσου - Ιωάννα Ζαχαροπούλου - Χρυσπές Λιατζιβήρη - Κλεοπάτρα Γκούμα - Χριστίνα Βόγκα.
ΜΟΥΣΕΣ: Βανέσα Σπινάσα - Χριστίνα Βόγκα - Ανθή Ηλιοπούλου - Σοφία Μάρρη - Βίκη Καραγιάννη - Πόπη Κουτσούκου - Κατερίνα Μπόσκου - Ρούλα Πετράκη - Τζένη Τοψίδου.

Ο ΜΥΘΟΣ

Το έργο σαν ιδέα βασίζεται στον αρχαίο μύθο του μουσικού διαγωνισμού του θεού Απόλλωνα με το Σάτυρο Μαρσύα.
Η θεά Αθηνά έχει εφεύρει τον αυλό και παίζει ευχαριστημένη, ώσπου σκύβοντας πάνω σ' ένα ρυάκι βλέπει πως το παίξιμό της παραμορφώνει το πρόσωπο. Οργισμένη πετάει τον αυλό, απαγορεύοντας συγχρόνως σε οιονδήποτε να τον μεταχειριστεί.
Ο Σάτυρος Μαρσύας όμως, μαγεμένος από τον αυλό, τον παίρνει και μεθυσμένος από την ίδια του τη μουσική, προκαλεί το θεό Απόλλωνα σε μουσικό διαγωνισμό.
Ο Απόλλων θυμώνει και φωνάζει τη δική του ακολουθία, τις Μούσες, που μπαίνουν μεγαλοπρεπείς για να κρίνουν τον αγώνα.
Ο Απόλλων παίζει τόσο ωραία, που χωρίς να το θέλουν μαγεύονται και οι νύμφες κι αναρωτιούνται όλοι ποιο θα είναι το αποτέλεσμα.
Ο Μαρσύας χορεύει γεμάτος πάθος, ορμή και ενθουσιασμό. Οι Νύμφες ενθουσιάζονται και χορεύουν. Αλλά πάλι ανησυχούν για το αποτέλεσμα και μαζί τους είναι ανήσυχος και ο Μαρσύας.
Και τώρα οι Μούσες καταδικάζουν τον Μαρσύα κι εκείνος πεθαίνει, ενώ όλοι κρύβουν το πρόσωπό τους. Οι Νύμφες θρηνούν γύρω από το νεκρό Μαρσύα, ώσπου σιγά σιγά γαληνεύουν και τελικά τα δάκρυά τους παίρνουν την όψη του ποταμού. "Από τα δάκρυά τους γεννήθηκε ένας ποταμός, μια βαθιά θάλασσα για να τον περιέχει...".

ΤΟ ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟ ΦΙΔΙ

Μουσική: Μάνος Χατζιδάκις
Χορογραφία: Ραλλού Μάνου
Σκηνογραφία-κοστούμια: Ν. Χατζηκυριάκος-Γκίκας

Πάνω σ' ένα έργο του Ευγένιου Σπαθάρη

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Καραγκιόζης: Αλίκη Μαζούρη
Χατζηναβάτης: Βαρβάρα Παξιμαδά
Κολλητήρι: Δάφνη Στεφάνου
Νιόνιος: Ίσις Τσαμπούκου
Πασάς: Στέλλα Γιαννουλάκη
Βεζυροπούλα: Βάσια Λινάκη
Βάγιες: Αργυρώ Σκαροπούλου, Χρυσπές Λιατζιβήρη
Εβραίοι: Ιωάννα Ζαχαροπούλου, Θωμαίς Ντόγκα
Μπάρμπα Γιώργος: Νίκος Δούλος
Μέγας Αλέξανδρος: Αντώνης Κορούτης
Μορφονιός: Πέννη Μποεδώφ

Ο ΜΥΘΟΣ

Πρόλογος: "Ο Καραγκιόζης με το Κολλητήρι"

Μέρος Α

Ο Χατζηναβάτης τελαλεί κατά διαταγή του Πασά της χώρας και λέει πως όποιος σκοτώσει εκείνο το τεράστιο φίδι που καταβροχθίζει όλα τα ζωντανά πλάσματα του τόπου, θα πάρει για γυναίκα του τη βεζυροπούλα και το μισό του βασίλειο. Οι φωνές του Χατζηναβάτη ξυπνούν τον Καραγκιόζη, που βγαίνει και τον δέρνει, αλλά τελικώς δέχεται την πρόταση του φίλου του να τελαλήσουν μαζί και να μοιραστούν τα χρήματα.

Εν τω μεταξύ, άλλα πρόσωπα εμφανίζονται. Ο Σιόρ Νιόνιος ερωτευμένος με τη βεζυροπούλα, Ο Πασάς, η βεζυροπούλα με τις βάγιες της, που βγαίνουν σεργιάνι ώσπου ο πασάς τις διατάζει να μπουν μέσα και σε λίγο ξανάρχεται ο Καραγκιόζης με τον Χατζηναβάτη, για να μοιράσουν τα χρήματα του τελαλήματος, αλλά τσακώνονται στη μοιρασιά και το κολλητήρι ωφελείται του καβγά για να κλέψει τα χρήματα.

Μέρος Β

Μέσα στη σπηλιά παραμονεύει το φίδι. Πρώτος έρχεται ο Καραγκιόζης να το σκοτώσει με μισό ψαλίδι, αλλά μόλις μουγκρίσει το θηρίο, το βάζει στα πόδια. Έτσι και όλοι οι άλλοι, ο σιόρ Νιόνιος, οι Εβραίοι και ο Μπαρμπαγιώργος. Τέλος, μπαίνει ο ηρωικός και πάνοπλος Μέγας Αλέξανδρος. Αυτός καταφέρνει να σκοτώσει το φίδι με την επέμβαση του Καραγκιόζη. Όταν μετά την αποχώρηση του ήρωα ξαναμπαίνει ο Καραγκιόζης και καταλαβαίνει πως το θηρίο είναι νεκρό, πανηγυρίζει και μαζί του όλος ο κόσμος νομίζοντας πως το σκότωσε αυτός.
Φευ! ξανάρχεται ο Μέγας Αλέξανδρος που αποκαλύπτει την αλήθεια και όλοι τώρα ξυλοφορτώνουν τον Καραγκιόζη.

ΚΥΡΙΚΗ 21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ώρα 9.00 μ.μ.

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΛΑΡΙΣΑΣ

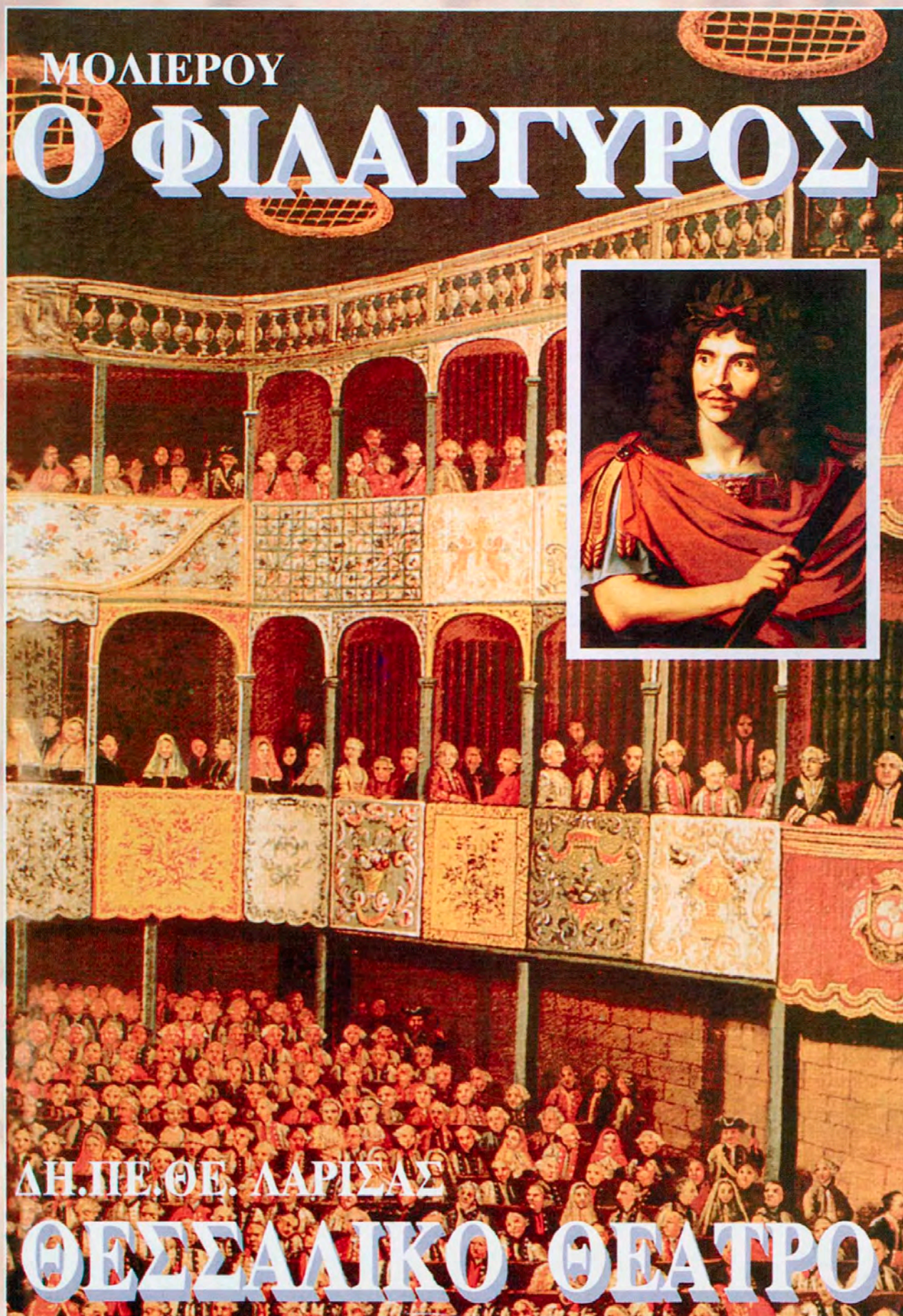
"ΘΕΣΣΑΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ"

ΜΟΛΙΕΡΟΥ

"Ο ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ"

(L' AVARE)

Κωμωδία σε 5 πράξεις

ΔΙΑΝΟΜΗ

Αρπαγκόν
Ελίζα
Βαλέριος
Μαριάννα
Κλεάνθης
Σαίτας-Αστυνόμος-Ανσέλμ
Φροσύνη
Μαστρο-Ιάκωβος-Μεσίτης

ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΟΥΜΟΥΡΗ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΟΡΛΗΣ
ΘΑΛΕΙΑ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ
ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΤΟΣΟΥΝΙΔΗΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΙΑΒΡΗΣ
ΠΟΠΗ ΠΕΛΤΕΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΝΤΙΝΑΣ

Μετάφραση:
Σκηνοθεσία:
Σκηνικό-Ενδυμασίες:
Φωτισμοί:
Μουσική Επιμέλεια:
Βοηθός Σκηνοθέτη:
Βοηθός Ενδυματολόγου:

ΓΙΑΝΝΗΣ ΙΟΡΔΑΝΙΔΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΑΝΟΣ
ΝΙΚΟΣ ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΑΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΙΑΒΡΗΣ
ΡΙΚΗ ΤΣΙΚΑΡΔΩΝΗ

Σ' όλους τους καιρούς οι κωμωδιογράφοι είχαν το προνόμιο να λένουν την αλήθεια στους ισχυρούς: τόσο στους τυράννους όσο και στο δήμο. Η αλήθεια είναι το αλάτι που δεν αφήνει τον κόσμο να σαπίσει, ακόμα κι αν έχεις να το μαζέψεις στα χείλη ενός γελωτοποιού. Το Μολιέρο τον είπαν στον καιρό του "dieu dew ris", θεό του γέλιου. Οι άφρονες γελούσαν να τον ακούν, αλλά πρέπει να βρέθηκαν πολλοί που πρόσεζαν τις αλήθειες του. Απόδειξη ο κατατρεγμός του.

Ο Μολιέρος αξιώθηκε την άχαρη μοίρα να ζήσει σε μια εποχή που η ιθύνουσα τάξη της χώρας του είχε πάρει να ξαστοχάει τον κανόνα ζωής που δικαιολογούσε το πρωτείο της. Η αποστολή του ως συγγραφέα ήταν να καταγγείλει τον ξεπεσμό της.

Η αποσύνθεση μιας κοινωνικής τάξης παρουσιάζει ως συμπτώματα την αναρχία, τη σκλήρωση σε κούφια συνήθειες, την παραίτηση από την αλληλεγγύη με την εθνική κοινότητα. Η υποκρισία είναι ύστατη παραχώρηση στον ηθικό νόμο. Αλλά, στο τέλος, ακόμα και η υποκρισία εγκαταλείπεται. Ο ένοχος γίνεται κυνικός.

Το θλιβερό προνόμιο του αιώνα μας είναι να εννοεί "κατ' αναλογίαν" το κατηγορητήριο του Μολιέρου. Μια νέα ιθύνουσα τάξη παρουσιάζει τα συμπτώματα του ξεπεσμού των Γάλλων ευγενών που διασύρει ο "θεός του γέλιου". Το ζήτημα είναι σήμερα ποιος Θεός θα φανερωθεί, εξόν αν είναι η συνείδηση του μοναδικού ανθρώπου, ύστατο καταφύγιο του ηθικού νόμου.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΡΕΒΕΛΑΚΗΣ

ΚΥΚΛΟΣ "Οι άκρες του πολιτισμού μας" "ΚΡΗΤΗ"

Ιστορική Μνήμη
Πολιτισμική Συνέχεια
ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ
40 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ

ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ

"Ο ΤΑΞΙΔΕΥΤΗΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ"

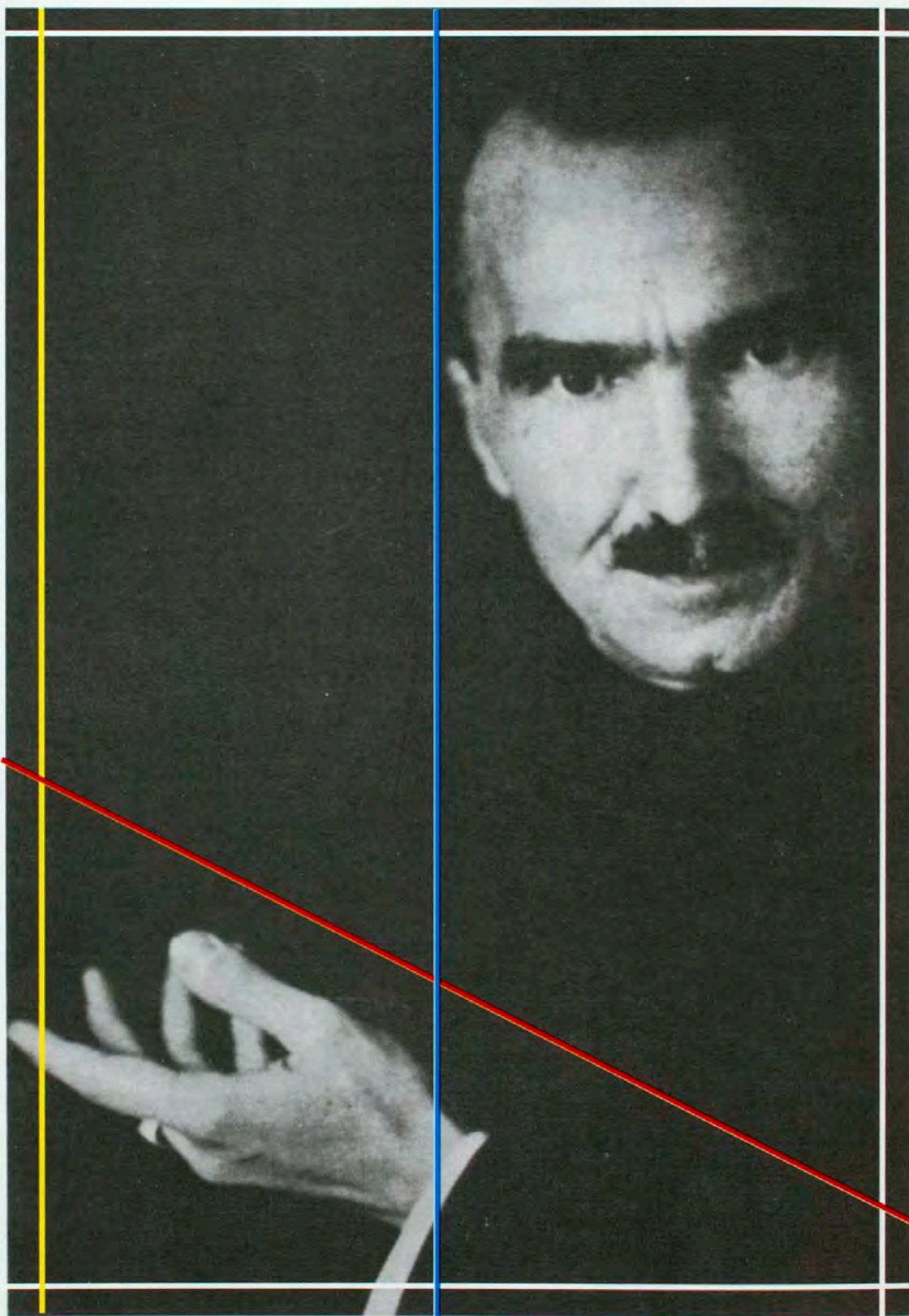
Η Κρήτη ευτύχησε να δώσει στην Ελλάδα και στην Οικουμένη ανθρώπους ολοκληρωμένους, προσωπικότητες δυναμικές και καθοριστικές: Γκρέκο, Κορνάρο, Βενιζέλο. Τελευταίος στο χρόνο ανάμεσά τους ο Καζαντζάκης.

Όλοι τους αναθράφηκαν με τις ίδιες αρχές, τις ίδιες επιρροές, που καθορίζουν διαχρονικά αυτό το μεγάλο και απομονωμένο νησί της Ελλάδας στη Μεσόγειο, την Κρήτη. Τα θεόρατα ψηλά βουνά και το απέραντο πέλαγος ολόγυρά του, αιώνες τώρα, αναγκάζει τους κρητικούς να ζουν στη δική τους ατμόσφαιρα και να διαμορφώνουν τη δική τους αντίληψη. Πάθος, δύναμη, αποκοτιά, λεβεντιά, συνθέτουν αυτό που λέγεται "Κρητική ψυχή".

Κι όμως, αυτός ο κόσμος "ο μικρός, ο μέγας" του ποιητή, η Κρήτη, που χάνεται στα βάθη της Μινωικής περιόδου και φτάνει ίσαμε το Βενιζέλο και τον Καζαντζάκη φάνηκε στενός για να χωρέσει τα μεγάλα παιδιά του. Όλοι τους έφυγαν και ζήτησαν σ' άλλα μέρη την απλοχωριά που χρειάζονταν το πνεύμα τους για να ξεδιπλωθεί και να μεταφέρει το μεγαλείο του κρητικού πολιτισμού, της κρητικής αντίληψης.

Ο Ν. Καζαντζάκης ρούφηξε κάθε σταγόνα γνώσης από τον τόπο του. Λάτρεψε φύση και ανθρώπους. Έγινε φορέας που μετέφερε παγκόσμια την "κρητική ματιά". Στις αμέτρητες σελίδες του έργου του έσπειρε τις "κρητικές ιδέες" για τη δύναμη και την ελπίδα, για τον άνθρωπο και την ελευθερία. Έγινε πολίτης της γης ολόκληρης. "Ανίχνευσε μέσα στον απέραντο κόσμο να βρει καρδιές που να συμπάσχουν με τη δική του. Κι όμως η ψυχή του έμεινε ως την συντέλεια αζεδίφαστη από θάλασσες και από ανθρώπους".

Την αιώνια γαλήνη του βρήκε στο χώμα της Κρήτης η οποία παραμένει "το πιο απηλό του κόσμου ετούτου ανώι, η κρουφή ελπίδα!"

Την αποψινή εκδήλωση
ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ

Ο ΔΗΜΟΣ ΒΥΡΩΝΑ & Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΡΗΤΩΝ ΒΥΡΩΝΑ

Με την πολύτιμη βοήθεια του Πολιτιστικού - πνευματικού φορέα
ΑΡΧΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΑΡΧΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΗΡΩ ΣΓΟΥΡΑΚΗ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 4 - 116 35 - ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 75.18.929 - 75.19.415

Πολιτιστικός-πνευματικός φορέας «ΑΡΧΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ»

Ο Πολιτιστικός-πνευματικός, μη κερδοσκοπικός φορέας μελέτης, διατήρησης, καταγραφής, διάδοσης και διάσωσης των στοιχείων του κρητικού πολιτισμού ιδρύθηκε το 1991 -από τους Γιώργο και Ηρώ Σγουράκη. Έχει αναπτύξει δραστηριότητα στους τομείς της ιστορικής μνήμης, της προβολής θεμάτων της Κρήτης, εκδόσεων, προγράμματα έρευνας και μακρόχρονης μελέτης με ένα ευρύ σχεδιασμό, με σκοπό να γίνουν γνωστά όλα εκείνα τα στοιχεία που αποτελούν παρακαταθήκη για τη νέα γενιά και αφορούν ολόκληρο το φάσμα της μεγάλης πολιτισμικής πορείας της Κρήτης.

Βασικά έργα μέχρι σήμερα οι κινηματογραφικές ταινίες: «Βιογραφία Ελευθερίου Βενιζέλου», «Αναφορά στον Γκρέκο - Νίκος Καζαντζάκης» και 48 ταινίες καταγραφής της κρητικής ιστορίας και λαογραφίας. Συλλογή και έκδοση ηχητικών ντοκουμέντων με τη φωνή του Εθνάρχη. Συλλογή και εργασία μελέτης κρητικής μουσικής παράδοσης. Μελέτη πολιτιστικής ανάπτυξης Περιφέρειας Κρήτης. Έκδοση στοιχείων των Κρητικών Επαναστάσεων 1821-1913. Ανάπτυξη-έκθεση ιστορικών εκδόσεων & εντύπων κρητικού τύπου 1830-1997.

Πρόσφατο έργο η έκδοση βιβλίου-λευκώματος «Γαύδος-Οδοιπορικό στο χώρο και στο χρόνο» της Ηρώ Σγουράκη, για το νοτιότερο σημείο-νησί της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ηπείρου.

Σημείωμα του Μάνου Μουτάκη

Νίκος Καζαντζάκης: Ο άνθρωπος που έδωσε όραμα στη σκέψη μου· που με δίδασκε τη λευτεριά και το χρέος, την πίστη στο θεό και στον άνθρωπο· που μ' έμαθε να βάλω στόχους στη ζωή μου, για να φθάσω εκεί που δε μπορώ. Ο Κρητικός που μου 'δειξε την Κρήτη, την κρητική σκέψη, την κρητική ματιά.

Από την παιδική μου ηλικία, τα βιβλία του Νίκου Καζαντζάκη που έβαλε στα χέρια μου ο πατέρας μου αποτέλεσαν για μένα πηγή έμπνευσης και στοχασμού.

Μαζί με τον πατέρα μου, δουλέψαμε πριν 22 χρόνια πάνω στο έργο του Καζαντζάκη «Βίος και Πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά».

Καρπός αυτής της συνεργασίας μας, το έργο «Αναφορά στον Καζαντζάκη» που κυκλοφόρησε στη δισκογραφία το 1976.

Έκτοτε καταπιάστηκα με τη μελέτη της «Οδύσσειας», έργο που με σημάδεψε ουσιαστικά και μ' έκανε να εργασθώ μουσικά πάνω στην Εισαγωγή και τη ραψωδία Α'. Επέλεξα στίχους που μπορούσαν να λειτουργήσουν μουσικά σαν διάλογο μεταξύ των προσώπων και θέλησα η ενορχήστρωσή μου να έχει κρητικό χαρακτήρα. Ο λόγος του αφηγητή προωθεί σημαντικά την εξέλιξη του μύθου και η κίνηση των χορευτριών υπογραμμίζει όσα διαδραματίζονται μουσικά.

Πόθος και λαχτάρα μου είναι να καταφέρω να μεταδώσω με τη μουσική μου τα μηνύματα του μεγάλου Κρητικού.

Οι συνεργάτες μου κι εγώ, θα νιώσουμε ιδιαίτερα ευτυχείς αν καταφέρουμε να τα αποδώσουμε και να τα ερμηνεύσουμε μέσα από την τέχνη μας.

Μάνος Μουντάκης Αφιέρωμα στο Νίκο Καζαντζάκη

"Οδύσσεια" και "Αναφορά στον Καζαντζάκη"

Α' Μέρος «Οδύσσεια»

Ν. Καζαντζάκης

αποσπάσματα από τον Πρόλογο και τη Ραψωδία Α'

Επιλογή στίχων, μουσική σύνθεση και ενορχήστρωση: Μάνος Μουντάκης

Ερμνεύουν

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

ΟΔΥΣΣΕΑΣ

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ-ΤΕΛΑΛΗΣ

ΠΗΝΕΛΟΠΗ-ΓΥΝΑΙΚΑ

ΓΕΡΟΣ

Δημήτρης Ιωακειμίδης

Μάνος Μουντάκης μπουλαρί

Σταύρος Μπερής ούτι-κιθάρα

Έφη Μηνακούλη φλογέρα-κιθάρα

Δημήτρης Πασπαράκης λύρα

Βαγγέλης Αλεξάκης λύρα-λαούτο

Βασίλης Συγλέτος λαούτο-μαντολινό

Αμίν Αλαγκαμπούκρουστά

Ρενή Παπαδάκη-Πλουμιδου

Μαρία Καλαϊτζάκη

Αγγελική Γεωργιλαδάκη

Κίνηση-Χορογραφία

Β' Μέρος

«Αναφορά στον Καζαντζάκη»

Στίχοι και μουσική συνεργασία

Κώστα και Μάνου Μουντάκη

Ερμνεύουν

Μάνος Μουντάκης

Δημήτρης Πασιοκράκης

Μερόπη Πατμανίδου

Βαγγέλης Αλεξάκης

Βασίλης Συγλέτος

Σταύρος Μπερής

Έφη Μηνακούλη

Αμίν Αλαγκαμπού

τραγουδι, κιθάρα

τραγουδι, λύρα

τραγουδι

λύρα

λαούτο-μαντολινό

ούτι

φλογέρα

κρουστά

Αφήγηση Δημήτρης Ιωακειμίδης

Στη διάρκεια του Α' μέρους θα προβληθούν αποσπάσματα από την ταινία ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ - ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ, προσφορά του Αρχείου Κρήτης. Από τα προβαλλόμενα μέρη της ταινίας αντλούνται πολύτιμα στοιχεία για τις πηγές έμπνευσης του συγγραφέα και για τους ήρωες των έργων του. Τα κείμενα είναι του ίδιου του συγγραφέα αλλά και μελετητών του έργου του όπως Ε. Παπανούτσου, Μ. Αποσκίτου, Κ. Κορρέ, Μ.Γ. Μερακλή, Κ. Ρωμαίου και Α. Σανουδάκη. Αφηγητές οι ηθοποιοί Θόδωρος Έξαρχος και Ντίνος Λύρας.

ΤΡΙΤΗ 23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΥΚΛΟΣ
"Οι άκρες του πολιτισμού μας"

ARMENIA

Ιστορική μνήμη
Πολιτισμική συνέχεια

την αποψινή εκδήλωση
ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ

Ο ΔΗΜΟΣ ΒΥΡΩΝΑ & Η ΑΡΜΕΝΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο πολιτισμός είναι ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά κάθε έθνους. Έθνη χωρίς γνώση του ιστορικού τους πολιτισμού είναι καταδικασμένα στην υπαρξιακή αμφισβήτηση.

Ένας λαός που θα μπορούσε να δικαιολογήσει τη λήθη του πολιτισμού του είναι ο αρμενικός. Οι συνεχείς προσπάθειες καταδυνάστευσής του θα μπορούσαν να του προσφέρουν αυτή τη δικαιολογία. Όμως αυτός ο λαός και κάτω από τις χειρότερες συνθήκες δημιουργεί. Και δημιουργεί και στα πάτρια εδάφη και στη διασπορά.

Ο πολιτισμός της Αρμενίας ξεκινάει μαζί με την ιστορία του αρμενικού λαού.

Το πρώτο κράτος που ιδρύθηκε πριν από 3.000 χρόνια στο χώρο της ιστορικής Αρμενίας ήταν το βασίλειο των Ουραρτού. Η διαδικασία σχηματισμού του αρμενικού έθνους ολοκληρώθηκε τον 7ο με 4ο αιώνα π.Χ. με την εμφάνιση του αρχαίου αρμενικού κράτους, που αργότερα αναδείχθηκε σε σημαντική οικονομική και πολιτική δύναμη της περιοχής.

Η οικονομική ακμή της Αρμενίας συνέβαλε στην πολιτιστική άνθηση, στην ανάπτυξη της επιστήμης και της αρχιτεκτονικής. Ένα από τα περίφημα μνημεία είναι ο ειδωλολατρικός ναός στο Γκαρνί του 1ου μ.Χ. αιώνα, που συνδυάζει στοιχεία ελληνιστικής και αρμενικής αρχιτεκτονικής.

Η Αρμενία υπήρξε το πρώτο χριστιανικό κράτος του κόσμου, όταν το 301 μ.Χ. ασπάστηκε επίσημα το χριστιανισμό.

Η εφεύρεση του αρμενικού αλφάβητου (406) και η δημιουργία της αρμενικής γραφής έφερε τη ραγδαία ανάπτυξη της ιστοριογραφίας, της φιλοσοφίας, της γεωγραφίας, της λογοτεχνίας, της μουσικής και της αρχιτεκτονικής. Η ανάπτυξη και οικοδόμηση νέων

πόλεων, η ανέγερση κάστρων, εκκλησιών και μοναστηριών συνέβαλαν στη μεγάλη άνθηση της αρχιτεκτονικής. Επίσης, μεγάλη ανάπτυξη γνώρισε και η ζωγραφική.

Τον 9ο και 10ο αιώνα εμφανίστηκε ένα πρωτότυπο είδος αρμενικής τέχνης, που έχει σχέση με την αρχιτεκτονική, το "χατσκάρ". Οι πέτρινες αυτές αναμνηστικές στήλες είναι τα καλλιτεχνικά σύμβολα των Αρμενίων, όπου στη μέση σκαλιζόταν ο σταυρός και γύρω λουλούδια, καρποί, άνθρωποι, ζώα, πουλιά και άλλα κοσμήματα.

Η φιλολογική άνοιξη στην Αρμενία ήρθε τον 18ο αιώνα και μαζί έφερε και την εθνική ανάταση. Τον 19ο αιώνα δημιουργείται το επαγγελματικό θέατρο, οι εικαστικές τέχνες χαράζουν μια πρωτότυπη πορεία, κυρίως εθνικού χαρακτήρα. Ιδρύεται εθνική σχολή μουσικής, δημιουργείται όπερα, μουσική δωματίου. Εμφανίζονται πολλοί δημιουργοί κλασικής μουσικής, με κορυφαίο τον Κομιντάς. Η γενοκτονία του αρμενικού λαού το 1915, παρά το μεγάλο αριθμό των σφαγιασθέντων και του διωγμού από τα πάτρια εδάφη, δεν ανέκαμψε την πορεία του αρμενικού έθνους. Οι Αρμένιοι συμμετέχουν στην πολιτιστική ζωή του έθνους τους και στη ζωή των χωρών όπου είναι εγκατεστημένοι.

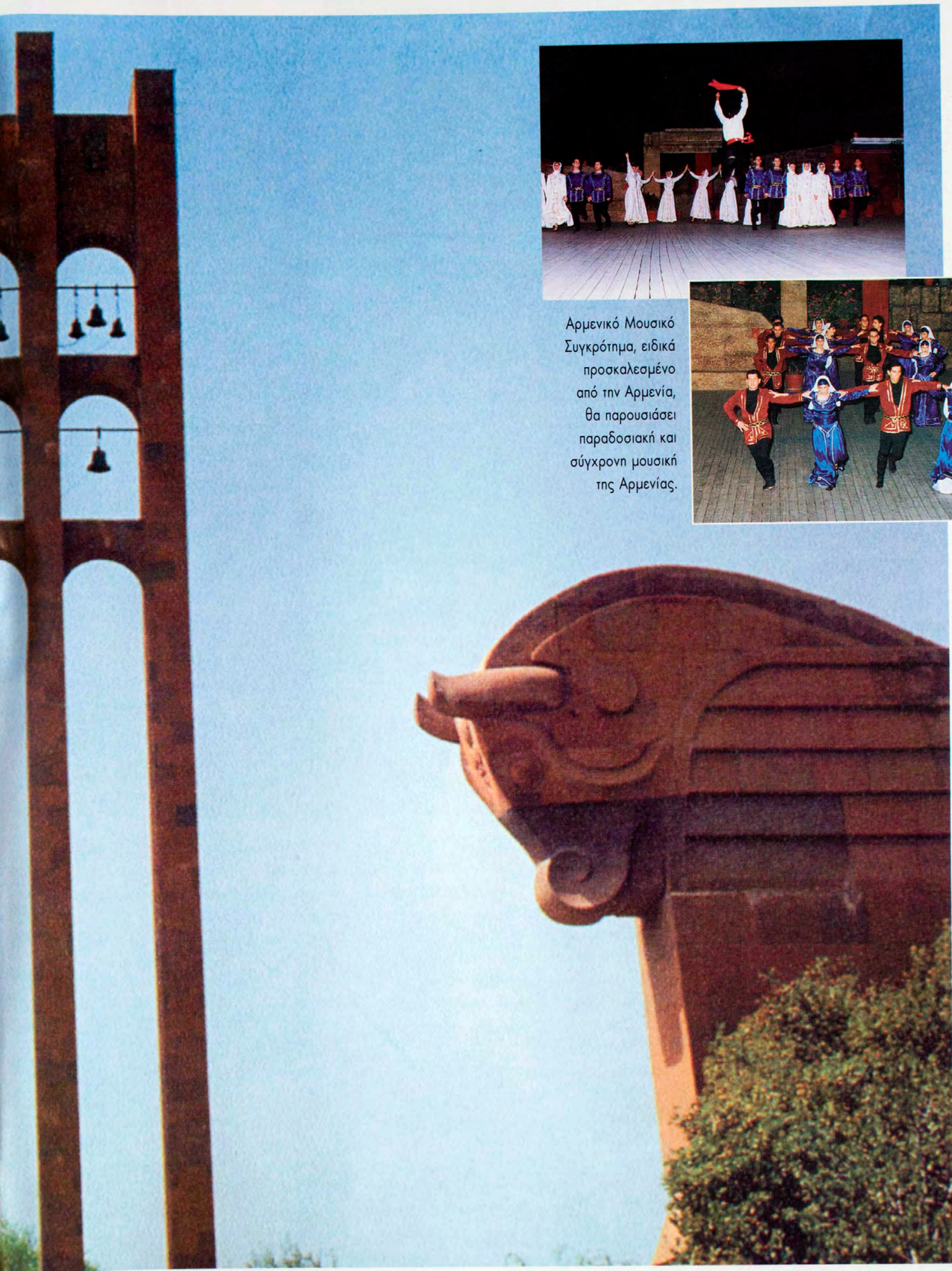
Σήμερα στην Αρμενία υπάρχει Εθνική Λυρική Σκηνή, κρατική όπερα, μπαλέτο, φιλαρμονική ορχήστρα που έχει φιλοξενηθεί από το Μέγαρο Μουσικής, το κουαρτέτο Κομιντάς, θεατρικά σχήματα, χορευτικά συγκροτήματα που έχουν εμφανιστεί στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Υπάρχουν, επίσης, δεκάδες δημιουργοί και ομάδες που συνεχίζουν να διαδίδουν την πολιτιστική τους κληρονομιά.

ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΝΑΪΡΙ

Το χορευτικό συγκρότημα "Ναΐρι" ανήκει στο αρμενικό πολιτιστικό και εκπαιδευτικό σωματείο "Χαμασκαϊν". Είναι ένα από τα πρώτα τμήματα που ίδρυσαν οι Αρμένιοι που εγκαταστάθηκαν στην Ελλάδα. Σήμερα αριθμεί 30 μέλη και τα δύο τελευταία χρόνια τις χορογραφίες και τη χοροδιδασκαλία έχει αναλάβει ο διευθυντής του τμήματος κλασικών και παραδοσιακών χορών της Όπερας του Εριβάν, ειδικά μετακληθείς από τη Δημοκρατία της Αρμενίας, κ. Οβαννές Χατσικιάν.

Αρμενικό Μουσικό
Συγκρότημα, ειδικά
προσκαλεσμένο
από την Αρμενία,
θα παρουσιάσει
παραδοσιακή και
σύγχρονη μουσική
της Αρμενίας.

ΚΥΚΛΟΣ

"Οι άκρες του πολιτισμού μας"

ΗΠΕΙΡΟΣ

Ιστορική μνήμη
Πολιτισμική συνέχεια

ΗΠΕΙΡΟΣ: Η λέξη στα αρχαία ελληνικά σημαίνει στεριά. Για μας σήμερα ορίζει τη γεωγραφική περιοχή ανάμεσα στις ακτές του Ιονίου πελάγους - οροσειράς Πίνδου και Αμβρακικού κόλπου - κόλπου Αυλώνας.

Είναι η Ήπειρος ένας τόπος που ξέρει ν' αντιστέκεται στο χρόνο, ένας τόπος όπου η φύση μεγαλουργεί και δημιουργεί κάθε στιγμή μέσα σ' ένα ακατάβλητο από το χρόνο τοπίο και εν πολλοίς ανέγγιχτο από τον άνθρωπο. Στην Ήπειρο ο επισκέπτης, ο μελετητής, ο περαστικός μένει γοητευμένος από τη μοναχικότητά της, τους θρύλους και το ιδιότυπο κάλλος της.

Τα ψηλά της βουνά διαρρέονται από ορμητικούς χειμάρους και ποταμούς που οι περισσότεροι καταλήγουν να κυλούν ήσυχα σε βαθιά φαράγγια. Άφθονες βροχοπτώσεις δημιουργούν μια πλούσια βλάστηση αλλά και μεγαλοπρεπή δάση.

Ωστόσο μεγάλη αντίθεση δημιουργούν τα πολλά γυμνά και απόκρημνα βουνά της.

Αυτή η εναλλαγή αιφνιδιάζει αλλά και δημιουργεί ένα τοπίο άλλοτε μεγαλοπρεπές και απρόσιτο και άλλοτε προσιτό και τρυφερό, σαν την καρ-

διά του γνήσιου Ηπειρώτη.

Κατοικημένη περιοχή από τις αρχαιότερες της Ευρώπης. Ευρήματα στον ποταμό Λούρο, στην Καστρίτσα Ιωαννίνων και αλλού, καταμαρτυρούν πολιτισμό 40.000 ετών.

Το 2000 π.Χ. οι Θεσπρωτοί, από τις σημαντικότερες ηπειρωτικές φυλές, πρώην κάτοικοι των περιοχών ποταμών Καλαμά - Αχέροντα, καταλαμβάνουν και εγκαθίστανται στην περιοχή Δωδώνης (Μαντείο - Θέατρο).

Αργότερα οι Μολλοσοί υπό τον βασιλιά Πύρρο, διώχνουν τους Θεσπρωτούς και καταλαμβάνουν την περιοχή η οποία εθεωρείτο γέφυρα Βαλκανίων - Ιταλίας.

Μετά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως (1204) ιδρύεται το Δεσποτάτο της Ηπείρου με πρωτεύουσα την Άρτα και ηγεμόνες Κομνηνούς, Παλαιολόγους κ.λπ. (σώζονται έως σήμερα μνημεία, ναοί, κάστρα).

1430. Τουρκοκρατία, διωγμοί, δημεύσεις περιουσιών, δοκιμασίες. Οι κάτοικοι καλλιεργούν σκέψεις εκπατρισμού και μοναχισμού, ενώ συγχρόνως η αδιαφορία των Τούρκων για γράμματα,

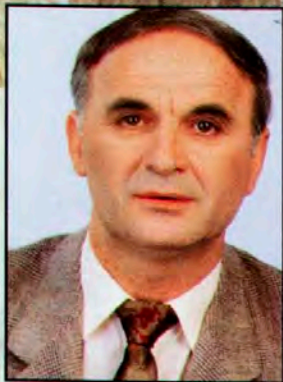
εμπόριο, τέχνες, κρατούν πολλούς στην ηπειρωτική γη, όπου και αναπτύσσουν ανάλογες δραστηριότητες. (Γιάννενα πρώτα στ' άρματα στα γρόσια και στα γράμματα).

Γιάννενα, η πρωτεύουσα του ημιανεξάρτητου κράτους του πανούργου ληστή Αλή Πασά, τόπος όπου και σήμερα διατηρούνται θρύλοι, όπως ο πνιγμός στη λίμνη, της πανέμορφης γιαννιώτισσας "κυρά-Φροσύνης", με 17 άλλες φίλες της επειδή αρνήθηκε τον έρωτα του τυράννου.

1913. Οριστική απελευθέρωση από τον κατακτητή.

Σήμερα η Ήπειρος παλεύει για ανάπτυξη και δημιουργία οικονομικών κέντρων. Η παραδοσιακή ζωή, ο λαϊκός πολιτισμός, τα πανηγύρια, ο χορός και το κλαρίνο ως και το θρησκευτικό συναίσθημα, μένουν βαθιά ριζωμένα στον Ηπειρώτη και πιότερο στον ξενιτεμένο, ξεριζωμένο, που πάντα ζει με το δάκρυ και τη νοσταλγία του γυρισμού.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΕΛΗΣ
Πρόεδρος Ένωσης Ηπειρωτών

ΣΑΒΒΑΣ ΣΙΑΤΡΑΣ

Ο Σάββας Σιάτρας γεννήθηκε στην Καρίτσα, ένα χωριό έξω από τα Γιάννινα. Μεγάλωσε με τους καημούς της Ηπείρου, τα ήθη και τα έθιμα. Σπούδασε στη Ριζάρειο Εκκλησιαστική Σχολή, Βυζαντινή μουσική, η οποία είναι απαραίτητη για την ερμηνεία του δημοτικού τραγουδιού. Η προσφορά του Σάββα Σιάτρα στα ηπειρώτικα τραγούδια είναι πολύπλευρη και θετική, όπου σαν γνήσιος ερμηνευτής μας συνδέει με τη λαϊκή μας υπόσταση. Στο τραγούδι του βγαίνει ο απόηχος ενός λυγμού. Ο ανάλαφρος βόγγος ενός καημού της πονεμένης ηπειρωτικής ψυχής. Στο Σάββα Σιάτρα το ηπειρώτικο τραγούδι βρήκε το γνωστότερο ερμηνευτή του, που σε μια συναισθηματική πληρότητα γοητεύει τον ακροατή. Συνεργάζεται με τα κρατικά κανάλια ΕΤ.1 και ΕΤ.2 πάνω από 25 χρόνια. Έχει προσκληθεί και επανάληψη στο εξωτερικό και έχει πολυβραβευθεί για την προσφορά του στο ηπειρώτικο τραγούδι. Είναι έγγαμος με τη Χρυσούλα Σαμαρά από τη Δερβιτσάνη Αργυροκάστρου Βορείου Ηπείρου και θα μείνει ζακουστός ο γάμος που έκανε στην ιδιαίτερη πατρίδα του Καρίτσα σύμφωνα με τα πατροπαράδοτα ήθη κι έθιμα του παλιού ηπειρώτικου γάμου.

Η Ένωση Ηπειρωτών Αγίου Δημητρίου "ΤΟ ΚΟΥΤΚΙ", ιδρύθηκε το 1981, με σκοπό τη διατήρηση και διάδοση των παραδόσεων της πατρίδας μας κυρίως στη νέα γενιά,

για να γνωρίσει, να εκτιμήσει και να αγαπήσει τις ρίζες της. Κύριο μέλημα επίσης της Ένωσης, είναι να συσπειρώσει τους Ηπειρώτες του δήμου Αγίου Δημητρίου, οργανώνοντας εκδηλώσεις που θα τους φέρουν πιο κοντά στον τόπο καταγωγής τους. Τον Ιούνιο, στην πλατεία Ασυρμάτου, η ΕΝΩΣΗ παρουσίασε την ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΓΑΜΟΥ με παρουσία πολυπληθούς κοινού.

Διαθέτει χορευτικά όλων των ηλικιών και πλούσια συλλογή παραδοσιακών στολών, που αποτελούν απαραίτητο στοιχείο, για άφorges εμφανίσεις.

Το συγκρότημα των ενηλίκων, με πολύ μεράκι και ψυχή έχει παρουσιάσει αυθεντικούς παραδοσιακούς χορούς σε πολλές εκδηλώσεις και επάξια τιμήθηκε για την συμμετοχή του στο Ηρώδειο το 1992.

Επίσης, το συγκρότημα των νέων παιδιών, ηλικίας 17-25 ετών, έχει εκπροσωπήσει τα χρώματα της πατρίδας μας σε πολλά διεθνή φεστιβάλ αποσπώντας κολακευτικά σχόλια και τιμητικές διακρίσεις.

Το 1993 τιμήθηκε με το πρώτο βραβείο παρουσίασης παραδοσιακών χορών σε πανευρωπαϊκό φεστιβάλ στην Γαλλία. Έχει επίσης εμφανιστεί στο Ισραήλ, στο Βέλγιο, στην Ελβετία, στον Καναδά, στην Ουάσινγκτον, στην Φλόριδα των Η.Π.Α. και στην Ρουμανία.

Υπεύθυνος για τη διδασκαλία των χορευτικών είναι ο κ. ΗΛΙΑΣ ΔΗΜΑΣ επίκουρος Καθηγητής του τμήματος Φυσικής Αγωγής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΜΠΕΛΛΟΣ

Ο Στυλιανός Μπέλλος γεννήθηκε στη Σέλλιανη Παραμυθιάς του νομού Θεσπρωτίας. Λυκειάρχης φιλόλογος, υπηρέτησε σαν εκπαιδευτικός σε σχολεία της Ελλάδας και του εξωτερικού.

Μέλος και συνεργάτης πολλών επιστημονικών, πολιτιστικών και κοινωφελών σωματείων και ιδρυμάτων της Ηπείρου και της Αθήνας. Διετέλεσε πρόεδρος πολιτιστικών στην οργάνωση Απόδημων Ηπειρωτών της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας και συνεργάτης ημερήσιου και περιοδικού τύπου. Παρουσίαζε για πολλά χρόνια από την ΕΤ.1 και ΕΤ.2 την εκομπή «Δημοτική Παράδοση». Στην εκπαιδευτική του υπηρεσία αγωνίστηκε για ένα νέο ορίζοντα, που αναζητούν οι άνθρωποι του αιώνα μας και είχε μόνιμο διάλογο και ανταλλαγές απόψεων, συνεργασίας και επαφές με ανθρώπους των γραμμάτων και της επιστήμης. Οι ιδιότητές του σαν επιστήμονα και πολιτικού αποτέλεσαν το στερεό υπόβαθρο για μια ευρύτερη προοπτική και το εφαλτήριο για μια αγωνιστική παρουσία στον πολιτικό στίβο, στην υπηρεσία της χώρας και του κοινωνικού συνόλου.

Επώνυμος, με κοινωνική και επιστημονική καταξίωση και κομματική δραστηριότητα, διακατέχεται από αγάπη για την Ήπειρο και θερμό γι' αυτούς και τους απόδημους ενδιαφέρον. Τυχάνει ευρύτερης αποδοχής από το κοινό, γιατί έχει στο ενεργητικό του μια πλούσια και γόνιμη προσφορά σε πολιτιστικά και λαογραφικά θέματα της πατρίδας μας. Ο Στυλιανός Μπέλλος βιώνει, μελετάει, καταγράφει, ανιχνεύει, ταξινομεί, ερευνά, αφομοιώνει και ιστορεί το ελληνικό παραδοσιακό τραγούδι, οπλισμένος με τη βαθιά του σχέση με αυτές τις εμπειρίες του, τις προοπτικές και τέλος «τραγουδάει» κιόλας.

Ο Στυλιανός Μπέλλος είναι σήμερα μια από τις λίγες εγγυήσεις για την ανόθευτη πορεία του δημοτικού τραγουδιού μέσα στο χρόνο, είναι ο φορέας της ιστορικής αλλά και της καλλιτεχνικής του διάστασης και επιπλέον ασπίδα ικανή να αποκρούσει την απόπειρα αλλοίωσής του. Και η προσπάθεια αυτή, τα χρόνια αυτά, αποκτάει ιδιαίτερη αξία, γιατί σήμερα συντελείται μια ισοπεδωτική ενοποίηση του κόσμου, ενώ είναι ανάγκη από την άλλη πλευρά να διατηρηθεί η εθνική ταυτότητα των λαών και μάλιστα εκείνων που έχουν να παρουσιάσουν πλούσια και μακρά ιστορία, όπως ο ελληνικός λαός.

Ο Σύλλογος Ηπειρωτών Ηλιουπόλεως

Ιδρύθηκε το 1976.

Από την αρχή οι στόχοι του ήταν υψηλοί.

Έφτιαξε το άγαλμα της Ηπειρώτισσας Γυναίκας.

Διατηρεί χορευτικά από μικρά παιδιά μέχρι μεγάλες κυρίες και κυρίους.

Συμμετέχει στα πολιτιστικά της πόλης.

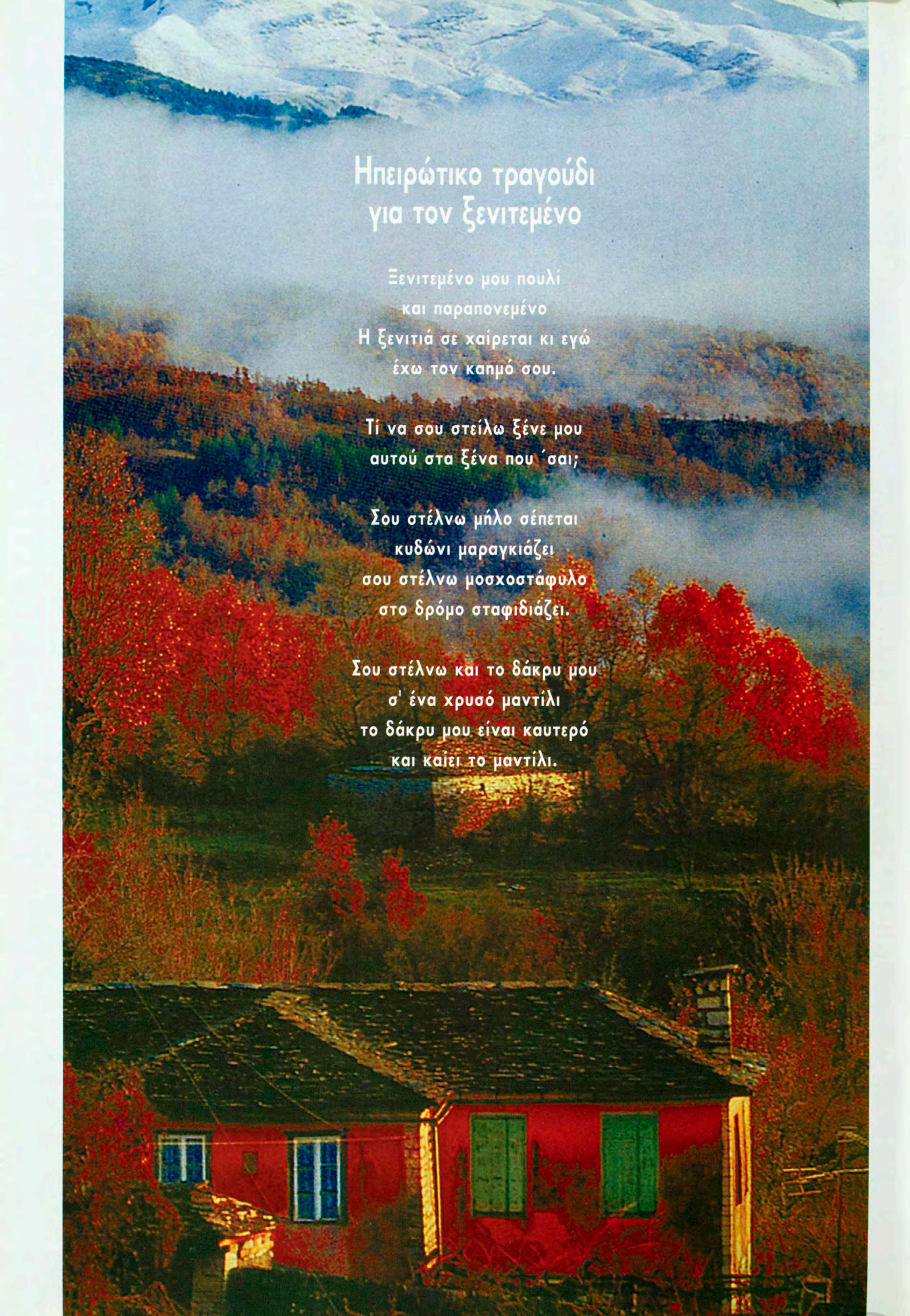
Διατηρεί τράπεζα αίματος.

Για τις δραστηριότητές του έχει βραβευτεί από την ΠΣΕ.

Κορυφαία εκδήλωση είναι το Ηπειρωτικό Πανηγύρι, που, για το 1997, έχει προγραμματιστεί στις 26 και 27 Σεπτεμβρίου με όλους τους Ηπειρώτες τραγουδιστές κ.λπ.

Ο Σύλλογος προσπαθεί να μπολιάσει τους νέους με λαϊκή παράδοση που βοηθά στην ενιαία έκφραση της εθνικής ταυτότητας και ιδιαιτερότητας.

Ηπειρώτικο τραγούδι για τον ξενιτεμένο

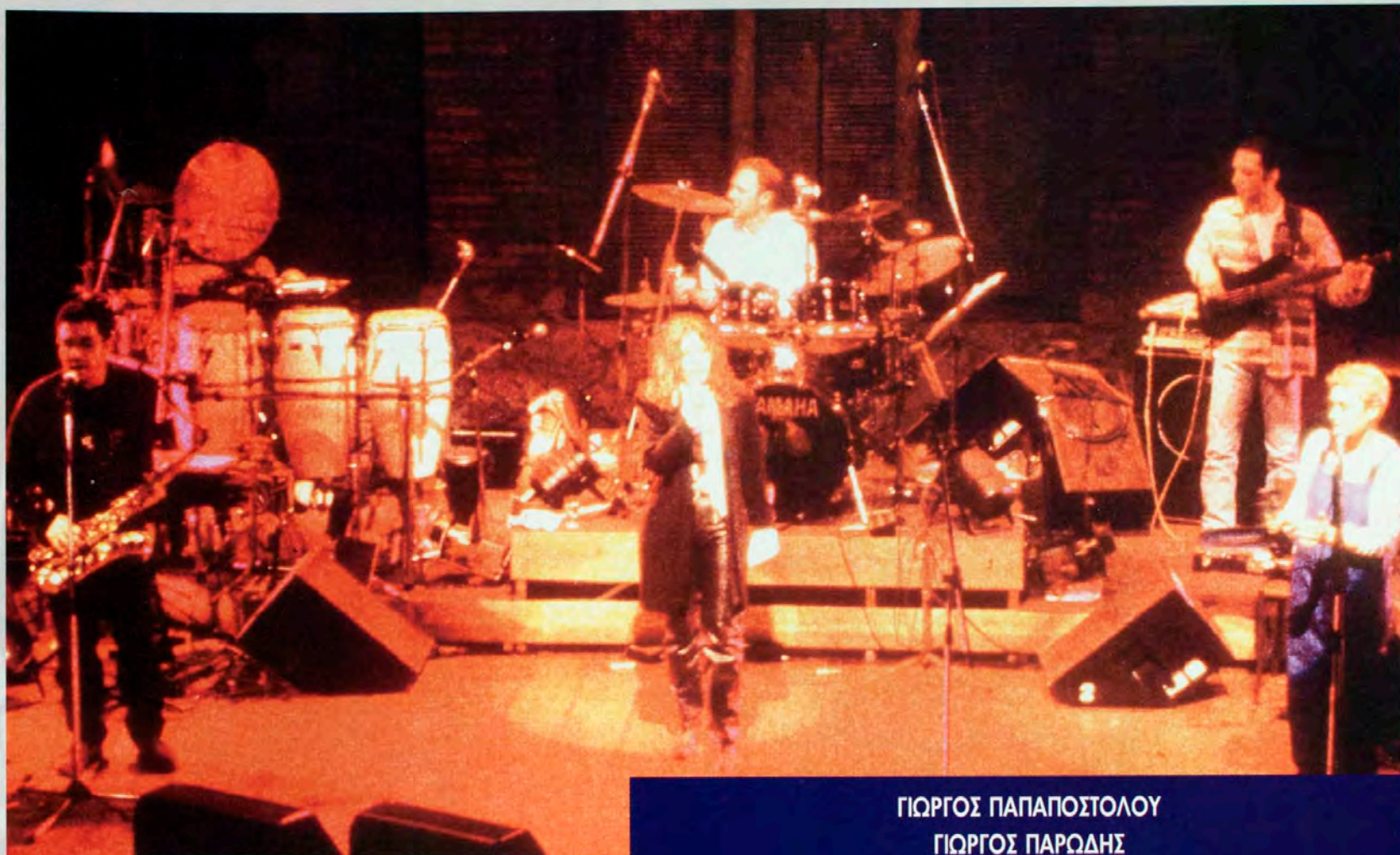
Ξενιτεμένο μου πουλί
και παραπονεμένο
Η ξενιτιά σε χαίρεται κι εγώ
έχω τον καημό σου.

Τί να σου στείλω ξένε μου
αυτού στα ξένα που 'σαι;

Σου στέλνω μήλο σέπεται
κυδώνι μαραγκιάζει
σου στέλνω μοσχοστάφυλο
στο δρόμο σταφιδιάζει.

Σου στέλνω και το δάκρυ μου
σ' ένα χρυσό μαντίλι
το δάκρυ μου είναι καυτερό
και καίει το μαντίλι.

Νέος Ήχος - Νέα Άποψη

Αρχές του 1996 ο Γιώργος Παπαποστόλου και ο Γιώργος Παρώδης, δύο φίλοι που γνωρίζονται από παιδιά, αρχίζουν να δουλεύουν μαζί τις μουσικές και στιχουργικές τους ιδέες.

Η τυχαία συνάντηση με τη Θεοδοσία Τσάτσου ήταν το έναυσμα για να πάρει το υλικό σάρκα και οστά. Η Θεοδοσία μεγαλωμένη στην Αυστραλία, έχοντας κλείσει μία δεκαετία στη Θεσσαλονίκη, μετά από έναν κύκλο θεατρικών σπουδών, επιλέγει το τραγούδι, όπου συνδυάζοντας τις ξένες πηκτικές εμπειρίες με την ελληνική γλώσσα γίνεται η φωνή των ΜΠΛΕ.

Η πολυχρωμία της φωνής της φιλτράρεται μέσα από κάθε τραγούδι ξεχωριστά, γίνεται απλό όσο και όμορφο και αποκτά τη μονοχρωμία, αυτή των ΜΠΛΕ.

Τον Ιούλιο του 1987 υπογράφουν συμβόλαιο με τη Virgin και ξεκινούν οι ηχογραφήσεις στη Θεσσαλονίκη, στο στούντιο Magnanimus, με τον Γιώργο Πεντζίκη.

Λίγο πριν την κυκλοφορία του άλμπουμ κυκλοφορεί ένα single, που περιέχει δύο τραγούδια, τα "Νιώθω ενοχές" και "Ποιος νοιάζεται για μας".

Οι ΕΝΟΧΕΣ βρίσκουν την ανταπόκριση που αναμενόταν από τους ραδιοφωνικούς σταθμούς και μάλιστα αποκτά σημαντικό air-play σε σταθμούς με κατεξοχήν ξένο ρεπερτόριο.

Εννέα τραγούδια με ελληνικό στίχο, καθώς και μια διασκευή του κλασικού "Fever", συνθέτουν την πρώτη δισκογραφική δουλειά των ΜΠΛΕ.

Ο ήχος των ΜΠΛΕ είναι ένας πρωτόγνωρος συνδυασμός ελληνικού στίχου με σόουλ, φανκ και τζαζ μουσική. Ένας νέος ήχος, που υποστηρίζεται από μια νέα άποψη.

Μουσικοί με πολύχρονη παρουσία στη σκηνή της Θεσσαλονίκης, παλιοί γνώριμοι ολοκληρώνουν το μουσικό σχήμα.

Στο βιολί η Νατάσα Αλεξίου

Στα ντραμς ο Φώτης Βεργίτης

Στο μπάσο ο Τόλης Δελγιάννης

Στην κιθάρα ο Γρηγόρης Τσάτσος, και

Στα πλήκτρα ο Δημήτρης Κατραντζιώτης

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΡΩΔΗΣ

ΣΥΝΘΕΤΗΣ - ΣΤΙΧΟΥΡΓΟΣ των Μπλε

Ο Γιώργος Παπαποστόλου γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Θεσσαλονίκη. Ασχολείται με τη μουσική τα τελευταία 15 χρόνια, εκ των οποίων τα 10 στο δικό του στούντιο, όπου δούλεψε όλο αυτό τον καιρό αρκετό υλικό. Το Φεβρουάριο του '96 αποφάσισε να δοκιμάσει στίχο στις μελωδίες που είχε ήδη συνθέσει.

Έτσι πλησιάζει το Γιώργο Παρώδη, παλιό φίλο από το δημοτικό, ο οποίος παράλληλα με τις πανεπιστημιακές του σπουδές ασχολείται και με το γραπτό λόγο. Το σμίξιμο μουσικής και λόγου έφερε το πρωτόγνωρο αποτέλεσμα, με το γενικό τίτλο "ΕΝΟΧΕΣ".

ΘΕΟΔΟΣΙΑ ΤΣΑΤΣΟΥ

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΜΠΛΕ

Η Θεοδοσία Τσάτσου γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αυστραλία από Έλληνες γονείς. Βρίσκεται στην Ελλάδα τα τελευταία δέκα χρόνια, επιλέγοντας τη Θεσσαλονίκη σαν μόνιμη κατοικία της. Ασχολήθηκε με τη μουσική από τα παιδικά της χρόνια. Σπούδασε πιάνο και τραγούδι, ενώ στο ενεργητικό της συμπεριλαμβάνονται και σπουδές υποκριτικής στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, από το οποίο και αποφοίτησε πριν μερικά χρόνια. Αν και δεν ασχολήθηκε επαγγελματικά με το θέατρο, εντούτοις χρησιμοποίησε τις γνώσεις που απέκρινε απ' αυτό, στην ερμηνεία και τη σκηνική παρουσί-

α των τραγουδιών.

Στο ρεπερτόριό της συνυπάρχει αρμονικά η ροκ, η σόουλ, η τζαζ και η φανκ, καθώς συγκαταλέγονται και αποσπάσματα από γνωστά μιούζικαλ, όπως "Phantom of the Opera", "Cats", "Tommy", "Cabaret", "Rocky horror picture show" κ.ά.

Το Φεβρουάριο του '96 γνωρίζεται με τον Γιώργο Παπαποστόλου, ο οποίος της προτείνει να δοκιμάσει κάποια δικά του τραγούδια με ελληνικό στίχο τώρα πια. Έτσι προβάρονται οι "Ενοχές" και ένα ολοκαίνουργιο στίλ στην ελληνική δισκογραφία.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ώρα 9.00 μ.μ.

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ROMANI

"Οι τσιγγάνοι της Ανδαλουσίας"

Τετραμελές Συγκρότημα
flamenco

JOSE IGNACIO GONZALEZ: τραγούδι - παλαμάκια

MARIELA CARRETERO: χορός

LINA GAVRA: χορός

DIMITRIS ΚΟΥΚΟΥΛΙΤΑΚΗΣ: κιθάρα

ROMANI ονομάζεται η διάλεκτος των τσιγγάνων της Ανδαλουσίας και γενικότερα των τσιγγάνων της Μεσογείου. **ROMANI** είναι και το σχήμα που δημιουργήθηκε πριν από τρία χρόνια από τους Jose Ignacio Gonzalez (τραγούδι), Mariela Carretero (χορός), Δημήτρης Κουκουλιτάκης (κιθάρα) και Εύη Χατζή (χορός, κρουστά).

Η δουλειά που παρουσιάζει το συγκρότημα βασίζεται σε παραδοσιακές φόρμες flamenco, αλλά και σε προσωπικά στοιχεία, πιο σύγχρονα ρυθμικά και μουσικά. Πρωταρχικός σκοπός, το σχήμα τους να είναι δημιουργικό και ζωντανό, δίνοντας την πραγματική και ουσιαστική εικόνα του flamenco σε μια χώρα όπως η Ελλάδα, που από την άποψη του ταπεραμέντου και της ιδιοσυγκρασίας των ανθρώπων της έχει πλείστα κοινά σημεία με την Ισπανία και μάλιστα με την Ανδαλουσία. Το flamenco σαν όρος καθορίζει τρόπο ζωής ανθρώπων (κυρίως τσιγγάνων), που ζουν στη νότια περιοχή της Ισπανίας, την Ανδαλουσία. Το πάθος και η ένταση στη μουσική, η οργή στα χτυπήματα των χεριών, η μελαγχολία στο τραγούδι και ο δυναμικός, δραματικός αλλά ταυτόχρονα εσωστρεφής χορός, είναι τα βασικά χαρακτηριστικά του flamenco, που έχει τις ρίζες του στην ιδιαίτερη ιστορία και τα βιώματα των τσιγγάνων της Ισπανίας.

ΣΑΒΒΑΤΟ 27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΥΚΛΟΣ

"Οι άκρες του πολιτισμού μας"

ΠΟΝΤΟΣ

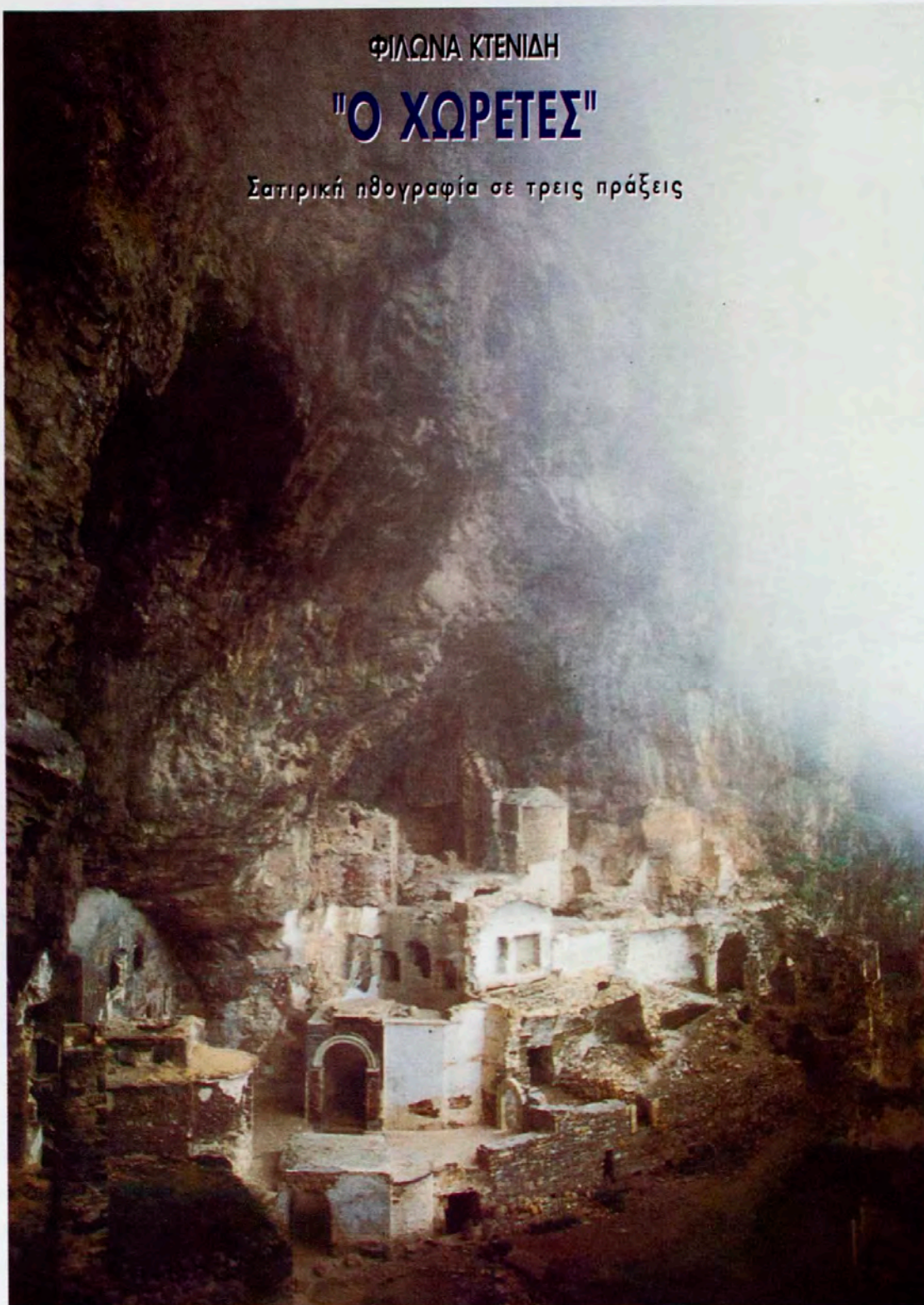
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΝΤΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΦΙΛΩΝΑ ΚΤΕΝΙΔΗ

"Ο ΧΩΡΕΤΕΣ"

Σατιρική ηθογραφία σε τρεις πράξεις

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ:

Διανομή

ΣΤΥΛΟΝ Κτηματίας

ΣΟΦΟΚΛΗΣ Δάσκαλος

ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ Γιατρός-ανεψιός του Στύλου

ΠΟΤΖΙΟΛΟΝ Νέος-ανεψιός του Στύλου

ΦΡΟΣΩ Πρόεδρος "Προσφυγικής Μερίμνης"

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ Σύζυγος Χριστάκη

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ Οικιακή Βοηθός

Γιώργος Σαλπιγγίδης

ΛΑΖΑΡΟΣ ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΛΑΪΤΖΗΣ

ΜΩΥΣΗΣ ΑΡΑΒΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΩΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΕΛΛΑ ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΝΑΤΑΛΙΑ ΕΥΦΡΑΙΝΙΔΟΥ

ΕΛΕΝΗ ΖΟΥΡΝΑΤΖΙΔΟΥ

Στο τέλος της Β' και Γ' πράξης ποντιακοί χοροί
από μεγάλα και μικρά παιδιά του συλλόγου.

Την αποψινή εκδήλωση

ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ

Ο ΔΗΜΟΣ ΒΥΡΩΝΑ & Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΟΝΤΙΩΝ ΚΑΡΕΑ- ΒΥΡΩΝΑ

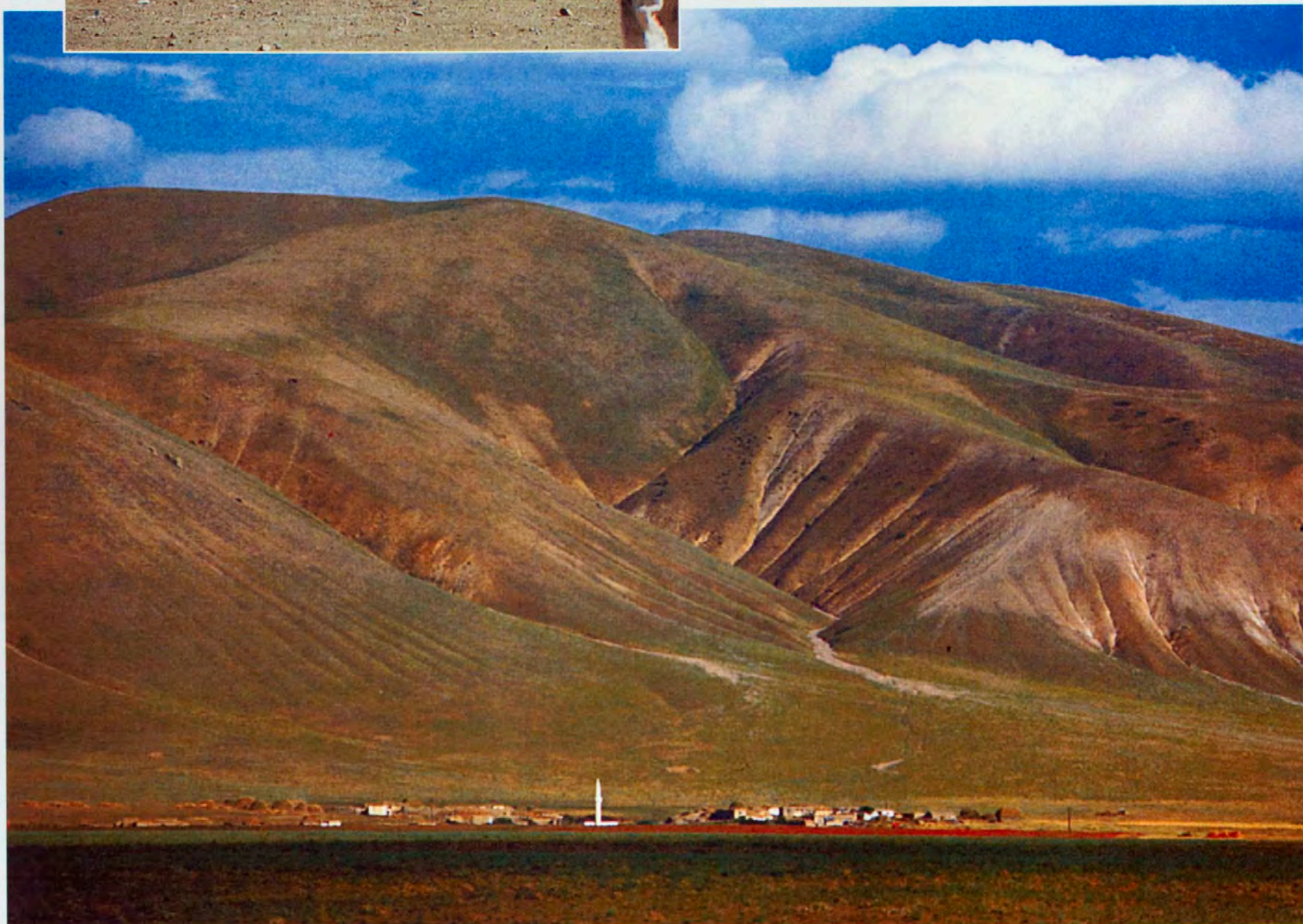
ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Τα χρόνια 1922, 1923 και 1924, μετά την Μικρασιατική Καταστροφή, που κύματα προσφύγων από την Μικρά Ασία, την Ανατολική Θράκη και τον Πόντο κατέκλυσαν την Ελλάδα, ο γηγενής πληθυσμός, παράλληλα με το Κράτος, έκανε και αυτός ό,τι μπορούσε για να βοηθήσει τους άτυχους ξεριζωμένους αδελφούς. Η Πρόεδρος ενός Σωματείου "Προσφυγική Μέριμνα" που συστήθηκε για να βοηθήσει τους πρόσφυγες, χήρα, νέα και πλούσια, πάει σ'ένα προσφυγικό χωριό για να δει και να καταγράψει τις ανάγκες των Προσφύγων.

Εκεί γνωρίζεται μ' ένα οικονομικά καλοστεκούμενο, γεροντοπαλλήκαρο, πρόσφυγα από τον Πόντο, που μιλάει μόνο ποντιακά. Αναμεταξύ τους γεννιέται ένα αίσθημα που το κρύβει επιμελώς ο ένας από τον άλλον και χάρη στο οποίο υποβάλλεται ο καθένας στο βάσανο της εκμάθησης της διαλέκτου του άλλου "εν κρυπῷ και παραβύστῳ".

Ο συγγραφέας δημιουργεί σκηνές σπαρταριστές. Σατιρίζει πρόσωπα και καταστάσεις, παρουσιάζει τύπους ζωντανούς και, το πιο σπουδαίο, αφήνει για τους μεταγενέστερους μια εικόνα της κατάστασης που δημιουργήθηκε στην πρώτη επαφή και στον πρώτο συγχρωτισμό που έγινε στην αρχή της προσφυγικής εγκατάστασης. Μεγάλο μέρος του διαλόγου γίνεται στη νεοελληνική, πράγμα που διευκολύνει τον μη Πόντιο θεατή να κατανοήσει, να χαρεί και να χειροκροτήσει τις σκηνές αυθόρμητου γέλιου που δημιουργεί ο Συγγραφέας.

ΠΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Όταν οι Έλληνες του Πόντου, μετά τη Μικρασιατική καταστροφή τον Αύγουστο του 1922 και τη συνθήκη της Λωζάννης του 1923 για την ανταλλαγή των πληθυσμών, ήρθαν στη μητέρα Ελλάδα, έφεραν μαζί τους και την παραδοσιακή τους κληρονομιά - ήθη, έθιμα, χορούς, τραγούδια.

Έφεραν ακέραια την Εθνική τους φυσιογνωμία όπως την διαφύλαξαν αιώνες ολόκληρους με αγώνες, θυσίες, εθνικά μεγαλεία και δοκιμασίες στην ανατολική εκείνη έπαλξη του Ελληνισμού.

Εβδομήντα πέντε χρόνια από τότε και οι ιστορικές μνήμες ζουν και υπάρχουν ολοζώντανες γι' αυτούς και για τα παιδιά τους. Συλλέγουν και δημοσιεύουν το λαογραφικό τους θησαυρό. Ανιστορούν τις Ιερές Μονές τους όπως Παναγία Σουμελά, Άγιος Ιωάννης Βαζελώνος, Άγιος Γεώργιος Περιστερεώτας, Παναγία Γουμερά κ.ά. Ακόμα, διατηρούν τη θεατρόφιλη παράδοσή τους και την αγάπη τους στο θέατρο, που και σήμερα, 75 χρόνια μετά τον ξεριζωμό, παρουσιάζει άνθηση, με νέους ερμηνευτές και θεατρικούς συγγραφείς.

Στα πολυάριθμα σωματεία που ίδρυσαν λειτουργούν σχολεία παραδοσιακών χορών και τραγουδιών και διδάσκονται και μεταλαμπαδεύονται στα νέα παιδιά τα ποντιακά ιδανικά. Οι χοροί τους, οι περισσότεροι, αρρενωποί. Είναι έκφραση του ακριτικού πνεύματος και των ακριτικών τραγουδιών που τραγουδιούνται και σήμερα. Ο Ακρίτας ήταν και είναι το ιδανικό πρόσωπο, ο ήρωας, το πρόσωπο της λεβεντιάς και αντρειωσύνης. Το σύμβολο αυτό, ο Ακρίτας, επηρέασε την εθνική κατάρτιση και τη συγκρότηση των Ελλήνων του Πόντου.

ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ώρα 9.00 μ.μ.

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΒΥΡΩΝΑ

Και θέλω να προσθέσω ότι αυτή την εποχή που δεν είναι εποχή ούτε κατοχής ούτε δικτατορίας, υπάρχει μια άλλου είδους κατοχή πολύ πιο ύπουλη, επειδή είναι αφανής, γιατί και ο εχθρός είναι αφανής. Ζούμε σε μια κρίσιμη εποχή. Υπάρχει μια πολτοποίηση των αξιών, πολτοποίηση στην κυριολεξία, καταπάτηση, πλαστικοποίηση που αποπνευματοποιεί τον άνθρωπο.

Η αντίσταση σε αυτό είναι ο πολιτισμός. Και βέβαια ένα ισχυρότατο μέσο αυτής της αντίστασης είναι το θέατρο.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΜΠΑΝΕΛΗΣ

"Η ΑΥΛΗ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ"

Ιάκωβου Καμπανέλη

Σκηνοθεσία:

Βοηθός Σκηνοθέτη:

Σκηνογραφία:

Βοηθός Σκηνογράφου:

Μουσική:

Ήχος - Φως:

σιλόπουλος

Σερεφίδης Παναγιώτης

Αρμυριώτου Μαρία

Κωνσταντόπουλος Δημήτρης

Σιργιανόγλου Κατερίνα

Μάνου Χατζιδάκη

Αντώνης Σουρβίνος - Γιάννης Βα-

Βούλα:

Σανταμούρη Κατερίνα

Μαρία:

Γιάννης:

Μανώλης

Ιορδάνης:

Αννετώ:

Χριστίνα

Αστιά:

Ντόρα:

Μπάμης:

Στράτος:

Όλγα:

Σοφία

Στέλιος:

Άνδρας:

Α' Μηχανικός:

Β' Μηχανικός:

Ταχυδρόμος:

Αστυφύλακας:

Νέος:

λος Λεωνίδας

ΔΙΑΝΟΜΗ

Κωνσταντοπούλου Εύη -

Αρμυριώτου Μαρία

Κασιάρης Κώστας, Γαρουφαλάκης

Ζαχαρίου Γιάννης

Τσιρίγγα Τέσου - Θεοδωροπούλου

Γεωργακοπούλου Αντωνία,

Παπαδοπούλου Κωνσταντίνα

Δρακουλαράκου Αλεξάνδρα,

Λυμπούση Μαίρη, Σουλελέ Στέλλα

Σκώτης Δρόσος

Σερέτης Ισιδωρος

Σταθοπούλου Φλώρα, Ναβροζίδου

Κουνάλης Μανώλης

Πετρόπουλος Τηλέμαχος

Γαρουφαλάκης Μανώλης

Χαμαλέλλη Άννα

Αποστολίδης Μάκης

Πετρόπουλος Τηλέμαχος

Λυμπερής Μιλτιάδης, Σταυρόπου-

Μετά από αυτά που καταθέτουν όλοι αυτοί οι επώνυμοι καλλιτέχνες για τον Καμπανέλη, πιστεύω πως η δική μου κατάθεση θα περίσσει. Αυτό όμως που βγαίνει μέσα από την καρδιά μου και από την καρδιά όλων των παιδιών του θεατρικού εργαστηρίου του Δήμου Βύρωνα, είναι ένα μεγάλο ευχαριστώ στο συγγραφέα, που μας έδωσε τη χαρά να δουλέψουμε πάνω σε ένα έργο που μοσχοβολάει Ελλάδα.

Η σχέση που δημιουργήθηκε μεταξύ των παιδιών και των ρόλων του έργου ήταν πάρα πολύ δυνατή και ερωτική. Αυτή η σχέση και η αγάπη των παιδιών για το θέατρο βοήθησε να ξεπεραστούν όλα τα προβλήματα που υπάρχουν σε μια ερασιτεχνική ομάδα.

Η αγάπη αυτή μας υποχρεώνει να συνεχίσουμε όλοι μαζί και μετά από αυτή την παράσταση μια και η συμπαράσταση του κόσμου του Βύρωνα και η βοήθεια του Δημάρχου και του καλλιτεχνικού διευθυντή του Πνευματικού Κέντρου είναι δεδομένη και απεριόριστη.

Παναγιώτης Σερεφίδης

..Τότε λοιπόν, από τις πρώτες πρόβες, από την ανάγνωση της "Αυλής" ηθοποιοί και μαθητές είχαμε την έντονη αίσθηση ότι ζούσαμε μια πολύ μεγάλη ώρα του Νεοελληνικού Θεάτρου. Την είχε ο Κουν αυτή την αίσθηση και ακτινοβολούσε και σε μας. Ζούσαμε μια από κείνες τις ώρες που σφραγίζουν το Θέατρο, που σφραγίζουν τη ζωή των ηθοποιών κι ανοίγουν καινούριους ορίζοντες στην πνευματική ζωή του τόπου. Κι όταν ολοκληρώθηκαν οι πρόβες και παραδόθηκε η παράσταση στο κοινό, αυτή μας η αίσθηση επιβεβαιώθηκε. Υπήρξε συγκλονιστική η εντύπωση από αυτήν την παράσταση του Θεάτρου Τέχνης. Ο πρωτοπόρος Κουν είχε και πάλι διακρίνει σωστά. Σήμερα όλοι μπορούμε να μετρήσουμε τους καρπούς της "Αυλής" μέσα στο θεατρικό μας αμπελώνα.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΖΑΚΟΣ

...Αυτή η προσπάθεια του Καμπανέλλη να συλλάβει τον κόσμο μέσα από τις αντιφάσεις του. Φυσικά δεν είναι μεταφυσικός δεν είναι καν φιλόσοφος, γι' αυτό και οι αντιφάσεις αυτές σαρκώνονται σε πρόσωπα, σε ζωντανά πρόσωπα, σε σπουδαία ή σε φαύλα πρόσωπα, που προσπαθούν κάθε φορά να σηκώσουν το βάρος της μοίρας τους, που είναι αυτός ο τόπος.

Διότι όλα τα πρόσωπα του Καμπανέλλη είναι βαθειά Έλληνες και σχεδόν Χριστόφοροι, αφού καθένας από αυτούς κουβαλάει απέναντι την Ελλάδα.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ

Από την "Αυλή των Θαυμάτων" έως το "Ο δρόμος περνάει από μέσα", όλα του τα έργα είναι ένας ασφαλής χάρτης ζωής που μας έδειξε και μας δείχνει και θα εξακολουθεί να μας δείχνει τα μυστικά μονοπάτια για να φτάσουμε στη φωτεινή θάλασσα της παιδικής μας ηλικίας με τα πόδια μας και όχι βεβαίως εγκλωβισμένοι στο ανοικτό αυτοκίνητο των ελληνικών ταινιών –εγχρώμων και μη– τραγουδώντας την ανύπαρκτη χαρά μας και χαιρόμενοι αναίτιως για την κωλοφαρδία της παραλιακής λεωφόρου.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΝΙΩΤΗΣ

Ποιότητα

Αξιοπιστία

Εγκυρότητα

Αντικειμενικότητα

Πρωτοπορία

Η ΠΟΙΟΤΗΤΑ στο σωστό κανάλι

Οκτώ χρόνια αμείωτης προσπάθειας για έγκυρη ενημέρωση και ψυχαγωγία που σέβεται τον τηλεθεατή. Το Mega, το μεγάλο κανάλι της Ελληνικής Τηλεόρασης, με επίγνωση του ρόλου του στην κοινωνία, με ποιότητα και αντικειμενικότητα, πρωτοπορεί απορρίπτοντας τις εύκολες λύσεις, χτίζει σταθερές σχέσεις με το πλατύ

κοινό και κερδίζει την ευρεία προτίμηση και εμπιστοσύνη του.

ARTION

Μέσα στην τέχνη. Μέσα στη ζωή.

Το να ζεις καλύτερα, θέλει τέχνη. Θέλει μια κάρτα πιο ολοκληρωμένη. Την ARTION-VISA. Που δημιουργήθηκε από την Ιονική Τράπεζα σε συνεργασία με το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. Και είναι η πρώτη πιστωτική κάρτα που κινείται εξίσου άνετα μέσα στην τέχνη και μέσα στη ζωή, προσφέροντάς σας μοναδικά πλεονεκτήματα. Απόλυτη εξυπηρέτηση και συναλλαγές χωρίς μετρητά στις αγορές, τη διασκέδαση και τα ταξίδια σας στην Ελλάδα και στο εξωτερικό σε 12 εκατομμύρια καταστήματα και επιχειρήσεις με το σήμα VISA. Και επιπλέον...

- Αποκλειστικά προνόμια σε μεγάλη ποικιλία εκδηλώσεων τέχνης
- Ειδικές τιμές σε αγορές τέχνης
- Προνομιακή μεταχείριση σε θέσεις, κρατήσεις θέσεων και εισιτήρια σε καλλιτεχνικές εκδηλώσεις
- Εκδηλώσεις μόνο για τα μέλη της
- Έντυπη ενημέρωση για την τέχνη
- Ταξιδιωτικές διευκολύνσεις για παρακολούθησεις εκδηλώσεων τέχνης στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Απολαμβάνοντας αυτά τα προνόμια και όλα όσα θα προστίθενται στο μέλλον από την ARTION, γίνεστε ταυτόχρονα και χορηγός της τέχνης. Γιατί ένα σημαντικό μέρος της ετήσιας συνδρομής σας διατίθεται αποκλειστικά για την ενίσχυση καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων. Ελάτε μέσα στην τέχνη, μέσα στη ζωή, με την ARTION-VISA. Ζητήστε την στα υποκαταστήματα της Ιονικής Τράπεζας.

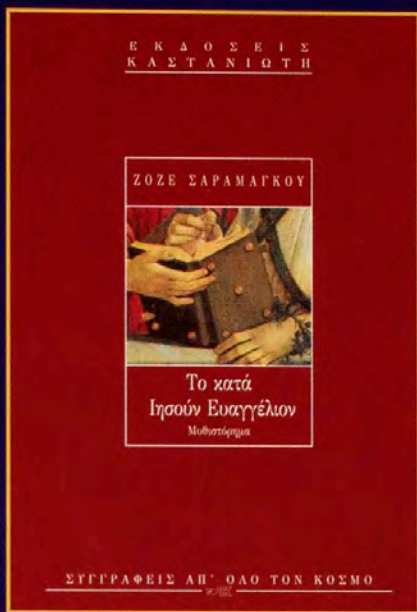
ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Εκδόσεις Καστανιώτη

ΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Εικοστός αιώνας

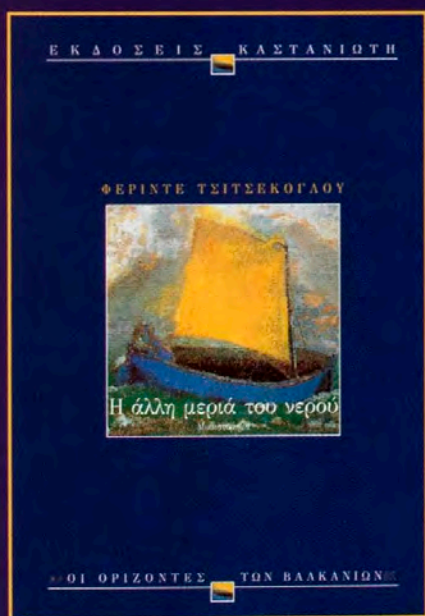
Συγγραφείς απ' όλο τον κόσμο

Ματιές και τόποι

Τα ελληνικά είναι για μας η γλώσσα της παγκόσμιας λογοτεχνίας

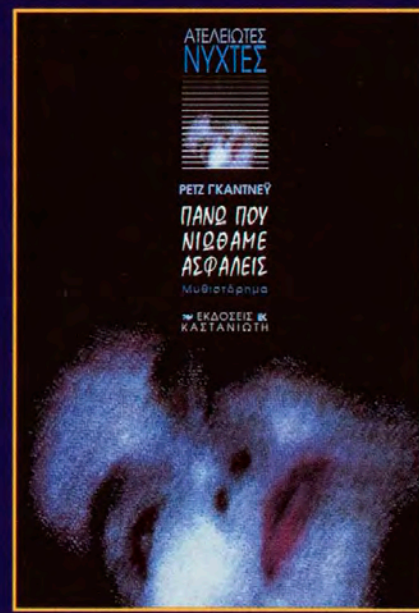
Οι ορίζοντες των Βαλκανίων

Κλασική βιβλιοθήκη

Ατέλειωτες νύχτες

Ε Κ Δ Ο Σ Ε Ι Σ Κ Α Σ Τ Α Ν Ι Ω Τ Η

Εάν θέλετε να λαμβάνετε δωρεάν πληροφορίες, άρθρα και προδημοσιεύσεις για τα νέα μας βιβλία, κόψτε και ταχυδρομήστε αυτό το κουπόνι στις παρακάτω διευθύνσεις:

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ, Ζαλόγγου 11, 106 78 Αθήνα, ή e-mail: info@kastaniotis.com

Επώνυμο:.....Όνομα:.....Επάγγελμα:.....Ηλικία:.....
Οδός:.....Πόλη:.....Τ.Κ.:.....Τηλέφωνο:.....

Τα
ελληνικά
που
ξεχωρίζουν
έγιναν...

Ολύμπια DDB

6Ταδμο

FM 101.3

FM 104

ΑΚΟΥΜΕ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ • ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΥΡΩΝΑ

